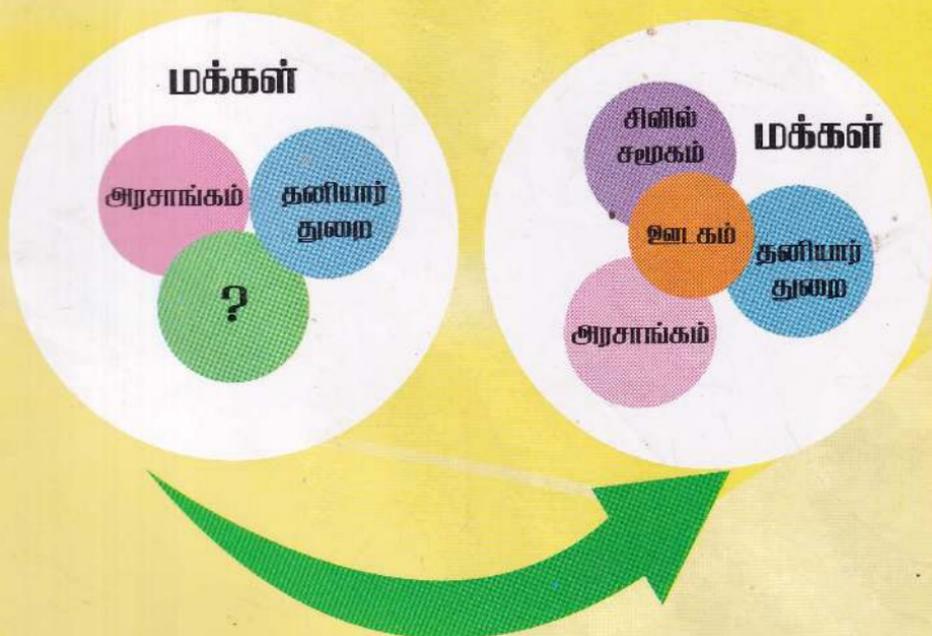

உள்ளூர் ஆளுகையின் புதிய பரிமாணங்களும் வாய்ப்புகளும்

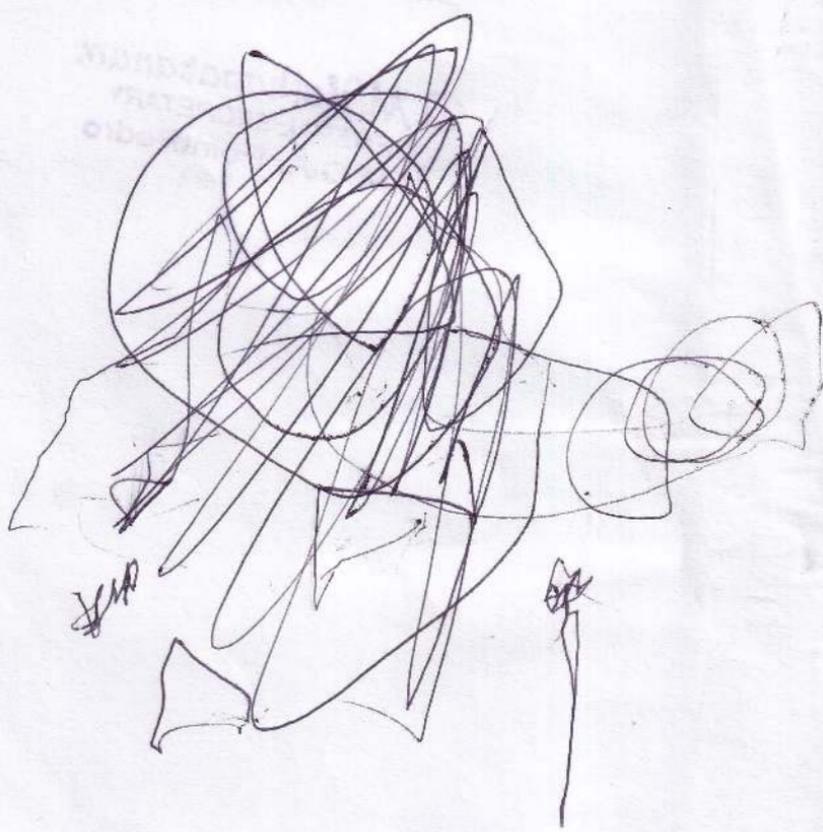

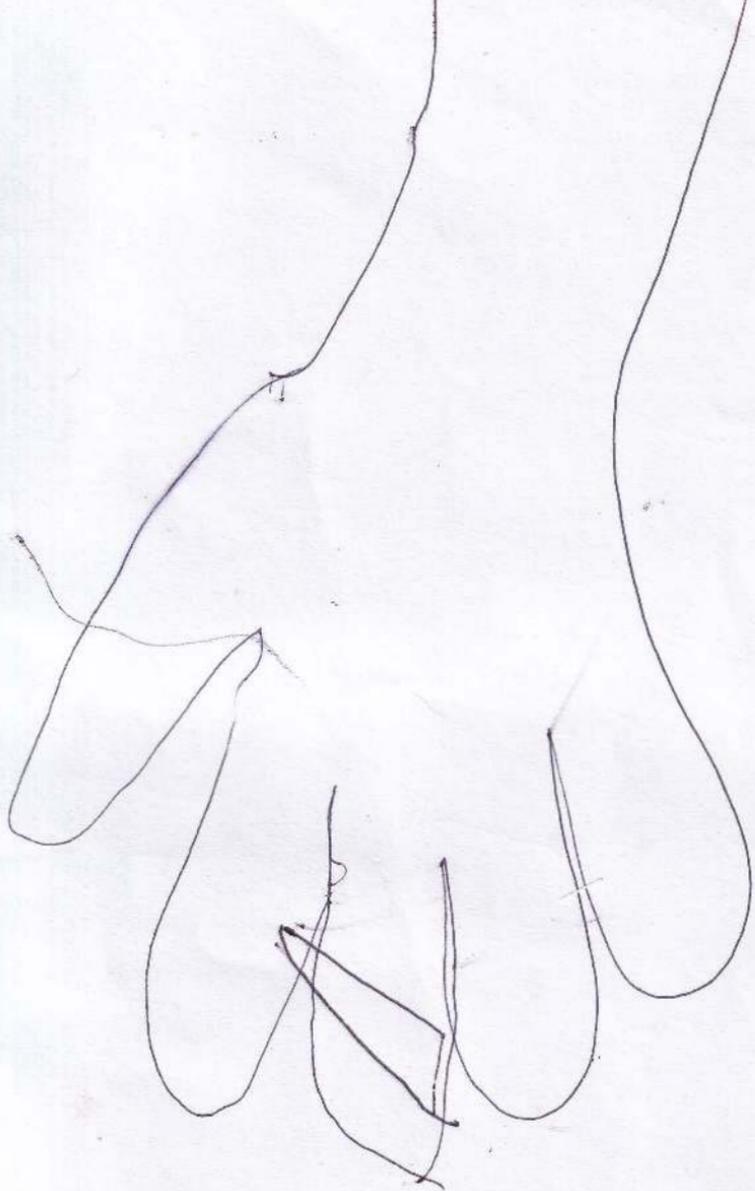
வெளியீடு:

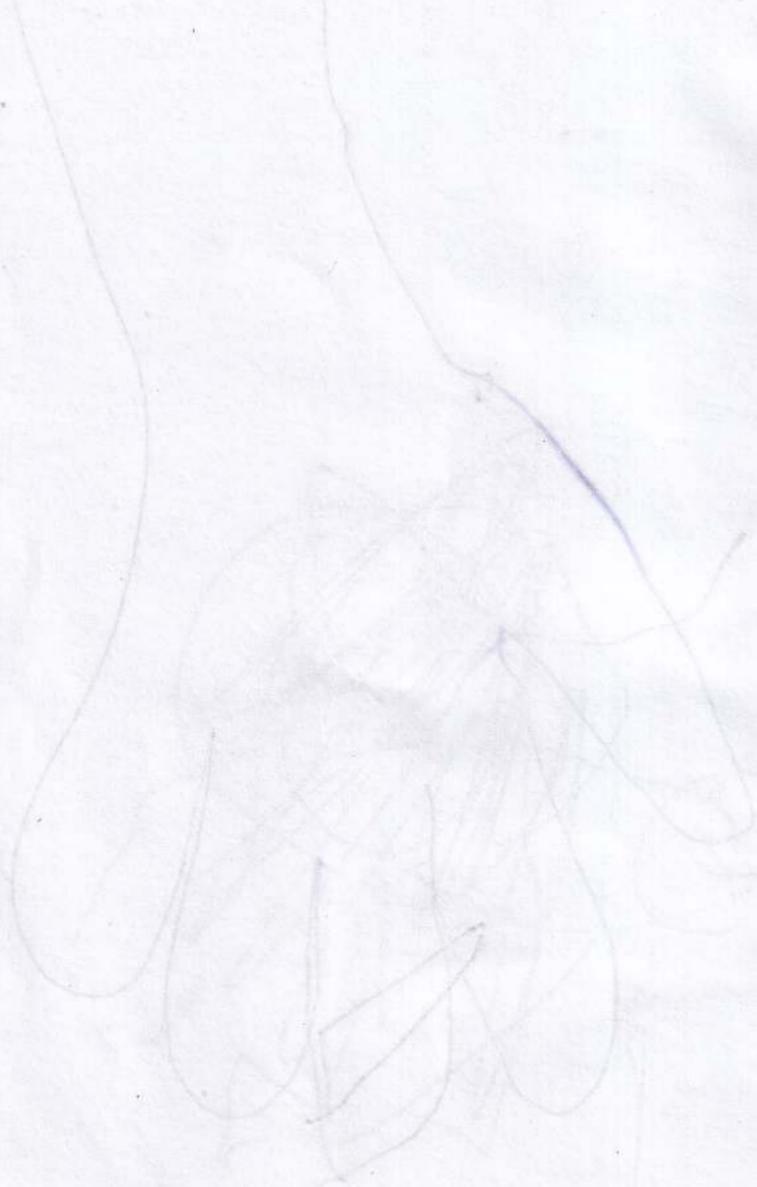
அபிவிருத்திக்கான சமூக அமைப்புக்களின் வலையமைப்பு

S+ND

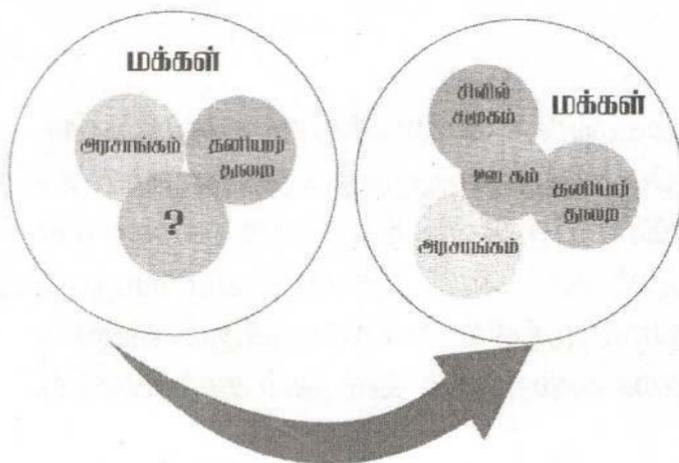

— உதிரி-டி. சந்திரசீகர் —

உள்ளூர் ஆளுகையில்
புதிய பரிமாணங்களும்
வாய்ப்புகளும்

வெளியீடு:
அபிவிருத்திக்கான சமூக அமைப்புகளின் வலையைமைப்பு

S+ND

christian
aid

வெளியீடு 10.04.2012

01

சமர்ப்பணம்

மக்களின் சேவைக்காய் தம்வாழ்வை
அர்ப்பணித்து மெழுகுவர்த்தியென தாம் உருகி
ஏனையோர்க்கு ஒளி தந்த தியாக செம்மல்களுக்கும்
இனிவரும் நாட்களில் மக்களுக்காய் வாழ தம்மைத்
தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இளைய
தலைமுறைக்கும் இந் நூல் சமர்ப்பணம்...

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
01. முகவுரை	04
02. அணிந்துரை	05
03. முன்னுரை	08
04. உள்ளூராட்சி முறையின் புதிய பரிமாணம்	13
05. 21ம் நூற்றாண்டின் உள்ளூராட்சி பற்றிய முக்கியமான புதிய கருத்துக்கள்	16
06. புதிய உள்ளூர் ஆளுகைக் கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்கான பின்னணிக் காரணங்கள்	19
07. ஆளுகை நியமங்கள் பூகோளமயமாதல்	23
08. இலங்கையில் உள்ளூராட்சி முறைமையும் அதிகாரப்பரவலாக்கலின் கீழ் அதன் நிலையும்	33
09. இலங்கையின் தற்போதைய உள்ளூராட்சி முறைமைக்கான சட்டப்புறவுரு	38
10. வடகிழக்கு பிரதேச சமூக பொருளாதாரச் சூழல்	44
11. புதிய வாய்ப்புக்களைக் கைப்பற்றுவதில் உள்ள பொதுவான உத்தி முறைகள்	48
12. யார் இந்த உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள்	79
13. இணைப்புகள்	89
14. நிறைவு	104

முகவுரை

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் தேர்தல்கள் நீண்டகாலத்தின் பின் வடகிழக்கில் நடைபெற்று தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது பிரதிநிதிகளை ஜனநாயக முறையில் தேர்வு செய்தும், இம் மன்றங்களின் சேவைகளைப் பொதுமக்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதற்குப் பல அரசியல் காரணங்கள் இருப்பினும், இம் மன்றங்களின் அதிகாரங்கள் எவை என்பதை தெளிவாக இவற்றை ஆளுபவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே பிரதானமாகும்.

இக் குறையைப் போக்கி எமது கீழ்மட்ட உள்ளூர் நிர்வாகத்தை நாமே சிறப்பாகச் செயற்படுத்தி முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்து, எமது எதிர்கால சுபீட்சத்திற்கு வழியமைக்கும் தொலை நோக்குடன் இந் நூலை வெளியிட விரும்பி திரு.சி.இரங்கராஜா அவர்களை அணுகினோம். அவர் மனமுவந்து இந்நூலை எழுதி வழங்கியுள்ளார்.

இக் கைநூல் ஒரு பாவனை நூலாக, வழிகாட்டும் நூலாக (Reference material) இருக்க வேண்டும் என்பதால் இதன் உரைநடையை நாம் மேலும் இலகுவடுத்த முயன்றும் முடியவில்லை. இருப்பினும் இந் நூலில் கூறப்பட்ட விடயங்கள் தமிழ்பேசும் மக்கள் நல் வாழ்வுக்கு உரிய பங்கை ஆற்றும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

இந் நூலை துறைசார்ந்த மாணவர்கள், அதிகாரிகள், சமூக ஆர்வலர்கள், உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் ஆளுகையில் பங்கேற்போர் வாசித்து விளங்கி ஏனையோருக்கும் விளக்கி இங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அர்த்தமுள்ள காலத்திற்கேற்ப புதிய சிந்தையோடு முயற்சி செய்து எம்மக்கள் வாழ்வில் ஒளியேற்ற உள்ளூராட்சி மன்றங்களை பயன்படுத்த முன்வரவேண்டுமென வேண்டுகிறோம்.

நன்றி

ச. செந்துராசா

தலைவர்

SOND, SWOAD

T.P – 0773314262

E-mail – senthu@eurka.lk

Skype – rajah2020.

அணிந்துரை

மூவிருபது வயதில் பதவியில் இருந்த போது கணனி அறிவு பற்றிய ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. இந்த வயதில் கணனி அறிவு தேவையா? மற்றவர்கள் அறிந்து தெரிந்து கணனி வழிச் செய்திகளை எமக்குத் தெரிவிக்கட்டும். என்னால் அந்த அறிவை இந்த வயதில் பெற முடியாது என்று இருந்துவிட்டேன். ஆனால் சூழல் என்னை மாற்றியது. கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றி பல வெளிநாடுகள் போய்வர வேண்டி வந்தது. அங்கு பலர் உங்கள் “ ஈமெயில்” விலாசம் என்ன என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது தான் புரிந்துகொண்டேன் வாழ்க்கை மாறி வருகின்றது என்பதை. மாறிவரும் வாழ்க்கைக்கு அமைவாக நான் என்னை மாற்றாதுவிட்டால் நான் பின்தங்க வேண்டிவரும் என்பதை உணர்ந்தேன். முழுமையான ஒரு அறிவைப் பெற முடியாவிட்டாலும் கணனியை இயக்கும் வித்தையை ஓரளவு பயின்று கொண்டேன். அதனால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டன. வேண்டியவர்களுடன் தொடர்பு வேண்டியவை பற்றியறிய ஒரு வாய்ப்பு இவ்வாறு கணனி அறிவின் நன்மைகள் பற்றிப் பலதையுங் கூறலாம்.

இந்த முகவுரையில் ஏன் கணனி அறிவு பற்றி இத்தனை விஸ்தாரமாக எழுதுகின்றேன் என்று வாசகர்கள் நீங்கள் யோசிக்கலாம்.

உள்ளூர் ஆளுகை பற்றிய எங்கள் பலரின் அறிவும் அது பற்றி அறியாது அஞ்ஞானத்தில் தடுமாறும் எங்கள் நடத்தையும் நான் முன்னர் கணனி அறிவைப் பெற ஆவல் இல்லாது அக்கறை அற்று இருந்த காலத்தை எனக்கு நினைவூட்டியது. உண்மையில் உள்ளூர் ஆளுகை பற்றியும் அதன் புதிய பரிமாணங்கள், வாய்ப்புக்கள் பற்றியும் ஆசிரியர் இரங்கராஜா இந்த நூலில் தந்திருக்கும் விபரங்கள் எமக்கு ஒரு புதிய அரசியல் வாழ்க்கை முறையையே அறிமுகப்படுத்தக் கூடிய தன்மையுடையதாக அமைந்துள்ளன. அவர் பதவியில் இருந்த போதும் அதன் பிறகும் பெற்ற அறிவை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளத் துடிக்கும் அவரின் ஆர்வம் ஒரு புதிய கண்டு பிடிப்பை உலகத்திற்கு

அறிமுகப்படுத்தும் விஞ்ஞானி ஒருவரின் ஆர்வத்தையும் துடிப்பையும் ஒத்திருக்கின்றது.

20ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலாண்டின் போது ஆளுகை என்பது உலகளாவிய ரீதியில் எவ்வாறு ஒரு மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது என்றும் மத்திய அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கம், உள்ளூராட்சி ஆகியன எவ்வாறு ஆளுகையில் மூன்று படிநிலை அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளன என்பதையும் ஆசிரியர் இந்த நூலில் விபரிக்கின்றார். அதே நேரம் இலங்கையில் பிரதேச சபைகள் சட்டம் வடக்கு கிழக்கில் கவனிப்பாரற்று கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருப்பதை எமக்குணர்த்தி அங்கலாய்கின்றார்.

உண்மையில் மாறிவரும் சூழலுக்கு ஏற்ப வலுவற்றிருந்த வடக்கு கிழக்குக்குரிய உள்ளூராட்சி முறை வலுப்பெற்று உள்ளூர் அரசாங்கங்களாக ஆளுகைப்பங்காளிகளாகப் பரிணமிக்க வழியுண்டு என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் நூலின் ஆசிரியர். வேலையில்லாது திண்டாடும் ஒருவனுக்கு “உனக்கு வேலையுண்டு. அதற்கான தகுதியும் சந்தர்ப்பமும் கூட உன்னிடமே உண்டு” என்று கூறி அவனுக்கு அறிவுறுத்தி வளமான வாழ்க்கையை நோக்கி அவனை அழைத்துச் செல்வது போல் இந்த நூல் தரும் ஞானம் அமைகிறது. வருமானம் குறைந்திருக்கின்றது என்று மனம் வருந்தும் ஒரு கணவனுக்கு இருக்கும் வருமானத்தில் சிக்கனமாகவும் சிறந்த முறையிலும் வாழலாம் என்று மனைவி ஒருவள் எடுத்துக் காட்டி, வாழ்ந்தும் காட்டுவது போல் உள்ளூர் ஆட்சி முறையில் எமக்கு ஏலவே கிடைத்திருக்கும் பல உரிமைகளை நாம் பாவியாது இருப்பதையும் பாவித்து நன்மை பெற வாய்ப்பிருப்பதையும் எமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

மொத்தத்தில் இன்றைய 21ம் நூற்றாண்டு உலகில் ஒரு நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கையில் மத்திய அரசாங்கப் பங்களிப்புத் தலையீடும் குறைந்து உள்ளூர் ஆட்சியின் வகிபாகம் அதிகரித்துச் செல்லவேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளதை எமக்குணர்த்தி அந்தச் சூழ்நிலையை எமக்குச் சாதகமாகப் பாவிக்கக் கூடாது, அதனுடாகச்

சமூக நன்மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாதா என்ற கேள்விகளை எம்மிடம் கேட்காது கேட்டு வைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

அவ்வாறு கேட்பதற்கு முற்றிலும் தகுதி பெற்றவர் ஆசிரியர் சிவகுருநாதன் இரங்கராஜா அவர்கள் நாற்பது ஆண்டு கால அரச சேவையின் போது பல சிரேஷ்ட அலுவலர் பதவிகளை வகித்திருந்தார். ஒன்றிணைந்த வடகீழ்க்கு மாகாண சபையின் கடைசி பிரதம செயலாளராகவும், பிரிபட்ட வடமாகாண சபையின் முதல் செயலாளராகவும் அவர் கடமையாற்றியவர். ஓய்வு பெற்ற பின் வடமாகாண ஆளுநரின் செயலாளரும் ஆலோசகருமாகப் பதவி வகித்தவர்.

உள்ளூர் ஆட்சி நிறுவனங்கள் பற்றி விருத்தி அடைந்த, அடைந்து வரும் நாடுகளோடு அண்மித்திருந்து அறிவு பெற்றவர். அவரின் இந்த அறிவே இலங்கையில் நாங்கள் இருந்தும் இல்லாத மாதிரி நடந்து கொள்வதை இந்த நூலின் மூலம் சுட்டிக் காட்ட வழிவகுத்துள்ளது. அவரின் நூல் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள், அரச அதிகாரிகள்இ பொது மக்கள் என்று எல்லோர் கைகளிலும் இந்தக் கால கட்டத்தில் தவழ வேண்டும். இந்த நூல் தரும் ஞானம் எமக்குப் புதிய பரிமாணங்களை சுட்டிக் காட்டும் என்பதில் எனக்கு கிஞ்சித்தேனும் சந்தேகமில்லை. அவரின் அறிவுரைகள் கருத்துக்கள் ஆகியன நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் எமது வாழ்க்கைத் தரம் உயரும், பல மைல்கற்களை நாங்கள் எளிதில் தாண்டலாம்.

நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்

முன்னுரை

உங்கே என்ன செய்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி கேட்கிறார்கள். எங்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்றும் கேட்கிறார்கள். இவை உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகள் பற்றி அடிக்கடி எமது காதுகளில் விழும் விடயங்களாகும். யார் செய்யத்தகுதி உள்ளவர்கள்? எம்மை விடுவார்களா? என்றும் கேட்கிறார்கள். ஏதாவது செய்ய வேண்டும். இனியும் தாமதித்தால் ஒன்றுமே இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். இப்படிக்கேட்பவர்களை யார் ஒன்று சேர்ப்பது? என்ன அடிப்படையில் ஒன்று சேர்ப்பது? அவர்கள் மேற்கொள்ளக் கூடிய செயற்பாட்டுக்கான வழிகள் என்ன? எந்தத் திசையில் செல்வது? அதற்கு வாய்ப்புக்கள் என்ன? அதற்குத் தேவையான ஆற்றல்கள் தான் என்ன? அதை எங்கிருந்து பெறுவது போன்ற தொடர்ச்சியான கேள்விகளும் கேட்கப்படுகின்றன. இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்பவர்களுக்கு நம்பிக்கையையும், ஊக்கத்தையும், வழங்கி அவர்களைச் செயற்பட வைப்பதாயின் அவர்களுக்கு உள்ளூராட்சி பற்றிய விளக்கத்தையும் அந்த முறைமையூடாக நாம் எமது வாழ்வில் அன்றாடம் எதிர்கொள்கின்ற சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு நாமே தீர்வு காணக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உண்டு என்பதைப் பற்றியும் கூறி தெளிவு உண்டாக்கல் வேண்டும்.

இதன் பொருட்டு 20ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஆட்சிக் கொள்கைகள் 21ஆம் நூற்றாண்டில் எவ்வாறு மாறியுள்ளன? உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் படி புதிய ஆளுகைக் கொள்கைகள் தவிர்க்க முடியாத படி முன்வைக்கின்ற வாய்ப்புக்கள் யாவை என்பது பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. எம்மால் முடியுமா? எம்மால் முடியாது எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. போன்ற எதிர்மறை விமர்சனங்களுக்குள் ஒழிந்து கொண்டு அரைகுறை நிலமானிய முறைச் சிந்தனை

முறைமைக்குள் இருந்து வெளிவர மறுக்கும் கிராமத்து, நகரத்து சமூகமட்டத்தின் தலைமைகளுக்கு இது பற்றி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. நீண்டதொரு ஆபத்துப்பட்டியலை கையில்வைத்துக்கொண்டு, தான் எந்த வகையான ஆபத்தில் சிக்குவேன் என்று மட்டுமே சிந்தித்துக்கொண்டு நியாயபூர்வமாக சமூக நோக்கோடு செயற்பட வேண்டிய சகலரும் வெளியேவந்து தமது பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. அப்படியான உள்ளூர்மட்ட தலைமைச் சமூகம் ஒன்று உருவாகி, விருத்தி பெற்று மாற்றத்தை முன்னின்று வழிநடத்த முன்வருமாயின் அவர்கட்கு உள்ளூர்மட்ட ஆளுகைபற்றியும் அபிவிருத்தி நிர்வாக முறைமை பற்றியும் நடைமுறைகள் பற்றியும் தெளிவை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இவர்கள் யாவரும் உள்ளூர் நல்லாளுகையில் முக்கிய பங்கு வகிப்பார்கள். இந்த உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களை நோக்கி அறைகூவல் ஒன்று விடுக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த அறை கூவலானது அவர்களை அரசியலில் பிரவேசிக்குமாறு நெருக்குகின்ற ஒரு நிர்ப்பந்தமல்ல, 21ஆம் நூற்றாண்டின் ஆளுகைக் கொள்கைகளுக்கேற்ப அவர்களுக்கு பொது வாழ்வின் தலைவிதியை நிர்ணயிப்பதிலுள்ள பங்கினையும் உரிமைகளையும் எடுத்துக்கூறி அவற்றை ஏமாந்து போகாமல் பற்றிக்கொள்ளுங்கள் என்று விடுக்கின்ற ஒரு அழைப்பாகவே கொள்ள வேண்டும். இது அவர்களை நோக்கி புதிதாக மலர்ந்து வருகின்ற உரிமையே தவிரவேறொன்றுமில்லை.

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி முறைமை புதிய பரிமாணத்தை எய்த வேண்டியுள்ளமை பூகோள ரீதியில் ஏற்படும் மாற்றங்களினதும் உள்ளூர் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சியினதும் நிர்ப்பந்தங்களாகும். இனப் பிரச்சினை என்ற ஒன்று இல்லையாயினும் கூட சாதாரண அபிவிருத்தி இலக்கினை அடைய உள்ளூராட்சி முறைமையில் மாற்றங்கள் கண்டிப்பாக ஏற்பட்டிருக்கத்தான் வேண்டும். இலங்கையில் இந்த வளர்ச்சி ஆரம்பித்துள்ளது. அதன் அடிப்படையில் புதிய உள்ளூராட்சி

தேசியக் கொள்கை ஒன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதோடு மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தூரதில்லவசமாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இவைபற்றிய செயற்பாடுகளில் மக்களுக்கு பாரியதொரு அக்கறையினம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த தேக்கநிலைமையை உடைத்துக் கொண்டு புதிய உள்ளூர் ஆளுகை இலக்குகளை நோக்கி முன்னேற ஆர்வத்துடன் செயற்பட வேண்டிய தேவை தவிர்க்க முடியாததாகும். ஏனெனில் உள்ளூர் நல்லாளுகை ஏனைய துறைகளின் நல்லாளுகைக்கு அடிப்படையானதும் முன் நிபந்தனையானதாகும். உள்ளூர் நல்லாளுகை என்ற ஒன்று நிறுவப்படாதுவிட்டால் எம்மைச் சுற்றி நிகழும் மாற்றங்கள் எமது நோக்கங்களை குறித்ததாக இல்லாது திசை மாறிச் சென்றுவிடும். முரண்பாடுகளிலிருந்தும் பாதிப்புகளிலிருந்தும் மீண்டு எழும் சமூகம் என்ற வகையில் நம் முன் உருவாகின்ற சவால்கள் யாவும் வேறுயாருடையதோ வாய்ப்புக்களாக மாறிக் கொண்டு செல்வதால் உள்ளூர் தலைமைத்துவ சமூகம் இப்புதிய வாய்ப்புக்களை தம்மிடம் தக்கவைக்க கண்டிப்பாக செயற்பட்டே ஆக வேண்டும்.

புதிய நூற்றாண்டின் உள்ளூர் ஆளுகைக் கருத்துக்களின்படி “உள்ளூராட்சி சபைகள்” என்ற பதத்திற்குப்பதிலாக “தன்னில் தங்கியிருக்கும் சுயாதீனமான உள்ளூர் சுய அரசாங்கங்கள்” என்ற பதமே (Autonomous Self Government) பேசப்படும். முன்னைய ஆட்சிக்கு அரசாங்கம் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடலாம். ஆனால் புதிய “ஆளுகையில்” அரசாங்கம் ஒரு பங்காளி மட்டுமே. அரசாங்கத்திற்கு எம்மைத் தெரிந்து எடுத்து அனுப்புங்கள் மிகுதியை நாம் பார்த்துக் கொள்கின்றோம் என்ற கருத்திற்கு 21 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆளுகைக் கருத்துக்களில் இடமில்லை. ஆளுகைக்கு அரசாங்கம் மட்டுமன்றி வேறு பங்காளிகளும் உள்ளார்கள். அபிவிருத்தியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் இயந்திரம் தனியார்

துறையே என்றும், அரசாங்கம் வழங்கும் சேவை மற்றும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் மக்கள் மற்றும் சிவில் சமூகம் நேரடிப்பங்குபற்றினராக செயற்பட வேண்டும் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. தனியார் துறையும், சிவில் சமூகமும், ஆளுகையில் அரசாங்கத்தைப்போல சம பங்கு உள்ளவர்கள் என்றாகிவிட்டது. ஆளுகையில் அரசாங்கத்தின் பிரதான வகிபாகம் வசதிசெய்வவராகவும், வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வவராகவும் செயற்படுத்தலே எனவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய புதிய அணுகுமுறை, மூடப்பட்டிருந்த அரைகுறை நிலமானியச் சமூகத்தில் நிலவிய ஆட்சிக்கருத்துக்களில் ஊழியவர்களுக்கு அதிர்ச்சி!ட்டுவதாக இருக்கலாம். ஆனால் இது தான் யதார்த்தம். எனவே உள்ளூராளுகையாளர்கள் என்ற தலைமைத்துவ சமூகம் உள்ளூரில் தோன்ற வேண்டும். இதற்கு ஏதுவான முறையில் புதிய வாய்ப்புக்களை உள்ளூராட்சியின் தேசிய கொள்கையும் மறுசீரமைப்பு சிபார்சுகளும் திறந்துவிட்டுள்ளன. உள்ளூர் நல்லாளுகையை நிறுவுதல் என்பது உண்மையில் ஒரு பெரிய போராட்டமும் கூட. மறுசீரமைப்பு இலக்குகளையும் புதிய உள்ளூராட்சிக் கொள்கை இலக்குகளையும் எய்துவதற்கு நீண்ட காலம் எடுக்கும். இத்திசையில் பல இயலாமைகள் உள்ளன, தடைகள் உள்ளன. இதன்பொருட்டு பாரிய நிறுவன மற்றும் சட்ட மறுசீரமைப்புக்கள் தேவையாக உள்ளன. இவையாவற்றினையும், அடையாளம் கண்டு தேவையான புதிய செயன்முறைகளையும், முன்முயற்சிகளையும் கைக்கொள்ளும் போது தான் எமக்கு முன்னுள்ள கட்டுப்பாடுகள் அகலும். அவற்றினை நீக்க எம்மால் மட்டும் முடியாது. பல மட்டங்களில் துணைவரக் கூடிய நிறுவனங்களின் உதவியுடனேயே அத்தடைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும். இந்தப் பாரிய செயற்பாட்டில் சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் அவரது அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப ஏதேதோ புதிய வாய்ப்புக்களும் காத்துள்ளன.

இந்த உள்ளூர் ஆளுகைத்துறையில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெறுவதற்குப் பல பயிற்சிகள் உள்ளன. உள்ளூராளுகையாளர்களாக வரவிழையும் ஒவ்வொருவரும் இன்று முக்கியமாக அறிந்திருக்கவேண்டிய அடிப்படைப் பாடங்கள் இப்பிரசுரத்தில் சுருக்கமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உள்ளூராளுகை ஆர்வலர்களே இப்பிரசுரத்தின் பிரதான இலக்கு. ஆயினும் இது மாணவர்கட்கும் பொதுமக்களுக்கும் பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிவகுருநாதன் இரங்கராஜா

1. உள்ளூராட்சி முறைமையின் புதிய பரிமாணம்

20ம் நூற்றாண்டில் இறுதிக்காலாண்டுப் பகுதியில் மனித நாகரீகத்தில் முன்னெப்போதும் நிகழ்ந்திராத வகையில் ஏற்பட்ட அறிவியல் மற்றும் தகவல் தொழிநுட்பப் புரட்சியானது மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப்போல, ஆட்சி, அரசியல், ஆளுகை போன்ற துறைகளிலும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் ஆட்சியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இலங்கையில் வடகிழக்கு பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் கருத்தியல் ரீதியான பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வில்லை. அதற்குக் காரணம் இப்பகுதியில் அதற்கான சூழ்நிலை இருக்கவில்லை என்பதேயாகும்.

இலங்கையிலும் ஏனைய குடியேற்ற நாடுகளைப்போல உள்ளூராட்சி முறைமைக்கான நிறுவன முறைகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனமுறைக்கு அடிப்படையில் இருந்த காரணம் யாதெனில் அரசாங்க சேவைகளை மத்தியிலிருந்து மக்களுக்கு வழங்குவதில் ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளை நீக்க வேண்டிய தேவை இருந்தமையாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் காலப்பகுதியிலிருந்து தெருக்கள் குழு (Road Commitee), சுகாதாரச்சபை (Sanitary Bord) போன்ற வகையில் அரசாங்கப் பணிகளை உள்ளூர் மட்டத்தில் இலகுவாக நிறைவேற்றுவதற்கு தனித்தனி குழுக்கள் கிராமமட்டத்தில் நிறுவப்பட்டன. பின்னர் இவை முறையான உள்ளூராட்சி மன்றங்களாக வளர்ச்சி பெற்றன. சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் இவை கிராம சபை, பட்டின சபை, நகர சபை, மாநகர சபை, என்ற உருவங்களைப்பெற்று உள்ளூர்மட்டத்தில் பொதுப்போக்குவரத்து, வடிகால் வசதிகள், சுகாதாரம், மற்றும் பொழுது போக்கு நலன்புரி வசதிகள் போன்ற துறைகளில் சேவைகளை வழங்கி வந்தன. இத்தகைய உள்ளூராட்சி மன்றங்களை அமைக்கும் போது பன்முகப்படுத்தல் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைக்கப்பட்டன. அதாவது ஒரு நிறுவனம் தனது பணிகளை இலகுவாக நிறைவேற்ற நிர்வாகத்தை பன்முகப்படுத்தல் அவசியம் என்பதன் அடிப்படையிலேயே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய மேற்படி

சேவைகளும் (Deconcentration) உள்ளூர் மட்டத்திற்கு பன்முகப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனம் மத்தியில் அமைந்துள்ள நிறுவனத்தின் கிளை நிறுவனமோ அல்லது பிராந்திய நிறுவனமோ அல்ல. மாறாக இந்த பன்முகப்படுத்தல் பணியகம் ஒன்றிற்குள் நடைபெறும் பன்முகப்படுத்தல் போலன்றி, ஒரு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உள்ளூர் மட்டத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் மன்றங்களுக்கு பன்முகப்படுத்தப்பட்டன. (services were essentially bureaucratic in nature but decentralized to elected bodies). இந்தக் கருத்தியல் அடிப்படை 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலாண்டில் பாரிய மாற்றத் தைப் பெற்றது. இந்தக் காலப்பகுதியில் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் தம்முடைய கவனத்தை இனப்பிரச்சினை மீது செலுத்தியிருந்தமையினால் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்த முடிவில் இப்பிரதேசங்களில் அப்போதைய உள்ளூராட்சி முறைமைபற்றிய ஒரு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது. உள்ளூராட்சி பற்றிய புதிய கருத்துக்கள் இப்பிரதேசங்களை சென்றடைவதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தினால் 21ஆம் நூற்றாண்டில் புதிய சூழலில் இம் மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பலவற்றினை உள்ளூராட்சி முறை மூலம் தாமே தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புக்களை கைநழுவ விடுபவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

1946ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையின் உள்ளூராட்சி முறைமை மத்திய அரசாங்கம் என்ற ஒரே ஆளுகை அமைப்பின் கீழ் அரசாங்க அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின் கீழ் இயங்கிவந்திருக்கின்றது. இவ்வாண்டில் உள்ளூராட்சித் திணைக்களம் என்ற திணைக்களம் உருவாக்கப்பட்டதோடு உள்ளூராட்சி முறைமை தனியானதொரு ஆளுகை அமைப்பாக உருவாக்குவதற்கு தேவையானதொரு அடித்தளமும் உருவாக்கப்பட்டது. இது மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து புதிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் வேறான ஒரு ஆளுகைப் படி அமைப்பு என்ற வகையில் ஆட்சிப் பங்காளியாக பரிணாமம் பெற்றுள்ளது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு தீவாக முன்மொழியப்பட்ட பல்வேறு உள்ளூராட்சி அமைப்பு வடிவங்களும் 1987 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாகாண சபை முறையுடன் மேலும் தெளிவான ஒரு அந்தஸ்தைப் பெற்றன. மாகாண சபை முறைமை பல குறைபாடுகளைக் கொண்டது என்பது

வேறு விடயம். 1987 ஆம் ஆண்டு மாகாண சபை முறைமை அமுலாகும் போது உள்ளூராட்சி என்ற விடயம் மாகாணசபைகளுக்கு உரிய விடயமாக குறித்தொதுக்கப்பட்டு அவற்றில் நிர்வாகம் மாகாண சபையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அமைப்பு உருவாக்கம், உள்ளடக்கம் (Structure, Formation & Constitution) என்ற விடயங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடமே தக்கவைக்கப்பட்டன. 1987 ஆம் ஆண்டு மாகாண சபை முறை அறிமுகமானதுடன் இலங்கையின் ஆட்சிக்கு பொறுப்பாக ஒரே ஆளுகை அமைப்பாக இருந்த மத்திய அரசாங்கமும், பன்முகப்படுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்ட உள்ளூராட்சி முறைமையும் புதிய அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றன. அப்போதிலிருந்து இலங்கையின் ஆளுகைப் பொறுப்பு மூன்று படிநிலை ஆளுகை அமைப்புக்களிடம் கையளிக்கப்படுகின்றது. இவை பல உள்ளக முரண்பாடுகளையும் தெளிவின்மைகளையும் கொண்டிருந்த போதும் மூன்றுபடிநிலையிலுள்ள ஆளுகை அமைப்புக்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. முதலாவது படிநிலை ஆளுகை அமைப்பாக மத்திய அரசாங்கமும், இரண்டாவது படிநிலை அமைப்பாக மாகாண அரசாங்கமும், மூன்றாவது படிநிலை அமைப்பாக உள்ளூராட்சி முறையும் அமைந்தன.

அதே ஆண்டில் அதாவது 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் புதிய பிரதேசசபைகள் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து நவம்பர் மாதம் அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தமும் மாகாணசபைகள் சட்டமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பிரதேசசபைகள் சட்டம் அதுவரை வளர்ச்சி பெற்றிருந்த உள்ளூராட்சி தொடர்பான பல முன்னேற்றகரமான கருத்துக்களையும் உள்வாங்கியிருந்தது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக பிரதேசசபைகள் சட்டம் இன்றுவரை வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பூரணமாக பரீட்சிக்கப்படவில்லை. இதற்குக் காரணங்கள் உள்ளூராட்சி முறைமையை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்ட மாகாணசபை முறைமை ஒழுங்காக இயங்காமையும், அன்றிலிருந்து நிலவிய அரசியல் பரபரப்பான சூழ்நிலைகளும், மத்திய அரசின் விருப்பின்மையும், மக்களது கவனம் திசைதிருப்பப்பட்டதுமாகும். இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு, மாகாணசபை முறைமை என்பவை பற்றிய பரபரப்பான விவாதங்களின் கீழ் பிரதேசசபைகள் சட்டம் கவனிப்பாரற்று புதைந்து போய்விட்டது.

2. ஶ ஆம் நூற்றாண்டின் உள்ளூராட்சி பற்றிய முக்கியமான புதிய கருத்துக்கள்

- 1) உப தேசியமட்ட ஆளுகை அமைப்புக்கள் “உள்ளூராட்சி மன்றங்கள்” அல்லது “உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள்” என்ற குறுகிய வரையறையிலிருந்து விடுபட்டு “உள்ளூர் அரசாங்கங்கள்” என்ற அந்தஸ்தை பெறுகின்றன. இனிவரும் காலங்களில் உள்ளூராட்சி அதிகார சபை அல்லது உள்ளூராட்சி மன்றம் என்ற சொற்பதங்களுக்குப் பதிலாக “உள்ளூர் அரசாங்கங்கள்” என்ற சொற்பதமே உபயோகப்படும்.
- 2) சேவை வழங்கும் நிறுவனங்கள் என்ற குறுகிய துறைசார் செயற்பாட்டு பரப்பெல்லைக்கு அப்பால் மூன்றாவது படிநிலையில் ஆளுகைப்பங்காளிகள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றன.
- 3) உள்ளூர் அரசாங்கம் என்ற வகையில் அதனுடைய அதிகாரங்களும், பொறுப்புக்களும், கடமைகளும் ஆளுகைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுபவையாகின்றன. இதற்கான அடிப்படைகள் சுயாதீனத்தன்மை (Autonomy), அண்மித்த தன்மை (Proximity), மத்திய அரசின் ஆகக்குறைந்த வகிபாகம் (Subsidiarity role) ஆகியனவாகும்.
- 4) சேவை வழங்கலிருந்து விலகி உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் என்ற வகையிலே அவற்றின் அதிகாரங்களும், பொறுப்புக்களும் வகிபாகங்களும் விரிவடைந்து சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி என்ற விடயங்களும் புதிதாக சேர்ந்து கொள்கின்றன.

மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில் மாறிவருகின்ற உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் புதிய வகிபாகங்களைப் பற்றியும் பொறுப்புக்களைப் பற்றியும் அவற்றின் அதிகாரங்களைப் பற்றியும் உள்ளூராட்சியாளர்கள் அத்தியாவசியமாக அறிந்திருக்க வேண்டும்.

2.1 உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களின் மாறிவரும் வகிபாகமும் பொறுப்புக்களும்.

புதிய உள்ளூராட்சிக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் வகிபாகமும் பொறுப்புக்களும் பெரிதும் மாறியுள்ளன. அவற்றில் முக்கியமான சில வருமாறு :-

- 1) உள்ளூர் மட்ட பொருளாதாரத்தை சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்யும் பொறுப்பு உள்ளூர் அரசாங்கத்தை சார்ந்தது. (Local Economic Governance)
- 2) உள்ளூர் மட்ட சமூக அபிவிருத்திக்கு உள்ளூர் அரசாங்கங்களே பொறுப்பேற்றல் வேண்டும்.
- 3) உள்ளூர் மூலவளங்களை சிறந்த முறையில் பராமரித்தல், ஒழுங்குபடுத்தல், உபயோகித்தல் என்பவற்றுக்கான பொறுப்பு உள்ளூர் அரசாங்கங்களைச் சார்ந்தது.
- 4) உள்ளூர் மட்டத்தில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டுவதில் பெருமளவு பங்களிப்பு.
- 5) உள்ளூர் மட்ட ஜனநாயகத்திற்கும் நல்லாளுகைக்குமான பொறுப்பு.
- 6) நெருக்கடி காலங்களில் தேவைகளையும், சேவைகளையும் உயர்தரத்தில் வழங்கல்.
- 7) மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபட்ட சேவைகளை உயர்தரத்தில் வழங்கல்.
- 8) ஏனைய துறைசார் ஆளுகைகளுக்கு முன் சூழ்நிலையை உருவாக்குதல் (உதாரணமாக: - கல்வி ஆளுகை (Educational

Governance), சுகாதார ஆளுகை (Health Governance), சட்ட

ஒழுங்கு ஆளுகை (Law and Governance), கலாசார ஆளுகை (Cultural Governance), போன்றவை.

ஏனைய துறைகளின் நல்லாளுகையின் பொருட்டு அடிப்படையான அத்தியாவசியமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதற்கு தேவையான ஆளுகைப்பண்புகளை முன்நின்று பேணும் பொறுப்பு உள்ளூர் அரசாங்கங்களைச் சார்ந்ததாகும். மக்களுடைய பொது வாழ்க்கையில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பங்களிப்பும் தலையீடும் பொதுவாகக் குறைந்து செல்கின்ற அல்லது குறைக்க வேண்டிய இலக்கு தற்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள அதே நேரம் உள்ளூர் ஆட்சி அரசாங்கங்களினுடைய வகிபாகம் அதிகரித்துச் செல்கின்ற போக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கான முக்கிய காரணம் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் மக்களுக்கு அண்மையில் இருப்பதனால் அவர்களுடைய பல்வேறு உள்ளூர் தேவைகளை அவற்றால் சிறப்பாக இட்டு நிறைவேற்றக்கூடியதாக உள்ளமையாகும். உண்மையான செயற்படு ஜனநாயகம் என்பது மக்களுடைய அதிகளவான நேரடிப்பங்களிப்பிலே தங்கியுள்ளது. இதன் காரணமாக உள்ளூர் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் மற்றும் வறிய மக்களை பாதுகாத்தலிலும் உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் பொறுப்பு இன்று அதிகரித்து வருகின்றபோக்கு நிலவுகின்றது. மக்கள் மத்தியில் உள்ள பல்வேறு வகையான நிறுவன வகைகள், சமூகமாற்றம் ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதற்கான தேவைகள் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் ஆகியன பிணைந்து இருப்பதனால் அவற்றினூடாக, பாரியளவான சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு முடியும் என்ற கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

3. புதிய உள்ளூர் ஆளுகைக் கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்கான பின்னணிக் காரணங்கள்

உள்ளூர் ஆளுகை பற்றிய புதிய கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்கு உலகளாவிய ரீதியில் அரசாங்கங்கள் எதிர்கொண்ட பல சூழ்நிலைகளே காரணமாயின. அவற்றில் பின்வருவன முக்கியமானவையாகும்.

1) மத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கங்களினால் தமது நாட்டில் வாழும் சகல மக்களுக்கு சகல பிரதேசங்களிலும் சகல சேவைகளையும், அபிவிருத்தி நடைமுறைகளையும் சமத்துவமாக நிறைவேற்றுவதற்கு முடியாமல் போயிற்று. அதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. இக்காரணங்களை நீக்கும் நோக்கோடு ஆட்சி அல்லது ஆளுகை பற்றிய புதிய கருத்துருவங்கள் தோன்றி உள்ளூர் மட்ட நல் ஆளுகையை நிர்ப்பந்தித்தன.

2) வளர்ச்சி என்னும் போக்கில் பல கசப்பான அனுபவங்கள் உறுதியாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் எதிர்கொள்ளப்பட்டன. உதாரணமாக வறுமை, வர்க்க முரண்பாடு, வேலையின்மை, வளர்ச்சியிலும் வாய்ப்புக்களிலும், பிரதேசங்களுக்கு இடையேயான இடைவெளி அதிகரிப்பு, நோய் போன்றன தொடர்ச்சியாக நீடிப்பதற்கு பொருளாதார தூரணிகளின் அடிப்படையில் இருந்து விளக்கங்களைக் கொடுக்க முடியாமல் போயிற்று. இவற்றிற்கு பிரதான காரணம் சந்தைப் பொறிமுறையின் தோல்வி அல்ல (market failure) மாறாக அரசாங்க முறைமையின் தோல்வியே காரணம் எனக் கூறப்பட்டது.

3) மக்களின் பங்களிப்பில்லாமல் நடைபெற்ற அபிவிருத்தித் தீர்மானங்களும், அமுலாக்கல் நடைமுறைகளும் உலகளாவிய ரீதியில் தோல்வி ஏற்பட மக்கள் பங்களிப்புடனான நடைமுறைகள் வெற்றியும் பெற்றமை இப் புதிய கருத்துக்களுக்கு உந்துதலாக அமைந்தன.

இவற்றினை விட பங்கேற்பு நடைமுறைகளினால் ஏற்படும் வேறுபல நன்மைகளும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

4) பொருளாதார அபிவிருத்தி கொள்கைகளில் காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்ட அணுகு முறை மாற்றங்களினால் உள்ளூர் மட்டத்தில சிறப்பான உள்ளூர் ஆளுகை அத்தியாவசியமான நிபந்தனையாக தோற்றம் பெற்றது. குறிப்பாக உள்ளூர் அபிவிருத்தி மூலம் தேசிய அபிவிருத்தியை எய்திக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பெற்றதோடு உள்ளூர் ஆளுகைக் கருத்துக்களும் மாறின.

5) 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தாராளவாத கொள்கைக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி மற்றொரு காரணமாகும். அரசாங்கமே மக்களினது முழுப் பிரச்சினைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் பொறுப்பு என்ற கருத்து தோல்வி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து ஆளுகைக்குரிய பொறுப்புக்கள் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் தோற்றம் பெற்றது.

நவீன அரசாங்கங்களில் அதிகார பகுப்பு என்ற கருத்தின்மூலம் அதிகாரம் குவிந்திருப்பது தடுக்கப்பட்டது. அது அரசாங்கத்தின் அங்கங்களான நீதித்துறை, நிர்வாகத்துறை, சட்டத்துறை என்ற பரிணாமத்திற்கே வழிவகுத்தது. எனினும் மக்களுடைய வாழ்கையின் சகல அம்சங்களிலும் அரசாங்கம் தலையிடும் போக்கு அதிகரித்து வந்தது. அபிவிருத்தி ஒரு நிலைக்கு மேலாக சென்ற போது மத்தியிலிருக்கிற ஒரு அரசு இயந்திரத்தால் மட்டும் ஆட்சி செய்ய முடியாது என்ற கருத்து வலுப்பெற்றமையால் வெவ்வேறு படிநிலை ஆளுகை அமைப்புக்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம் என்றாகிவிட்டது. அது மட்டுமன்றி எந்த ஒரு படிநிலையில் உள்ள அரசாங்க அமைப்பும் ஆட்சிக்கு ஏக போகம் கொண்டாட முடியாது. அத்தகைய ஏகபோக ஆட்சியில் நல்லாளுகை இருக்க முடியாது என்ற கருத்தும் ஏற்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால் “அரசாங்கம்”, “ஆட்சி செய்தல்” என்பவை பற்றிய பேச்சுக்கள்

குறைவடைந்து “ஆளுகை அமைப்பு”, “நல்லாளுகை” என்ற பேச்சுக்கள் மேலோங்கியதோடு நல்லாளுகைப் பொறுப்பும் கூட ஏகபோகமான ஒரு அமைப்பின் கையில் விடமுடியாது என்னும் கருத்தும் நிலைநாட்டப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் நல்லாளுகைக்கு பின்வருவோர் பங்காளிகளாயினர்.

- 1) அரசாங்கம் - ஆளுகை அமைப்பு.
- 2) சிவில் அமைப்புக்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள்.
- 3) தனியார்துறை.

ஆளுகையில் அரசாங்கத்தின் பிரதான வகிபாகம் யாதெனில் நிறுவன ரீதியாகவும் சட்டரீயாகவும் மூலவள ரீதியாகவும் வசதிகளையும் ஒழுங்குகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தலே ஆகும். ஆளுகையில் ஏனைய பங்காளிகளுக்கும் முக்கிய வகிபாகம் உண்டு. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் புதிய சூழலில் முரண்பாடுகளில் இருந்து மீண்டு எழும் சமூகம் என்ற வகையில் எமது சமூகம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் பொறுப்பு உள்ளூர் அரசாங்கங்களை மட்டும் சார்ந்ததல்ல. சிவில் அமைப்புக்கள், தனியார் துறை, பயனாளிகள் மற்றும் அரசார்பற்ற நிறுவனங்கள் சகலருக்கும் உள்ளூர் ஆளுகையில் சம்பங்கும் பொறுப்பும் உண்டு. உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு எவ்வளவு பொறுப்புள்ளதோ அதே அளவு பொறுப்பு இவர்களுக்கும் உள்ளதாகையால் இப்பொறுப்புக்களை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது? செயலுருவம் கொடுக்கக்கூடிய கருத்துக்களை எவ்வாறு மேற்கொள்வது? இவற்றை செய்வதற்குரிய புதிய அதிகாரங்கள் யாவை? வழிமுறைகள் யாவை? வாய்ப்புக்கள் யாவை? அத்தகைய ஒரு புதிய ஆளுகை செயற்பாட்டினை நிறுவிக்கொள்வதில் எமக்குள்ள தடைகள் யாவை? இவற்றினை முன்நின்று செயற்படுத்தத் தேவையான தலைமைத்துவ இடைவெளிகள் யாவை? இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து செல்வதற்கு தேவையான ஆற்றல்கள் யாவை?

அவற்றினை பெற்றுத் தரக் கூடிய அல்லது அவற்றிற்கு உதவிசெய்யக்கூடிய நண்பர்களோ அல்லது எமக்காக பேசக்கூடிய நிறுவனங்களோ யார்? என்பன போன்ற விடயங்கள் அறியப்பட வேண்டியுள்ளன. இது 21ம் நூற்றாண்டு பிரஜைகள் ஒவ்வொருவருடைய கடமையுமாகும். இத்தகைய ஆளுகை உரிமையை இன்னமும் வேறுயாரோ தான் வைத்திருக்கின்றார்கள் என்ற நம்பிக்கையினம் மாற வேண்டும். இவை பற்றிய விடயங்ளை பின்வரும் பகுதிகளில் விரிவாகப்பார்க்கலாம்.

4. ஆளுகை நியமங்கள் யுகோள மயமாதல .

அரசனது பொறுப்புக்கள் பல துறைகளாக விரிவடைந்து மந்திரிகள், பிரதம அமைச்சர் போன்றவர்களின் உதவியுடன் இயங்குகின்ற முறை காலப்போக்கில் வளர்ந்தது. அதே போல பாதுகாப்பின் பிரதான அலகான படை கூட அரசன், மற்றும் தூர இடங்களிலிருந்த பிரதானிகளிடமும் பிரிந்திருந்தது என்றும் விளக்கினார்கள். ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் பின்னர் மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொண்ட பாராளுமன்றங்கள் கூடிய அதிகாரத்தைப் பெற்று அரசனின் அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டு வந்த வரலாறும் நிகழ்ந்தது. மறுமலர்ச்சியின் பின்னர் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகள் புதிய தொழில்நுட்பங்களுக்கு வழி வகுத்ததால் கைத்தொழில் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதனோடு கூடவே மனித உழைப்பாகிய பாடுகளையும் முயற்சிகளையும் இயற்கையாய் கிடைக்கப்பெற்ற வளங்களையும் பணத்திற்கு கொள்வனவு செய்கின்ற முறைமையும் தோற்றியதோடு சமூகசெயற்பாட்டினையும் வாழ் கைமுறையினையும் பணம் அல்லது மூலதனம் ஆளத்தொடங்கியது. பணப்பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைந்து சந்தை வாய்ப்புகளையும் மூலப்பொருட்களையும் தேடிய குடியேற்ற வாதமும் தோன்றியது. இதனோடு கூடவே மனித சமூகம் விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் நடுத்தரவர்க்கத்தினர், முதலாளிகள் என்ற வர்க்கங்களாகவும் விரிவடைந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஏற்பட்ட முதலாவது உலகமகா யுத்தத்தின் பின்விளைவுகள் சர்வதேச ரீதியான ஒழுங்கு முறைகளை நிர்ப்பந்தித்தன. இரண்டாம் உலகமகா யுத்தம் முடிவடைந்த போது புதிய ஆட்சிக்கருத்துக்களும் சர்வதேச ஒழுங்கு முறைகளும் பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. தொடர்ந்து ஏற்பட்ட துரித வளர்ச்சி காரணமாக இயற்கை வளங்கள் முடிவுறுமோ என்ற பயமும் தோன்றியது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் காலப்பகுதியில் உலகளாவியரீதியிலான விவாதப்பொருட்களாக புதுப்பிக்க முடியாத

மூலவளங்களின் உபயோகம் சூழல் பாதிப்புக்கள், காலநிலை மாற்றம், தொடர்ந்து நிலவும் வறுமை, பெண்ணிலை சமமின்மை புதுவகை நோய்கள் போன்ற பல பிரச்சினைகள் பொதுவாக முன்வைக்கப்பட்டன. ஆட்சி முறைகளும் ஆட்சி அமைப்புக்களும் மனிதகுலத்தின் பொதுவான பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணத்தவறின். பொருளாதார வளர்ச்சியும் சனத்தொகை வளர்ச்சியும் போட்டியிட்டன. பிரச்சினைகள் தொடர்ந்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் பொருளாதாரத் துறையிலிருந்து எழவில்லை எனவும், அதாவது சந்தைப் பொறிமுறையின் தோல்வியே தொடர்ச்சியான வறுமைக்கும் நோய்க்கும் காரணமில்லை எனவும் இதற்கான காரணம் ஆட்சி நிர்வாகங்களின் தோல்வியே எனவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இத்தகைய உலகளாவிய விடயங்களை கவனத்தில் எடுத்தே 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் புத்தாயிரத்திற்கான அதாவது 21ஆம் நூற்றாண்டிற்கான அபிவிருத்தி இலக்குகள் சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இதனோடு கூடவே அரசாங்க முறைமை, ஆட்சி என்பவற்றுக்கு அப்பால் ஆளுகையின் தரமே முக்கியமானது என்றும் புதிய ஆளுகைக் கருத்துக்கள் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. இந்த பூகோள மயமான அணுகு முறைகளினால் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஆட்சி அல்லது அரசாங்கம் என்பவற்றிற்கு அப்பால் ஆளுகை என்ற விடயம் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டதோடு நல்லாளுகைக்கான நிபந்தனைகள் யாவை? நல்லாளுகையின் வெவ்வேறு பரிணாமங்கள் எவை? என்பவை பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களும் முன்வைக்கப்பட்டன, ஆட்சி செய்பவர்களுக்கு இந்த வகையிலான புதிய சிந்தனை முறைமை ஒன்றைத் தூண்டும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன்படி இலங்கையினுடைய பல பிரச்சினைகளுக்கும் விடைகாண இந்த நல்லாளுகை தத்துவங்களும் அதன் அடிப்படையில் வெவ்வேறு படி அமைப்புக்களிடமும் ஆளுகைப் பொறுப்பும் பகிரப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

4.1 ஐ.நா அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் (UNDP-1997) நல்லாளுகைக் கொள்கைகள் ஐந்து

ஐ.நா அபிவிருத்தித்திட்டம் உலகளாவிய ரீதியில் பல்வேறு துறைகளிலும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை செயற்படுத்துகின்றது. இச் செயற்திட்டங்கள் யாவற்றிலும் நல்லாளுகைக்கான பண்புகள் சரியாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதோடு இத் திட்டங்கள் நல்லாளுகைக்கு உதவுவனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்ற தேவையும் எழுந்ததனால், நல்லாளுகை பற்றிய தனது கொள்கையைப் பிரகடனம் செய்யவேண்டி ஏற்பட்டது. அதன்படி ஐந்து கொள்கைகளை உலக நாடுகள் யாவற்றிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் எனக்கூறியது. அவைவருமாறு:-

1. நியாயபூர்வமான உரிமைகளும் அதை வெளிப்படுத்துதலும் (Legitimation and voice)

அ. பங்குபற்றுதல் :-

நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தமது அபிலாசைகளையும் கருதுகின்ற விடயங்களையும் நியாயபூர்வமாகப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய நிறுவனங்களுடாக தீர்மானமெடுக்கும் நடைமுறையில் தமது கருத்துக்களை முன்வைக்க சகல ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் இடம் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய பரந்த அளவிலான பங்குபற்றுதல் முறைமை சுதந்திரமான முறையில் கூடவும், பேசவும் உள்ள உரிமைகள் மீதேகட்டியெழுப்பப்பட வேண்டியதோடு பங்குபற்றுதல் கூட ஆக்கபூர்வமானதாக இருத்தலும் வேண்டும்.

ஆ. சம்மதப்பாட்டுடன் செயற்படுதல் (Consciences Orientation)

நல்லாளுகை என்பது வெவ்வேறு பிரிவினரிடையே உள்ள வெவ்வேறு பிரிவினர் மத்தியில் ஒரு பொதுவான சம்மதத்தை உருவாக்குகின்ற வகையில் ஒரு மத்தியஸ்த நடைமுறையாக இருக்கும். இயலுமானவரையில், கொள்கைகள், நடைமுறைகள் என்பவற்றில் கூட பொது எண்ணக்கருத்து எய்தப்படல் வேண்டும்.

2. தந்திரோபாயமான தூரநோக்கு :-

நல்லாளுகை பற்றியும், மனித அபிவிருத்தி பற்றியும் இவற்றை அடைய என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பது பற்றியும் மக்களிடையேயும் ஏனைவர்களிடையேயும் பருமட்டான நீண்டகால நோக்கு இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய தொலைநோக்கு ஒன்றினை அடைந்து கொள்ள காரணமாக இருந்த வரலாற்று, கலாச்சார, சமூக சிக்கல்கள் பற்றியும் புரிந்துணர்வு இருத்தல் வேண்டும்.

3. செயலாற்றுகை (Performance)

அ. அக்கறையுடன் கவனிக்கும் பாங்கு (Responsiveness) :-

சகல நிறுவனங்களும், நடைமுறைகளும் சகல பங்கு தாரர்களுக்கும் தமது சேவைகளை உகந்த முறையில் கவனம் செலுத்தி முறையாக வழங்கவேண்டும்.

ஆ. தாக்கமும், வினைத்திறனும் (Effetiveness and Efficiency)

சகல செயன்முறைகளும் நிறுவனங்களும் எதிர்பார்க்கப்படும் பெறுபேறுகளை அடைந்து கொடுக்கும் அதே நேரம், கிடைக்கக்கூடிய

வளங்களையும் உச்ச அளவில் பயன்படுத்தவும் வேண்டும்.

4. வகைகூறுதல் :-

அ. வகை கூறுதல் (Accountability):-

அரசாங்கத்திலும், சிவில் சமூக நிறுவனங்களிலும், தனியார்துறையிலும் தீர்மானம் எடுப்பவர்கள் மக்களுக்கும், ஏனையபங்குதாரர்களாக உள்ள நிறுவனங்களுக்கும் வகைகூறுதல் வேண்டும். வகை கூறும் தன்மை நிறுவனங்களைப் பொறுத்தும், தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்ட இடத்தையும் பொறுத்தும் வேறுபடும்.

ஆ. வெளிப்படைத்தன்மை (Transparency) :-

வெளிப்படைத்தன்மை என்பது தகவல்கள் இலகுவில் கிடைக்கும் தன்மையைப் பொறுத்ததாகும். தொடர்புள்ள மக்களுக்கு, குறிப்பிட்ட செயல்முறை, நிறுவனங்கள் மற்றும் தகவல்களுக்கு நேரடியாக அணுகக்கூடிய தன்மை இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட விடயத்தினை விளங்கிக் கொள்வதற்கும், அதனை கண்காணிப்பதற்கும் தேவையான அளவு தகவல்களும் கிடைத்தல் வேண்டும்.

5. நியாயமான தன்மை :-

அ. சமத்துவம் :-

சகல ஆண்களும் பெண்களும் தத்தமது நலன்களை விருத்தி செய்யவும் பேணவும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும்.

ஆ. சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law) :-

செயற்படும் சட்டப்புறவுருவானது எல்லோரையும் பாரபட்சமின்றி கவனித்தல் வேண்டும், குறிப்பாக மனித உரிமைகள் பற்றிய சட்டங்கள் பாரபட்சமின்றி அமுலாக்கம் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

4.2 2005 ஆபர்டன் நிகழ்ச்சி நிரல (Aberdeen Agenda)

இலங்கை ஒரு பொதுநலவாய அங்கத்துவ நாடு என்ற வகையில் நல்லாளுகை பற்றிய நிகழ்ச்சி நிரல்கள் யாவும் பொதுநலவாய அமைப்பினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆபர்டன் நிகழ்ச்சி நிரலின் படி (Aberdeen Agenda) அமைதல் வேண்டும். 2005 ஆம் ஆண்டு ஆபர்டன் நகரில் நடைபெற்ற பொதுநலவாய அமைப்பின் நல்லாளுகைக்கும் உள்ளூர் ஜனநாயகத்திற்குமான சிறந்த செயற்பாடுகளுக்கான கொள்கைகள் (Common Wealth Principles on good practice for local Democracy and good Governance) என்ற வகையில் இந்த நல்லாட்சிக் கொள்கைகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டன.

பொது நலவாய அமைப்பின் இக் கொள்கைகள் பின்வருமாறு :-

- 1) உள்ளூர் ஜனநாயகத்திற்கு சட்டரீதியாகவும் அரசியல் திட்டரீதியாகவும் அங்கீகாரம் தரப்படல் வேண்டும்.
- 2) பிரஜைகள் சுதந்திரமான அரசியல் சூழலில் தங்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கூடிய வாய்ப்புக்களும் ஆற்றல்களும் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.
- 3) வெவ்வேறு படிநிலை ஆளுகை அமைப்புப் பணிகளிலே அதாவது உள்ளூர், பிராந்திய அல்லது மாகாண மற்றும் தேசிய ஆளுகை அமைப்புக்களிடையே கூட்டுறவும் கூட்டுமுயற்சிகளும் நிலவ வகை செய்தல் வேண்டும்.
- 4) உள்ளூர் ஆட்சி அரசாங்கங்களுக்கு உரிய செயற்பாடுகளில் மத்திய அரசாங்கத்தின் வகிபாகம் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களினால் இயலாதபோது மாத்திரமே தலையிடுகின்ற அளவிற்கு மட்டுப்படுத்தல் வேண்டும். (In Accordance with Principles of Subsidiarity)

- 5) உள்ளூர் ஜனநாயக நடைமுறைகளில் எல்லா மக்களும் அக்கறையுடன் பங்குபற்றுவதற்கான ஆற்றல்களையும் சூழல்களையும் ஏற்படுத்தல்.
- 6) உள்ளூர் அரசாங்கம் அதனால் வழங்கும் வேவைகள் தொடர்பாக சமூகத்திற்கு வகை கூறுவதாக இருத்தல்.
- 7) உள்ளூர் தீர்மானம் எடுக்கும் நடைமுறை திறந்த வகையிலும் வெளிப்படையானதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- 8) உள்ளூர் நிர்வாகிகளுடைய செயற்பாடுகள் சமூக பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- 9) சமூக பொருளாதார சூழல் மற்றும் கலாச்சார விடயங்கள் தொடர்பான தீர்மானம் எடுக்கும் நடைமுறை சமூகத்தின் எல்லா பிரிவினரது அபிலாசைகளையும் கருத்திற்கு எடுக்கூடிய வகையில் உள்வாங்கும் தன்மை கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- 10) உள்ளூர் சமூகத்தின் தேவைகளை அக்கறையுடன் கவனிக்கின்ற வகையில் போதியளவானதும் சமத்துவமானதுமான முறையில் மூலவளங்கள் ஒதுக்கப்படல் வேண்டும்.
- 11) உள்ளூர் மக்களின் வெவ்வேறு விதமான தேவைகளை பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையில் சேவை வழங்கல் சமமாக நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும்.
- 12) உள்ளூர் ஜனநாயகத்தையும் நல்லாளுகையையும் மேம்படுத்த தேவையான ஆற்றல்களை வளர்த்தெடுப்பதில் உயரளவான ஈடுபாடு இருத்தல் வேண்டும்.

மேற்படி ஆபரீன் நிகழ்ச்சி நிரலானது 1987ல் (UNDP) ஐ.நா அபிவிருத்தித்திட்டத்தினால் வெளியிடப்பட்ட ஐந்து நல்லாளுகைக்

கொள்கைகளுக்கு இணங்கியதாகவே அமைந்திருந்தன.

மேலே கூறப்பட்ட நல்லாட்சி நிகழ்ச்சி நிரலும் கொள்கைகளும் உள்ளூராளுகையாளர்களால் நன்கு மனதில் இருத்திவைக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் உள்ளூராட்சிச் செயற்பாடுகள் யாவற்றினையும் சரிபார்க்கும் அளவுகோல்கள் இவையாகும். இதன் பின்னர் கூறப்படும் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் நடைமுறைச் செயற்பாடுகளாக உருமாற்றுவதற்குரிய தகமைத் திறன்களும் இவையாகும்.

பொதுவாக ஒரே வகையான குடியேற்றவாத ஆட்சி முறையின் கீழ் ஒரே விதமான அரசில் சூழலையும் பின்னணியையும் கொண்ட பொதுநலவாய நாடுகளில் முக்கிய நாடுகளாக விளங்குகின்ற தென்னாசிய நாடுகள் இந்த பொதுவான கொள்கைகளின் அடிப்படையிலே தமது உள்ளூர் அரசாங்க செயற்பாடுகளை வளர்த்தெடுக்க முயல்கின்றன. இதன்படி பின்வரும் நிபந்தனைகள் உள்ளூர் ஆளுகைக்கு முக்கியமானவையாக தற்போது இலங்கையில் ஏற்கப்பட்டுள்ளன.

4.3 உள்ளூர் நல்லாளுகைக்கான நிபந்தனைகள்

இலங்கையில் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற நல்லாளுகை நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு.

- 1) சட்டத்தின் ஆட்சி - (*Rule of Law*)
- 2) வெளிப்படைத்தன்மை - (*Transparency*)
- 3) வகை கூறல் - (*Accountability*)
- 4) வினைதிறனும் விளைதிறனும் - (*Efficiency and Effectiveness*)
- 5) அக்கறையுடன் உரிய முறையில் கவனித்தல் - (*Responsiveness*)

6) பங்குபற்றுதல் -(Participation)

7) ஒருமித்த இணக்கப்பாட்டுத்தன்மை - (Conscience Orientation)

8) சமத்துவம் மற்றும் அனைவரையும் உள்வாங்கும் தன்மை (Equity & Inclusiveness)

மேலே கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு அம்சமும் சிறப்பானதாகப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் உள்ளூர் மக்கள் அக்கறையுடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செயற்படக் கூடிய முறைகளை உருவாக்கி தாங்களும் ஆளுகைப்பங்காளர்கள் என்ற உரிமையை நிலைநிறுத்தி அவை தொடர்பான இலக்கை அடைவதற்கு உகந்த வாய்ப்புக்களை உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் உருவாக்குதல் வேண்டும். இவைகளுக்கான ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும் பாரிய பிரச்சாரங்களும் முன்மாதிரிகளும் தேவையாகவுள்ளது.

4.4 இலங்கையில் உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்பு

13ம் அரசியல் திருத்தத்தின் கீழ் மாகாணசபைக்கு வழங்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக அவைகளிடம் போதியளவு நிபுணர்களும், ஆற்றல்களும் இல்லாமையினால் அதுவரை இருந்ததுபோல் அல்லாமல் அந்த விடயங்களின் கீழ் ஓர் கருத்தியல் வளர்ச்சித் தேக்கம் ஏற்பட்டது. உள்ளூராட்சி செயற்பாடுகளும் வளர்ச்சியும் கூட பெருமளவில் தேக்கம் பெற்றன. இத்தகைய தேக்கத்தினை நீக்கி உள்ளூராட்சி முறைமையை மறுசீரமைப்புச் செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் 1996ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, 1999ஆம் ஆண்டு அதனது விதப்புரைகள் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அமுலாக்கம் செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூராட்சி தொடர்பாக இன்று எடுக்கப்படுகின்ற சகல மறுசீரமைப்பு முன்முயற்சிகளுக்கும் இந்த

அறிக்கையே அடிப்படையாக உள்ளது. இந்த அறிக்கை உள்ளூராட்சி சபை அலுவலர்களால் அவசியம் படிக்கப்பட வேண்டியதாகும். உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவின் விதப்புரையின் அடிப்படையில் இதுவரை முக்கியமான விடயங்கள் எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 13 விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. இதற்கான வழிகாட்டல் சுற்று நிரூபங்களும் மத்திய உள்ளூராட்சி அமைச்சினால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆணைக்குழுவின் மற்றொரு முக்கிய விதப்புரையின் படி பாரிய சட்ட மறுசீராக்க செயற்பாட்டு நடைமுறை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி உள்ளூராட்சி தொடர்பான சகல சட்டங்களும் திருத்தப்பட்டுவருகின்றன. இது பற்றிய விபரங்களை இணையத்தளத்தில் காணலாம்.

4.5 உள்ளூராட்சிக் கொள்கை

20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்தே ஆளுகை பற்றிய புதிய கருத்துக்களும் முன் முயற்சிகளும் பெருமளவு உலகளாவிய ரீதியில் உத்வேகம் பெற்றமையினால் இலங்கையிலும் அக்கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உள்ளூர் நல்லாளுகைக்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் அரசாங்கம் உள்ளூராட்சிக்கான தேசியக் கொள்கை ஒன்றினை வெளியிடவேண்டி ஏற்பட்டது. இக் கொள்கைப் பிரகடனமானது யுத்தத்தின் பின்னராக இடம் பெற்றமையினால் இதுவே யுத்தத்தின் பின்னரான உள்ளூர் ஆளுகை பற்றிய அதிகாரபூர்வமான கொள்கை வழிகாட்டலாகக் கொள்ள இடமுண்டு. இத்தேசிய கொள்கை அமைச்சரவையினாலும் பாராளுமன்றத்தினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு 1632/26 இலக்கம் கொண்ட அதிவிசேட வர்த்தகமானி மூலம் 18.02.2009 அன்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆவணம் 21ம் நூற்றாண்டு சமுதாயம் உள்ளூர் மட்டத்தில் நல்லாளுகை இலக்குகளை எய்திக் கொள்வதற்கான பல முன்னேற்றகரமான கருத்து நிலைப்பாடுகளை முன்வைக்கின்றன.

5. இலங்கையில் உள்ளூராட்சி முறைமையும் அதிகார பரவலாக்கலின் கீழ் அதன் நிலையும்

குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழ் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் ஆரம்ப உருவாக்கங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்த சுகாதார சபைகள், தெருக்கள்/குழுக்கள் ஆகியன அத்துறைகளில் அரசாங்கத்திற்கு சேவைகள் வழங்குவதில் உள்ள இடைவெளியை நிரப்பும் நோக்கமாகவே அமைக்கப்பட்டனவேயொழிய அவை எந்த வகையிலும் உள்ளூர் மட்டத்தில் அரசாங்கத்தினை ஜனநாயக மயப்படுத்துவதற்கான முயற்சியாக முன்னெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் 1931 ஆம் ஆண்டு டொனமூர் சீர்திருத்தத்தின் படி பின்னர் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களும், உருவாக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சித் திணைக்களமும் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட உள்ளூர் ஜனநாயகத்தை வளர்த்தெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அதன்படி பின்னராக நான்கு வகையான உள்ளூராட்சி சபைகள் உருவாகின. கிராமசபை, நகரசபை, பட்டினசபை, மாநகரசபை என்பனவையே அவையாகும். அவற்றிற்கு உபவிதிகளை ஆக்குகின்ற அதிகாரமும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் பொதுத் தேவைக்காக கடன்பெறும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டது. இந்த சபைகளை உருவாக்கிய அந்த அந்த சட்டங்களின் கீழே வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் பொதுவாக பொதுச்சுகாதாரம், மருத்துவம், போக்குவரத்து வழிகள், பொதுச்சேவைகள், பொதுசன நலன்புரி விடயங்கள் மற்றும் பொது வேலைகள் போன்ற விடயங்களின் கீழானவையாக இருந்தன.

சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கை மின்சாரசபை, தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் சபை என்பன அமைக்கப்பட்ட போது குறிப்பிட்ட சேவைகள் உள்ளூராட்சி சபைகளிடம் இருந்து மத்திய அரசு நிறுவனங்களுக்கு எடுக்கப்பட்டன. அப்போதைய உள்ளூராட்சி சபைகள் குறிப்பிட்ட சேவைகளை வழங்குபவர்களாகவே மட்டும் இருந்தார்கள். உண்மையில் சில முக்கிய விடயங்களின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்தின் பல்வேறு திணைக்களங்களினால் தங்களது

உள்ளூராட்சி பிரதேசத்தினுள் வழங்கப்படுகின்ற சேவைகளை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரம் கூட அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இதன்படி உள்ளூராட்சி சபை செயற்பாடுகளும் அவர்களது சேவைகளும் துறைசார் திணைக்களங்களது சேவைகளை ஒத்ததாக இருந்தன. மேலும் மத்திய அரசாங்கத் திணைக்களங்களது பல்வேறு அதிகாரங்களை உள்ளூர் மட்டத்தில் ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தின் மாவட்ட நிர்வாகத்திடம் வழங்கப்பட்டிருந்ததால் அது தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் ஜனநாயக ஆளுகைக்கு முரண்பாடான ஒரு விடயமாக இருந்தது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றியமைக்க பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட போதும் அவை இன்றுவரை கைகூடவில்லை. 1980ஆம் ஆண்டு 35ஆம் இலக்க சட்டத்தின் கீழ் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைகள் அமைக்கப்பட்டதோடு கிராமசபைகளுக்குப் பதிலாக பட்டினசபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. எனினும் மாவட்டசபைகள் முறைமை தோல்வி அடைந்ததனால் மாவட்டத்தில் இருந்த நிர்வாக முறைமைக்கு ஒரு அரசியல் அம்சத்தை சேர்ப்பதற்கான முயற்சிகளும் தோல்வியை அடைந்தன. உண்மையில் மாவட்டசபையை ஒரு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட ஆளுகை அமைப்பாக அறிமுகப்படுத்தலுக்குப் பதிலாக மத்தியிலிருந்த அரசியல் அதிகாரத்தை மாவட்டசபையிலிருந்து பிரயோகிப்பதற்கான (deconcentrated) ஒழுங்குகளே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இது உள்ளூராட்சி முறைமையில் ஒரு இரண்டும் கெட்டான் நிலைமையை உருவாக்கியது.

அதன்பின்னர் ஏற்கனவே கூறப்பட்டது போல 1987ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 13வது அரசியலமைப்பு திருத்தச்சட்டம் இலங்கையில் ஆளுகை அமைப்பில் முக்கிய மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இதன் பின்னர் உள்ளூர் ஆட்சி முறை முன்னாவது படிநிலை ஆளுகை அமைப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதே ஆண்டில் ஏப்ரல் மாதம் அறிமுகமான பிரதேசசபை சட்டத்துடன் பட்டினசபைகளும் இல்லாது போனது. அதனால் இப்பிரதேசசபைச் சட்டம் 13ஆம் திருத்தத்திற்கு முன்னராகவே பல முன்னேற்றகரமான

அம்சங்களைக் கொண்ட ஒரு உள்ளூராட்சி சட்டமாக உருவாகியிருந்தது. அதனால் 13ஆம் திருத்தம் வரும்போது உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு புதிய அதிகாரங்கள் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை.

13ஆம் திருத்தத்தின் பின்னர் உள்ளூராட்சி மன்றங்களினுடைய அதிகாரங்களும் பொறுப்புக்களும் அதிகாரப்பரவலாக்கல் நடைமுறையின் ஒன்றிணைந்த ஒரு பகுதியாக ஏற்பட்டுள்ளதோடு தேச மட்டத்தில் மூன்று தரப்பினரைக் கொண்ட ஆளுகை முறையில் ஒரு பங்காளியாகவும் உள்ளூராட்சி முறைகள் உருவாகியுள்ளன. மாகாணசபைகள் தமது அதிகாரத்தின் ஒரு பகுதியை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற ஏற்பாடானது உள்ளூர் ஆளுகை அமைப்புக்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ அதிகாரங்களை அதிகரிக்கக்கூடிய பாரியவாய்ப்பு ஒன்றிணை வழங்கியுள்ளது. ஆனால் அதே நேரம் உண்மையான செயற்பாடுகள் பல படி கொண்ட ஆளுகை அமைப்பில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை ஒருவகையில் ஒதுக்கி வைத்துள்ள நிலைமையும் உருவாக்கியுள்ளது. மாகாணசபைகளுக்கும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கும் இடையிலான உறவு முறை மாகாணசபையினால் இயற்றப்பட இருக்கின்ற உள்ளூராட்சிமன்ற நியதிச் சட்டத்தின்(statute) கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. ஒருபுறத்தில் நிர்வாகத்தின் பொருட்டு மாகாணசபையுடன் இணைந்து செயற்பட வேண்டிய சூழ்நிலையும் மறுபுறத்தில் தேசிய கொள்கை விடயங்களின் பொருட்டு மத்திய அரசாங்கத்துடன் இணைந்து செயற்படவேண்டிய நிலைமையும் இங்கே திணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு விடயம் கொள்கை தொடர்பானதா? அல்லது நிர்வாகம் தொடர்பானதா? என்பதை தீர்மானிக்க உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களை கலந்தாலோசிக்காமலேயே தீர்மானம் மேற்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையும் உருவாகியுள்ளது. உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சேவை வழங்கலில் மேற்பார்வையாளராக மாகாணசபை இருக்கின்ற அதே நேரம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு தமது அதிகாரங்களின் ஒரு பகுதியை பகிர்ந்தளிப்பதற்கு இதுவரை

முன்வரவில்லை. இன்னும் ஒரு படி மேலே போவதானால் சில சேவைகளின் பொருட்டு இன்னும் பிரதேச செயலர்களை மாகாணசபைகளின் சேவை முகவர்களாக வைத்திருக்கின்ற நிலை தொடர்ந்துள்ளது. 1992 ஆம் ஆண்டு 52ஆம் இலக்க அதிகார கைமாற்றம் பற்றிய சட்டத்தோடு (Transfer of powers) மாவட்ட செயலாருக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் பிரதேச செயலாளருக்கு வழங்கப்பட்டு பிரதேச செயலகம் ஒரு உறுதியான மத்திய அரசின் முகவர் நிலையமாக தொடர்ந்தும் செயற்பட வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதே நேரம் ஆளுநர் கூட நேரடியாக மாகாணசபை அதிகாரங்களை பிரதேச செயலாளர்களுக்கு கையளிப்புச் செய்வதற்கு சட்ட ஏற்பாடு வழிவகுத்தது. இவற்றை தொகுத்துப் பார்க்கும் போது நடைமுறையில் அதிகாரப் பரவலாக்கலின் கீழே உள்ளூராட்சி மன்றங்களினுடைய வகிபாகமும் செயற்பாடுகளும் பின்தள்ளப்பட்ட ஒரு நிலைக்கு சென்றுள்ளதைக் காணலாம். அத்துடன் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் இரட்டைத் தன்மை தொடர்ந்தும் நிலவுவதைக் காணலாம். இங்கு தனித்தனியாக இயங்கக்கூடிய இரட்டை நிர்வாக முறைமையும் ஒரு பிளவுபட்ட உள்ளூர் ஆளுகையும் தற்போது உள்ளது. எனினும் இது பற்றி இன்னும் விழிப்புணர்வு போதாது உள்ளது. இவையாவும் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன.

5.1 தொடரும் இரட்டை நிர்வாகம் அல்லது பிளவுபட்ட நிர்வாகம்

இலங்கையில் உள்ள கச்சேரி முறைமை குடியேற்றவாத ஆட்சியின் அடையாளம் என்று ஒரு சாராரும், அது உள்ளூர் சமூகங்கள் மீது மத்திய அரசாங்கம் கொண்டுள்ள ஆதிக்கத்தினை உணர்த்தி நிற்கும் நிறுவன அமைப்பு என்றும் இது ஒரு போதும் உள்ளூர் சமூகங்களின் அரசியல் உரிமையை அங்கீகரிக்க விடாது என்று வேறு சிலரும் கூறி கச்சேரிகளை இல்லாது செய்தல் வேண்டும் என்றும் வாதிடுவார்கள்.

உள்ளூர் சமுதாயங்களின் அரசியல் ஆளுமையே உள்ளூர் விடயங்களில் முன்நிலைப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்ற கருதின் அடிப்படையில் மாகாணசபைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, கிராம உத்தியோகத்தர்களும், பிரதேசசெயலாளர்களும் மாகாணசபைகளின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டனர். இப் புதிய ஒழுங்கு முறை சரிவரச் செயற்படுத்துவதற்குத் தேவையானவைகளை ஏனைய பொறி முறைகளும், சட்ட ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படாது போனமையால் இவ் ஒழுங்கு மீண்டும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு பிரதேச செயலாளர்களும், கிராம உத்தியோகத்தர்களும் மீண்டும் மத்திய அரசின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டனர். இதனால் உள்ளூர்மட்டத்தில் தொடர்ந்தும் பிளவுபட்ட உள்ளூர் நிர்வாகம் நிலவுவதோடு உள்ளூர்மட்ட நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் இலகுவாகத் தப்பட்டு மக்களுக்கான சேவை வழங்கல்கள் செயற்றிறனானவையாக உருவெடுப்பதும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய நாடுகளில் உள்ளது போல் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட உள்ளூர்மட்ட சேவைகளை மக்களால் இலகுவில் பெறமுடியாதுள்ளது. பிளவுபட்ட உள்ளூர் நிர்வாகத்தினால் திட்டமிடலிலும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை மக்களுக்கு வழங்குவதிலும் விரயமும், செயற்றிறன் இன்மையும், ஒரே பணியை மீண்டும் செய்கின்ற நிலைமைகளும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளூர் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் உரிய இடம் வழங்கப்படாத நிலையும் உள்ளது. உள்ளூர் நல்லாளுகை சிறப்புற இடம் பெறவேண்டுமானால் மக்கள் பிரதிநிதிகளை முதன்மைப்படுத்தும் நல்லாளுகைப்பண்பு நடைமுறையில் செயற்படக்கூடிய வகையில் உள்ளூர் நிர்வாகம் ஒருங்கிணைக்கப்படல் தவிர்க்க முடியாததாகும்.

6. இலங்கையின் தற்போதைய உள்ளூராட்சி முறைமைக்கான சட்டப்பயிற்சி

இலங்கையில் உள்ளூராட்சி முறைமை பின்வரும் சட்டங்களுக்கு அமைவாக இயங்குகின்றன.

1. அரசியல் யாப்பு - முதன்மைச் சட்டம்

இலங்கையின் அரசியல் சட்டத்தில் உள்ளூராட்சி என்ற விடயம் மாகாணசபைக்குரிய விடயமாக குறித்தொதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் நிர்வாகம் மாகாணசபையின் கீழே இடம்பெறுகின்றது. ஆனால் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் அமைப்பு, உருவாக்கம், உள்ளடக்கம் என்பவை மத்திய அரசாங்கத்திடமே இருக்கும். மாகாணசபை தங்களுடைய அதிகாரத்தில் ஏதேனும் அதிகாரத்தை உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கலாம். அதேபோல் ஏதேனும் பாராளுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களில் எதையேனும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கலாம்.

2. பிரதான சட்டம்

பின்வரும் சட்டங்கள் பிரதான சட்டங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

- I. 1947ஆம் ஆண்டு 29ஆம் இலக்க மாநகரசபைகள் கட்டளைச்சட்டம்
- II. 1938ஆம் ஆண்டு 69ஆம் இலக்க நகரசபைகள் கட்டளைச்சட்டம்.
- III. 1987ஆம் ஆண்டு 15ஆம் இலக்க பிரதேசசபைகள் சட்டம்.

இந்த சட்டங்களில் உள்ளூராட்சிசபைகளை எவ்வாறு அமைத்துருவாக்கம் செய்தல் அவற்றின் பணிகள், தலைவர், கூட்ட நடைமுறைகள், அவர்களுக்குள்ள அதிகாரங்கள், அவற்றின்

சட்டப்படியான தன்மை, உரித்தான துறைசார் விடயங்கள், ஆளணி, கண்காணிப்பு, கட்டுப்பாடு போன்ற விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன இவற்றிற்கு அமைவாகவே இச்சபைகள் இயங்கும்.

3. ஏனைய சட்டங்களும் துணைச்சட்டங்களும்

உள்ளூராட்சிசபைகளின் நோக்கங்களுக்காக வேறு சட்டங்கள், பொது நிர்வாகம், ஆளணிமுகாமை, வருமானத்தை அதிகரித்தல், பொதுச்சுகாதாரம், பௌதீகத்திட்டமிடல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக பல சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன அவற்றிற்கு அமைவாகவும் இச்சபைகள் தமது கடமைகளை ஆற்றல் வேண்டும்.

துணைச்சட்டவாக்கம் என்னும்போது பிரதான சட்டங்களின் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளின்படி உள்ளூராட்சி விடயப்பரப்புக்களின் பொருட்டு ஒழுங்குவிதிகள் பலவற்றினை அமைச்சர் உருவாக்கலாம். அதே போன்று உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக தமது உபவிதிகளை ஆக்கிக் கொள்ளலாம். இதன்படியும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களின் செயற்பாடும் அமைதல் வேண்டும்.

இவற்றினை விட காலத்திற்கு காலம் அமைச்சர்களால் ஏதாவது கட்டளைகள் வழங்கப்பட்டால் அல்லது பணிப்புரைகள் வழங்கப்பட்டால் அவையும், அவற்றைவிட நீதி மன்றங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயம் தொடர்பாக ஏதாவது தீர்ப்பினை வழங்கியிருந்தால் அந்த நீதி மன்ற தீர்ப்புகளும் சட்டப்புறவுருவின் ஒரு பகுதியாக கொள்ளப்படும். அவற்றிற்கு அமைவாகவும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் செயற்படுதல் வேண்டும்.

6.1 தற்போதைய நிலையில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகள்.

மேலே செல்லும் முன்னர் தற்போதைய சட்ட ஏற்பாடுகளின் கீழ் பொதுவாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எவ்வாறு தம்மை

ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டுள்ளன. எத்தகைய செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுகின்றன. செய்கின்றன என்பவை பற்றி சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகள் யாவும் அவர்களுக்கு உரிய பிரதான சட்டங்களின்படியே செய்யப்படுகின்றன. இப்பிரதான சட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக அவர்கள் செய்யக்கூடிய விடயங்கள்

தொடர்பாக மேலும் பல சட்டங்கள் விதித்துரைக்கின்றன. அவை பற்றிய பட்டியல் ஒன்று இப்பகுதியின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமக்குரிய அதிகார எல்லைக்குள் மக்களின் பொது சுகாதாரம், பொதுப்பயன்பாட்டுத் தேவை, போக்குவரத்து வழிகள், மக்கள் நலன்புரி வசதிகள், பொழுது போக்கு, சமூக நலன் திட்டங்கள், பொது வேலைகள், போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக சேவைகளை வழங்குகின்றன.

- ❖ மேற்படி சேவைகளை வழங்கும் பொருட்டு சட்ட ஏற்பாட்டின் படி அவை ஒரு நிர்வாக செயலகத்தை வைத்திருக்கின்றன. அச்செயலகமானது, நிர்வாகப்பிரிவு, நிதிப்பிரிவு, திட்டமிடல் பிரிவு, வருமானப்பிரிவு, தொழில்நுட்பப்பிரிவு, வேலைப்பிரிவு போன்றவகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது.
- ❖ செயலகத்தில் நிர்வாகத்தின் கீழ் தனிப்பிரிவாக இயங்கும் பிரதிநிதிகள் சபைகளிலே தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.
- ❖ சபை நடவடிக்கைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியே நடைபெறும்.
- ❖ சபைக்கு உதவியாக நிலையியற் குழுக்கள் அல்லது ஆலோசனைக்குழுக்கள் செயற்படும்.
- ❖ உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் சேவைகள் பின்வருவனவற்றினை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

- ✓ பொதுவீதிகள், பாலங்கள், சுரங்கங்கள், போன்ற வற்றினைப் பராமரித்தலும், விஸ்தரித்தலும்.
- ✓ வீதிகள், வீடுகள் என்பவற்றிற்கு பெயரிடுதல், இலக்கமிடுதல்,
- ✓ கைவிடப்பட்ட சொத்துக்கள், வாகனப்போக்குவரத்து முறைகள்.
- ✓ மண் போன்ற மூலவளங்களை அகழ்ந்தெடுத்தலை அனுமதித்தல்.
- ✓ போக்குவரத்திற்கு ஏற்படும் இடையூறுகளை நீக்குதல்.
- ✓ குடிநீர் வசதிகளை ஏற்படுத்தல்.
- ✓ வடிகால் வசதிகளை ஏற்படுத்தல்.
- ✓ கட்டாக்காலி மாடுகள், நாய்கள் போன்ற மிருகங்களைக் கட்டுப்படுத்துதல்.
- ✓ பொதுமலசல கூடங்கள், சுகாதாரத்திற்கு ஒவ்வாத தடைகளை நீக்குதல் விலங்கறு மனைகளை நிர்வகித்தல்.
- ✓ திண்மக்கழிவு, கழிவு நீர் போன்றவற்றை அகற்றுதல்.
- ✓ பகிரங்க நீராடும் இடங்களின் சுகாதாரம்.
- ✓ நூலகங்கள், அரும்பொருட்காட்சியகங்கள்.
- ✓ சந்தைகள் தனியார் வியாபாரநிலையங்களுக்கான உரிமங்கள்.
- ✓ வீடமைப்பு வசதிகள்.
- ✓ மின்சாரம் வழங்கல்.
- ✓ பொது மயானங்கள், இடுகாடுகள்.
- ✓ முன்பள்ளிகள், மகப்பேறு மருத்துவமனை, சிறுவர்நலன்
- ✓ வறட்சி, தொற்று நோய்கள், அனர்த்த நிவாரண நடவடிக்கைகள்.

- ✓ கல்விவசதிகள், கட்டடங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள், நூல்நிலையங்கள், தொடர்பான முன்மொழிவுகள்.
- ✓ படகுத்துறை.
- ✓ கட்டடங்கள் அமைப்பதற்கான ஒழுங்கு முறையும், அனுமதியும்.
- ✓ பௌதீக அபிவிருத்தித் திட்டமிடல்.
- ✓ பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டமிடல்
- ✓ சமூகநல அபிவிருத்தித்திட்டமிடல், சுற்றுலாத்துறை.
- ✓ வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள்.
- ✓ பெண்கள் நலன், நலிவுற்றோர் நலன், இளைஞர் விவகாரம்
- ✓ கால்நடை, விவசாய, பண்ணைகள் ஆராய்ச்சி.
- ✓ கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்.
- ✓ சூதாட்டம், சண்டைகள், முறைகேடான நடத்தைகள், போதைவஸ்து போன்றவற்றை கட்டுப்படுத்துதல் .
- ✓ விலங்குக் கழிவுகள், இனவிருத்தி ஆராய்ச்சி.

மேற்படி சேவைகளை வழங்கினும் இவற்றைவிட பல்வேறு பாராளுமன்ற சட்டங்களினூடாக செயற்படுத்தப்படுகின்ற சேவைகளும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் ஒழுங்குபடுத்தல் மற்றும் கருத்திட்டங்களும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களினால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

மேற்படி சேவைகளை வழங்குவதற்கு தேவையான நிதியை மத்திய

அரசாங்கத்திடமிருந்தும் , மாகாண அரசாங்கத்திடமிருந்தும் மற்றும் திட்ட உதவிகள் மூலமும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பெறுகின்றன. தமது சொந்த நிதியாக பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து நிதிகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன.

- வீதவரிகளும், ஏக்கர் வரியும்.
- அனுமதிப்பத்திர கட்டணங்கள்.
- வாகனங்கள், விலங்குகள் மீதான வரி.
- குத்தகை வரி.
- தண்டப்பணம்.
- முத்திரை வரி.
- பொழுது போக்கு வரி.
- பொது அரங்க அனுமதிப்பத்திரவரி.
- சேவைக் கட்டணங்கள்.
- நிதி உதவிகள்.
- நானாவித வருமானங்கள்.

இத்தகைய நிதிகளைப் பெற்று மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சேவைகளுக்கு உபயோகிப்பதோடு தமது வருமானத்திலிருந்து சம்பளங்கள் வழங்குதல், மூலதனச் சொத்துக்களை கொள்வனவு செய்தல், பராமரித்தல், தொடர்பாடல், கடன்கள் மீதான வட்டி, ஓய்வூதியம், ஓய்வூதிய பணிக்கொடை மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பன தொடர்பில் தமது வருமானங்களை செலவு செய்துகொள்ள முடியும்.

7. வடக்கு கிழக்கு பிரதேச சமூக பொருளாதாரச் சூழல்

வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசத்தில் அண்மைக்கால வரலாற்றில் ஏற்பட்ட இனப்பிரச்சினையும் அதனால் உருவாகிய யுத்த சூழலும் இப்பிரதேச மக்களுடைய சமூக கலாச்சார பொருளாதார வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் பல சவால்களை விட்டுச் சென்றுள்ளது. இனப்பிரச்சினை தீவிரம் அடைந்த காலப்பகுதி இலங்கை மூடிய பொருளாதார முறைமையிலிருந்து திறந்த சந்தைப் பொருளாதார முறைமைக்கு மாறிய காலமாகும். அப்பொழுது வடகிழக்கு சமூகம் அமைப்பு உண்மையில் ஒரு அரைகுறை மானிய முறைமையிலிருந்து முற்றாக மாற்றமடையாத ஒரு காலமாகும். 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்த யுத்தம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் முடிவுறும் போது பல்வேறு வகைகளிலும் பெருமளவிற்கு மாற்றமடைந்திருந்த புறச்சூழல் ஒன்றுக்கு இப்பிரதேசம் திறந்துவிடப்பட்டது. இடைப்பட்ட 30 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பல விடயங்கள் உருமாறின. இக்காலப்பகுதியில் யுத்த சூழல் வழங்கியிருந்த வாய்ப்புக்களின் அடிப்படையில் “எய்தப் பெற்ற”(Achieved status) அந்தஸ்துக்களைக் கொண்டு தெளிவாக வரையறுக்கப்படமுடியாத ஒரு படிமுறையைக் கொண்ட சமூக அமைப்பு (Social stratification) உருவாகியிருந்தது. யுத்தம் முடிவுற்ற போது வாய்ப்புக்களும் அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் புதிய சூழல் அடிப்படையில் உருவாகின்றமையினால் சமூகப் படிமுறைகளும் மாற ஆரம்பித்துள்ளன. சாதாரணமாக நிலமானிய முறைமையிலிருந்து சமூகம் ஒன்றில் முரண்பாடுகள் இயல்பான முறையில் முனைப்புப் பெற்று அவை தீர்க்கப்பட்டு புதிய சமூகத் தட்டுக்கள் இயல்பான முறையில் மாறுதல் வேண்டும். ஆனால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இம் மாற்றங்கள் இயல்பாக நடைபெற்று புதிய சமூகத் தட்டுக்கள் உருவாவதற்கான வாய்ப்புக்கள் தடைப்பட்டுப் போய் இருந்ததன் பின்னர், திடீரென திறந்து விடப்பட்ட ஒரு சூழலில் புதிய சமூக படிக்கட்டு அமைப்பு உருவாகின்றது. இப்புதிய சமூக அமைப்பில் முன்னைய மரபுகளும் விழுமியங்களும் தடுமாற்றம் பெறுகின்றன.

நிலவியிருந்த மரபுகள், நியமங்கள், தரங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் தொடர்பான (Traditions, norms, standards & values) உண்மையான அர்த்தங்களை அடுத்த பரம்பரைக்கு வழங்கக்கூடிய மூத்த பரம்பரையினரின் செல்வாக்கு இல்லாது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இயல்பான மாற்றமொன்றின் ஊடாக இவைகள் புதுப்பிக்கப்படாமல் புதியனவற்றை அப்படியே பிரதியெடுத்துக் கொள்ளுகின்ற போக்கு உருவாகியுள்ளது. சமூகப் பொறுப்புள்ள நிறுவன முறைகள் அதாவது நிறுவப்பட்ட சிந்தனைமுறை பாரம்பரியங்கள் போன்றன வலுவிழந்துள்ளன. யுத்தம் திணித்த அதிர்ச்சியிலிருந்து எவை எவற்றை இழந்துள்ளோம் என்பதைக்கூட இனங்கண்டு கொள்ள முடியாமல் சமூகம் திணறிப்போய்யுள்ளது. யுத்தம் முடிவுற்றதே ஒழிய வாழ் வியல் நடைமுறைகளில் மூடப்பட்ட காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட “சந்தர்ப்பத்திற்கு தக்க நடைமுறையை ஏற்றுக் கொள்ளல்” என்ற மனோபாவம் (coping strategy) தொடர்ந்து செல்கின்றது.

பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை உள்ளூர் சந்தைகள் மலிவான நுகர்வுப் பொருட்களால் நிறைகின்ற அதே நேரம் விவசாயம் தவிர்ந்த ஏனைய உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்கள் சிறிது சிறிதாக மறைந்து வருகின்றன. புதிய தொழில்நுட்பத்தோடு போட்டியிட முடியாத உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்கள் வேறு வழிகளை நாட வேண்டியுள்ளனர். வெளிநாட்டுப் பணவரவு நுகர்வுப் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்கின்றது. மேலதிக பணம், பல்கிப்பெருகியுள்ள வங்கிகளினூடாக சேமிப்பாக திரட்டப்பட்டு தலைநகருக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. யுத்தத்திற்கு முன்னர் கிராமிய மக்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த கிராமிய பொருளாதாரம் தற்போது அவர்களின் கையைவிட்டு நீங்கிவிட்டது. உற்பத்தித் திறன்கொண்ட கடல் பகுதி வளங்களும் நிலப்பகுதி வளங்களும் மரபு வழியாக உபயோகித்து வந்தவர்களின் கைகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டு வருகின்றது. தொலைத் தொடர்பு, பெருந்தெருக்கள் வசதிகள், தனித்து இயங்கிய கிராமியப் பொருளாதாரங்களை தங்கி வாழும் பொருளாதாரங்களாக மாற்றிவருகின்றன. மக்களிடம்,

எதிர்யார்த்திருக்கும் மனோயாவும், மற்றும் தொழில் முயற்சி இன்மையை ஊக்குவித்து உடை நலுங்கா உத்தியோக வாய்ப்புக்களை நோக்கி இளைஞர்களை திசைதிருப்பியுள்ளது எதிர்மறையான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் இருந்த பிரதேசங்கள் நேர்மறையான வளர்ச்சி வீதத்தை எட்டினாலும் திணிக்கப்பட்ட வறுமையும் புதிய வகை நோய்களின் பரம்பலும் உறுதியாகத் தொடர்கின்றன. மரபுரீதியான தொழில்நுட்பங்களின் தொடர்ச்சி துண்டிக்கப்பட்டு விடப்பட்டுள்ளது. புத்தத்தின் கட்புலனாகாத இரு முக்கிய தாக்கங்களை அதாவது நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பட்ட சிதைவும், மனித வளத்திற்கு ஏற்பட்ட சிதைவும் மீள புதிப்பிப்பதற்கு நீண்ட காலம் தேவைப்படுவதால் இவ்விருவிடயங்களிலும் பாரிய வெற்றிடங்கள் தொடர்கின்றன. இவை புதிய பிரச்சினைகளையும் உருவாக்குகின்றன. மரபுரீதியான முறைமைகளையும் அறிவுத் தொடர்ச்சியையும் பேணிவந்த நிறுவனங்கள் அறவே அற்றுப் போய்யுள்ளன. உண்மையான புத்திஜீவிகளுக்கு இடமில்லாதபோது போலிப் புத்திஜீவிகள் மேலாதிக்கம் பெற்றுள்ளனர். மரபு வழி மூலவள முகாமை முறைகள் என்பது உள்ளூர் மக்களின் கையைவிட்டு நழுவிவிட்டது.

சமூகத்தில் நலிவடைந்த வர்க்கம் ஒன்று குறிப்பாக விதவைகள், அநாதைகள், அங்கவீனர்கள், முதியோர் என்ற பிரிவினர் போதிய சமூகப்பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இன்றி கைவிடப்பட்டுள்ளனர். புத்தச் சூழ்நிலைகளால் மனோநிலை பாதிக்கப்பட்ட பெற்றோர், குழந்தைகள் தவிர உடல்ரீதியாகவும், உளரீதியாகவும் வலுவிழக்கப்பட்டு சமூகத்தில் சேர்ந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. விடுதலையான இளைஞர்கள், இளம் பெண்கள் ஆகியோரைவிட, சமூக விரோதிகளாக மாற்றப்பட்ட முன்னை நாள் போராளிகள் ஆகியோரது புனர்வாழ்வுக்கான வெற்றிடம் ஒன்று அவர்களை மீண்டும் பொதுவான சமூக நீரோட்டத்தில் உள்வாங்க முடியாத நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. கலாச்சாரச் சீரழிவு மேலோங்கிச் செல்கின்றது.

அதிகார மையங்கள் சதாரண மக்களின் அணுகும் ஆற்றலுக்கு அப்பால் சென்றுள்ளது. புதிய சவால்களுக்கு உள்ளூரிலேயே பொருத்தமான தீர்வுகளைக் காணக்கூடிய உள்ளூர் அமைப்புகள்

வலுவிழந்து போயுள்ளன. உள்ளூர் ஆளுகை பற்றிய கொள்கைகள், கருத்துக்கள் மக்கள் கேட்பதற்கு ஆச்சரியமான விடயங்களாகவுள்ளன. வாய்ப்புக்களை கைப்பற்றுவதற்கான ஆற்றல்கள் உள்ளூர் மட்டத்தலைவர்களிடம் தற்போது இல்லாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் சூழ்நிலைகள் திடீரெனத் திறந்து விடப்பட்ட நிலையில் பொருத்தமற்ற அல்லது எதிர்மறையான விளைவுகளைக் கொண்டுவரக்கூடிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நடைமுறைகள் பெரும் ஆரவாரத்துடன் உள்ளூர்க்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றினை உரிய வகையில் எதிர் கொண்டு எமக்குப் பொருத்தமான முறைமைகளையும் சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்குவதே இன்றைய உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களின் பிரதான சவாலாக இருக்கும்.

8. புதிய வாய்ப்புக்களைக் கைப்பற்றுவதில் உள்ளூர் ஆளுகைப் பங்காளிகளுக்குள்ள வழிமுறைகளும் பொதுவான உத்தி முறைகளும்

உள்ளூர் ஆளுகை என்பது உண்மையான நடைமுறை பற்றியதாகும். உள்ளூர் மட்டத்திலுள்ள தற்போதைய முறைமையில் உள்ளூராட்சிச் சபைகளே ஆளுகையில் பெருமளவிலான கட்டுப்பாட்டை வகிப்பதோடு ஆதிக்கம் செலுத்துபவையாகவும் உள்ளன. இந்த மட்டத்திலுள்ள ஏனைய ஆளுகைப் பங்காளிகள் தாங்கள் வகிக்க வேண்டிய பங்கினை வகிக்கவில்லை என்ற நிலைமையே உள்ளூர் ஆளுகையில் பாரிய தேக்கநிலைக்கு பிரதான காரணமாகும். பங்களிப்பு நடை முறைகள் உரிய முறையில் செயற்படவில்லை. ஏனைய பங்காளிகளின் பங்களிப்பை உறுதி செய்யவும் அது பயனுறுதி உள்ள முறையில் இடம் பெறுவதற்காக உள்ளூராட்சிக் கொள்கையின் கீழும் உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவின் விதப்புரையின் கீழும், உள்ளூராட்சிச் சட்டங்களின் கீழும், பல வழிமுறைகள் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் இவற்றினை சரிவரப்பூரிந்து கடைப்பிடித்தல் மிக முக்கியமானதாகும். இவை தொடர்பான சில முக்கிய வழிவகைகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1) தகுதியான பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

மக்கள் யாவரினதும் நேரடிப்பங்களிப்பின் மூலம் தகுதியான பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுத்தல் மிக முக்கியமான நடைமுறையாகும். உள்ளூர் அரசாங்கம் என்ற வகையில் ஒரு உள்ளூராட்சிச்சபையின் செயற்பாடுகள் தரம் மிக்கவையாகவும் மக்களின் அபிலாசைகளை பிரதிபலிப்பவையாகவும் சிறப்பானவையாகவும் இருக்க வேண்டுமாயின் உள்ளூராட்சி விடயங்கள் தொடர்பிலும், சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள், புறச்சூழலில் உள்ள வாய்ப்புக்கள் என்பன பற்றிய விடயங்களிலும் அறிவும் அனுபவமும் உள்ளவர்களையே மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தல் வேண்டும். இது தொடர்பாக கூறப்படும் கருத்தொன்று உள்ளது அதாவது

அறிவாற்றலின் அளவே அதிகாரத்தின் அளவு என்றும் கூறப்படுகின்றது. உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் பல விடயங்களில் உபவிதிகளை ஆக்கவேண்டியுள்ளன. இவ் உப விதிகள் உயர்தரம் கொண்ட செயற்பாடுகளையும் நோக்கங்களையும் எய்த வழிவகுக்கவேண்டுமாயின் அது பற்றிய உயர்வான அறிவுடையோரே அவ்விதிகளை ஆக்கமுடியும். மேலும் ஏனைய துறைசார் ஆளுகைக்கு அடிப்படைச் சூழ்நிலைகளையும் முன்மாதிரிகளையும் உருவாக்கித்தர வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களுக்கு இருப்பதனால் அதனது செயற்பாடும் முன்மாதிரியும் உயர்தரத்தினதாக இருத்தல் வேண்டும். பொருத்தமற்ற நபர்களை நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக தெரிவு செய்து மன்றங்களுக்கு அனுப்புவதை மக்கள் தங்கள் தலையிலேயே மண்ணை அள்ளிக் கொட்டும் செயலாகவே கருதவேண்டும்.

2) பொதுவான பங்கேற்பு நடைமுறைகள்

தீர்மானம் எடுத்தல், திட்டங்களைத் தயாரித்தல், அவற்றினை அமுல் நடாத்துதல், கண்காணித்தல், பரிசீலனை செய்தல் போன்ற விடயங்களில் பொருத்தமான பங்கேற்பு நடைமுறைகளும் கருவிகளும் (Methodologies & Tools) வெவ்வேறு தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான முறையில் போதியளவு உள்ளன. இவை கைக்கொள்ளப்படாத இடங்களில் எல்லாம் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்கின்ற பொறுப்பு சகல ஆளுகைப் பங்காளிகளையும் சாரும். பங்கேற்பு ஏற்பாடுகள் மக்களுக்கு உள்ள உரிமை என்ற வகையில் உயிர்த்துடிப்புள்ள நடைமுறையாக அவை பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

3) மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஏனைய பங்காளிகளுடன் இணைப்புப்பாலமாக செயற்படல்

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகள் எவையும் மக்கள் பிரதிநிகளுக்குத் தெரியாமல் நடைபெற முடியாது. இவர்கள் குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக பாதிக்கப்படுகின்ற அல்லது பலன் பெறுகின்ற

சிவில் நிறுவனங்கள், பொதுமக்கள் மற்றும் ஏனைய தொடர் பானவர்களுக்கு இவை பற்றிய விளக்கங்களையும், அச்செயற் பாடுகளில் அவர்களின் பங்களிப்பையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உறுதி உள்ளவர்களாக செயற்பட வேண்டும். இத்தகைய செயற்பாட்டிற்கு எத்தகைய தடைகளும் இல்லை.

4) மாநகர சபையில் நிலையியல் குழுக்கள்

மாநகரசபைகளில் ஆகக் குறைந்தது நிதி பற்றி ஒரு நிலையியல் குழுவும் மேலும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட நிலையியல் குழுக்களும் அமைக்கப்படல் வேண்டும். இந் நிலையியல் குழுக்களில் உள்ள அங்கத்தவர்கள் ஏனைய ஆளுகைப்பங்காளாகளுடன் சேர்ந்து செயற்பாடுகள் பற்றி ஆராய்கின்ற கலாச்சாரம் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

5) நகர சபைகளில் ஆலோசனைக்குழுக்கள்

நகரசபைகளில் உறுப்பினர்களையும் பிரஜைகளையும் கொண்டதாக ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைத்துக் கொள்ள முடியும். இதில் நேரடியாக பங்கு கொள்ளும் பிரஜைகள் விபரம் தெரிந்தவர்களாக இருப்பதோடு நடவடிக்கைகளில் உயரிய பங்களிப்பும் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

6) பிரதேச சபைகளில் ஆலோசனைக் குழுக்கள்

பிரதேச சபைகளில் நிதி, வீடமைப்பு, மற்றும் சனசமூக அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் சேவைகள், சுற்றாடல், அவை தொடர்பான வசதிகள் போன்ற நான்கு விடயங்களுக்கும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்க முடியும்.

சட்டப்படியாகவுள்ள மேலும் சில பங்களிப்பு ஒழுங்கு முறைகள் பின்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த ஏற்பாடுகள் யாவும் வெளிப்படைத்தன்மை, வகை கூறுதல், மற்றும் தகவலுக்கான

உரிமை போன்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையிலும், பங்குபற்றலின் ஊடாக உயர்வான தீர்மானம் எடுத்தலை உறுதி செய்கின்ற நோக்குடனும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவையாகும்.

7) மக்கள் பட்டயம் (Citizen's Charter)

மக்களுடன் கலந்தாலோசித்து உள்ளூர் ஆட்சி மன்றம் ஒன்று தனது பிரதேசம் பற்றிய தொலை நோக்கு யாது? தான் வழங்கப்போகும் ஒவ்வொரு சேவையின் தரமும் என்ன? எடுக்கும் கால அளவு என்ன? போன்ற விடயங்களைக் குறிப்பிட்டு பொதுமக்களுக்கு வழங்குகின்ற உறுதி மொழியே மக்கள் பட்டயம் ஆகும். இந்தப் பட்டயம் வெறுமனே காட்சிப்பொருளாக இருப்பதில்லை. இதன்படி நிறுவனம் சேவைகளை வழங்குகின்றதா? என்பதை கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு ஆளுகைப் பங்காளர்களிடம் உள்ளது.

8) வரவு செலவுத்திட்ட நடைமுறை

ஒரு சபையினுடைய எதிர்வரும் ஆண்டிற்கான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், செயற்பாடுகள், அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் எத்தகைய நிதி வளங்கள் தேவைப்படும், அவற்றினை எவ்வாறு நிதியீட்டம் செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற விடயங்களைக்கொண்ட திட்டத்தினைத் தயாரிக்கும் நடைமுறையே வரவு செலவுத்திட்டத் தயாரிப்பு ஆகும். இது வரையறையான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி ஒவ்வொரு பிரதான கட்டங்களிலும் பொது மக்களின் பங்களிப்புகள் நிறைவேற்றப்படும் ஒரு செயல்முறை ஆகும். இதில் ஏனைய பங்களிகள் எவ்வளவு தூரம் பங்களிப்புச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அதனது தரம் இருக்கும்.

9) உப விதிகள் தயாரித்தல்

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தாங்கள் வழங்க இருக்கின்ற வேவைகள் எத்தகைய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி வழங்கப்படும் என்றும் அச்சேவைகளின் பொருட்டும் அதற்கான கட்டணமாக அல்லது

வரிகளாக எவ்வளவு தொகைகளை அறவிடுவது என்பது பற்றியும் பல உபவிதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். பல்வேறு வரிகள் தொடர்பானதும் சேவைகள் தொடர்பானதுமாக இயற்றப்படுகின்ற இவ் உப விதிகள் சட்ட வலுவுள்ளவையாகும். தவறுபவர்கள் மீது நீதிமன்றத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கவும் இதன்பிரகாரம் அதிகாரம் உண்டு. இவ் உபவிதிகளைத் தயார் செய்யும் போது சகல பங்காளிகளுடனும் சேர்ந்து அவர்களது பங்களிப்புடனே இவை தயார் செய்ய வேண்டும். துரதிஸ்டவசமாக இன்றைய உபவிதிகளில் பெரும்பான்மையானவை மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் வழிகாட்டுதலுக்காக தயாரிக்கப்பட்ட மாதிரி உபவிதிகளின் வடிவத்திலே உள்ளன. முன்னேற்றகரமான உபவிதிகளை ஆக்குவது ஆளுகைப் பங்காளிகளின் கைகளிலே உள்ளது.

10) சமூக பதிவுப் புத்தகமும் சமூக கணக்காய்வும் (Record Book & Social Audit)

முக்கியமான வேலைகள் திட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக சமூகத்தினால் பதிவு செய்யப்படும் பெறுபேறு அட்டைகள் மற்றும் சமூக கணக்காய்வு முறைகள் என்பன நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்றிருந்தாலும் இவை பெருமளவில் கைக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இவற்றின் மூலம் சேவைகளின் தரங்களைப் பெருமளவில் உயர்த்திக் கொள்ளமுடிவதோடு, விரயத்தையும் ஊழலையும் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

11) தனியார் துறை - அரசதுறை கூட்டு நடவடிக்கைகள் (Public- Private partnership)

சேவைகளையும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளையும் தனியார் துறையினர் ஊடாக நிறைவேற்றுதல் மூலம் (Out sourcing) உயர் தரத்திலான சேவைகளை செயற்திறமையுடன் வழங்க முடிவதோடு விரயங்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும். இவற்றினை விசேட திறன் கொண்ட தனியார் துறை நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தங்களை

செய்வதன் மூலமும் மேற்கொள்ள முடியும். இந்த கலாச்சாரம் எமது மாகாணத்தில் பெருமளவில் கைக்கொள்ளப்படவில்லை. இதற்கு வினைத் திறன் அற்ற தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழிற்சங்கங்களும் துணிவான தீர்மானங்களை எடுக்கமுடியாத அரசியல் வாதிகளும், உயர் அதிகாரிகளுமே பிரதான தடைகளாக உள்ளனர்.

மேலே கூறப்பட்ட ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கேற்பு நடைமுறைகள் எமது மாகாணத்தில் பலவீனமாக இருப்பதற்கு காரணம் ஏனைய பங்காளிகளின் 'அக்கறையின்மே. இவற்றினை விட சர்வதேசரீதியாக கைக்கொள்ளப்படும் நல்ல நடைமுறைகள் (Best Practices) இன்னும் பலவுள்ளன. உள்ளூர் ஆளுகையின் சிறப்பான செயற்பாட்டிற்கு அவற்றினை கைக்கொள்வதும் அவசியமானதாகும்.

8.1 உள்ளூராட்சிக் கொள்கையின் கீழ் உள்ள வாய்ப்புக்கள்

சாதாரணமாக சட்டங்கள் இயற்றுவதற்கு அடிப்படையாக இருப்பவை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளாகும். சட்டம் கொள்கைகளின் கோர்வை ஆகும். அத்துடன் அது ஒரு கொள்கைப் புறவுருவாகவும் செயற்படும். நடைமுறை அனுபவத்திலிருந்து வாழ்க்கை முறை, வாய்ப்புக்கள், நோக்கங்கள் போன்ற காரணிகளை கருத்தில் எடுத்தே இலக்குகளை அடைவதற்கான கொள்கைகள் உருவாகின்றன. இக் கொள்கைகளே அமுலாக்கலுக்கான சட்டங்களாக்கப்படுகின்றன. அமுலாக்கத்தின் போது புதிய சூழல் புதிய இலக்குகள் புதிய வாய்ப்புக்கள் என்பன தோன்றுகின்ற போது கொள்கைகளும் மாறும். இந்த வளர்ச்சியானது ஒரு சுற்று வட்டத்தில், ஒரு சூழ்நிலை, அதற்கான ஒரு கொள்கை, புதிய சட்டபுறவுரு, சூழ்நிலை மாறுதல், மீண்டும் கொள்கை மாறுதல் மீண்டும் சட்டப்புறவுரு மாறுதல் என்ற வகையில் இது தொடர்ந்து நடைபெறும். இந்த வகையில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மாற்றங்களை

உள்வாங்கி யுத்தத்தின் பின்னரான சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதாக புதிதாக உள்ளூராட்சிக் கொள்கைகள் உருவாகியுள்ளன. சூழலுக்குத்தக்கவாறு இலங்கையின் உள்ளூராட்சிக் கொள்கையும் மாறியது. உண்மையில் 21ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் உள்ளூராட்சி பற்றிய தேசியக் கொள்கை ஒன்றை தெளிவுபடுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டமையால்தான் இதனை ஒரு செய்முறையின் ஊடாக தயாரித்து அமைச்சரவை, பாராளுமன்றம் ஆகியவற்றின் அங்கீகாரத்தின் பின்னர் அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்தியது.

இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணக்கூடிய வகையில் இலங்கையில் ஆளுகை எவ்வகையில் இடம் பெறல் வேண்டும், மற்றும் பல்வேறு படிநிலை அமைப்புக்களுக்கிடையே அது எவ்வாறு பகிரப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் வெவ்வேறு பிரிவினரது தேவைகளையும் விளக்கும் வகையில் இது இல்லாதிருக்கலாம். ஆனாலும் இதுவரை இருந்து வந்த கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் விட மிக முன்னேற்றமான பல கருத்துக்களையும் கொள்கை நோக்குகளையும் இந்தப் புதிய தேசிய உள்ளூராட்சிக் கொள்கை கொண்டிருப்பதனால் இது பெரிதும் வரவேற்கப்பட வேண்டியதாகும்.

உயர்வான உள்ளூர் ஆளுகை ஒன்றினூடாக மக்களினுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு சிறந்த சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி முறைமை ஒன்றினை நிறுவ விலையும் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள், எமக்கு முன்னுள்ள சட்டங்கள் அவை எவ்வளவு பழையனவாகவும் இருந்தாலும், அவற்றை விளங்குவதற்கும் அவற்றை உபயோகித்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் இந்த புதிய உள்ளூராட்சிக் கொள்கை என்ற கண்ணாடியின் ஊடாகவே பார்க்கவேண்டியுள்ளது. சட்டங்களிலுள்ள ஏற்பாடுகளை தற்போதைய தேவைகளுக்கு உபயோகிக்கும் போது அரசாங்கத்தினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட கொள்கை விளக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே பொருள் கொண்டு துணிவுடன் செயற்படுதல் வேண்டும்.

அடிப்படையில் இந்தக் கொள்கையானது பன்முகப்படுத்தல் மூலம் தேசிய வாழ்விலும், அரசாங்கத்திலும் சகல மக்களும் பங்குபற்றுவதற்கான வாய்ப்புக்களை வழங்குவதற்கு உரிய ஜனநாயக கட்டமைப்பை பலப்படுத்துவதையும் பிரதான இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் இதன் பொருட்டு மூன்று படிக்களைக் கொண்ட ஆளுகை அமைப்பின் ஒரு படிநிலை அமைப்பாக செயற்றிறன்மிக்க உள்ளூர் மட்டத்திலான சுயாதிக்கம் கொண்ட தன்னளவில் தங்கிநிற்கும் அரசாங்கங்களை வளர்த்தெடுப்பதற்குத் தேவையான நிறுவனம் மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகளை உருவாக்குவதோடு அதற்குரிய சூழ்நிலைகளையும், வெற்றிகரமான அமுலாக்கலுக்குத் தேவையான பாதுகாப்புக்களையும் உத்தரவாதங்களையும் கொடுப்பதற்கும் இக் கொள்கை நோக்கம் கொண்டுள்ளது. இதன் வெற்றிகரமான அமுலாக்கல் மூலம் உள்ளூர்மட்ட ஆளுகையிலும் அபிவிருத்தியிலும் பாரிய ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளமுடியும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இது முன்னெப்போதும் இருந்திராத ஒரு வாய்ப்பான சூழ்நிலையை பொது மக்களுக்கும் ஏனைய ஆளுகைப் பங்காளர்களுக்கும் வழங்குகின்றது.

தற்போது எமக்குள்ள மிகப் பெரும் சவால்கள் யாதெனில் எம்முன் நிறுத்தப்படுகின்ற வாய்ப்புக்கள் யாவை அதனை கைப்பற்றுவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும், அதற்குரிய ஆற்றல்களை எவ்வளவு விரைவாகப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பவை பற்றி சிந்தித்து இதுவரை காலமும் தேங்கிப்போயிருந்த அல்லது கிடைக்காமல் போயிருந்த உரிமைகளை பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு பாரிய செயல்பாட்டை (Campaign) ஒன்றை முன்னெடுப்பதேயாகும். இக் கொள்கைப்பற்றவுரு எம்முன் வைக்கின்ற புதிய வாய்ப்புக்களில் முக்கியமானவை கீழே தரப்படுகின்றன. புதிய வாய்ப்புக்கள் என்னும் போது குறிப்பாக வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள சமூக பொருளாதார அரசியல் சவால்களைத் தீர்த்து உள்ளூர்மட்டத்தில் சிறந்த ஆளுகை ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பினையே நாம் இங்கு கருத்தில் கொள்கின்றோம்.

தேசிய உள்ளூராட்சிக் கொள்கையின் கீழ் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களுக்கு உள்ள வாய்ப்புக்களைக் கீழே பார்ப்போம் :-

தேசிய உள்ளூராட்சிக் கொள்கையின் கீழ் உள்ள வாய்ப்புக்கள் :-

1) உத்தம அளவிலான பன்முகப்படுத்தலும் அதிகாரக்கையளிப்பும் (பிரிவு 4.1)

உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களின் கீழ் அதாவது மாநகரசபை, நகரசபை, பிரசேசபை சட்டங்களின் கீழும் இவ் உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பான ஏனைய சட்டங்களின் கீழும் முன்முயற்சி எடுக்கும் போது சில விடயங்கள் தொடர்பான அதிகாரங்கள் போதாமலிருக்கலாம். அப்படிப்போதாமல் இருக்கின்ற அதிகாரங்களைக் கூட இவைகளுக்கு மேலதிகமாக பகிர்ந் தளிக்க இந்தக் கொள்கைப் புறவுரு நோக்கம் கொண்டுள்ளதாகையால் அவற்றைப் பெறுவதற்கான உறுதியான பலம் மிக்க நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளும் உரிமையும் பொறுப்பும் வாய்ப்பும் ஆளுகைப்பங்காளர்களுக்கு கிடைத்துள்ளது.

2) மக்களின் ஆட்சி அமைப்புகளுக்கு வலுவூட்டுதல் (பிரிவு 4.1.1.1)

உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் என்ற வகையில் உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களை வலுவூட்டி வளர்த்துத் தெடுப்பதற்கு அவர்களுக்குரிய அதிகாரங்கள் உரிய முறையில் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அவர்களுக்கு இன்ன இன்ன அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக இன்ன இன்ன கருத்தின் அடிப்படையிலேயே அதிகாரங்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்று இந்தக் கொள்கை கூறுகின்றது. உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு அதிகாரங்கள் மூன்று கொள்கைகளின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்று இது கூறுகின்றது. அவையாவன

சுயாதீனம், அண்மித்த தன்மை, மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆகக் குறைந்தவகிபாகம் (Autonomy, Proximity and Subsidiarity) என்பனவாகும்.

சுயாதீனம் (Principles of autonomy)

குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டதாக பணிகளை நிறைவேற்றத் தேவையான அதிகாரங்களைக் கையளிக்கும் போது அவ்விடயம் தொடர்பாக வேறு யாருடைய தலையீடும் இல்லாமல் ஒரு நிறுவனம் சுதந்திரமாக செயற்படுமாயின் அத்தகைய செயற்பாடுத் தன்மையை சுயாதீனமானதன்மை எனக்கூறலாம். உதாரணமாக பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிற்கு பட்டப்படிப்பு ஒன்றினை நாத்தும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டால் அது தொடர்பாக சகல செயற்பாடுகளையும் நிறைவேற்ற அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ் விடயத்தில் வேறு யாரும் தலையிட முடியாது. அது போன்றே உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விடயத்தையிட்டு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டால் அது தொடர்பான வெளியார்களின் தலையீடு இன்றி சுதந்திரமாக செயற்படும் அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் வழங்கப்படவேண்டும்.

அண்மித்த தன்மை (Principles of proximity)

தீர்மானம் எடுத்தல் அதனை அமுலாக்குதல் என்ற செயற்பாடுகள் பிரச்சினைகளுக்கு அண்மித்ததான இடத்தில் நடைபெற வேண்டிய தேவையை இது குறிக்கும். ஒரு பிரச்சினை அல்லது தேவை ஒன்றை எதிர்கொள்ளும் மக்கள் எங்குள்ளார்களோ அதற்கு அண்மையிலேயே தீர்மானம் எடுத்தல் வேண்டும். இதன்படி உள்ளூர் அரசாங்கங்களின் பொறுப்பின் கீழ் உள்ள பிரதேசத்திலுள்ள பிரச்சினை ஒன்றைப்பற்றி தீர்மானம் எடுத்தலுக்கு கொழும்பிற்கு செல்லத் தேவையில்லை. அண்மித்த தன்மையுடனான சகல தீர்மானங்களும் சிறப்பானவைகளாகவும், ஏற்புடமை உடையனவையாகவும் இலகுவில் நிறைவேற்றக் கூடியனவாகவும் இருந்து வந்துள்ளமை உலகளாவிய ரீதியில் நிரூபிக்கப்பட்டமையே இதற்குக் காரணம் ஆகும்.

மத்திய அரசின் ஆகக்குறைந்த வகிபாகம் (Principles of Subsidiarity)

Subsidiarity என்பதன் பொருள் யாதெனில் எந்த ஒரு பணியை எந்தவொரு மட்டத்தில் சிறப்பாக நிறைவேற்ற இயலுமோ அந்தப் பணியை அந்த மட்டத்திற்கே ஒப்படைத்துவிடல் வேண்டும் என்பதேயாகும். எத்தகைய பணிகளை கீழ் மட்டம் ஒன்றில் ஒப்படைத்தால் அதை சிறப்பாக நிறைவேற்ற முடியாதோ அத்தகைய நிலைமைகளில் மாத்திரம் குறிப்பிட்ட பணிகளை மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று செய்துதரல் வேண்டும். அதற்கு மேலதிகமாக தலையிடக் கூடாது. இதன் படி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உள்ளூராட்சி பணிகளில் ஒரு உப வகிபாகமே உண்டு.

3) தங்கியிருக்கும் நிறுவனங்கள் என்ற நிலையிலிருந்து ஆளுகைப் பங்காளிகளாதல் (பிரிவு 4.1.1.2)

ஏற்கனவே கூறியது போன்று உள்ளூராட்சி மன்றங்களை ஒருதுறைசார் நிறுவனம் போல நடாத்தும்போது அவர்களுக்குரிய ஆளணி, அதிகாரம்,

வளங்கள், நிதி போன்றனவற்றிற்கு மத்திய அரசிலேயே தங்கியிருக்கின்ற நிலையிருக்கும். இத்தகைய நிலையே தொடர்ந்தும் நிலவுகின்றது. இந்த நிலையிலிருந்து உள்ளூராட்சி மன்றங்களை நாட்டில் ஆளுகைப்பங்காளர்களில் ஒருவராக, அதாவது, நாட்டின் மூன்று படிநிலை ஆளுகை அமைப்பில் ஒன்றாக இந் நாட்டின் மொத்த ஆளுகையின் ஒரு பங்காளியாக ஆக்கவேண்டுமானால் அதற்குரிய ஏற்பாட்டினை இக் கொள்கை வகுத்துத் தந்துள்ளது. இதற்கு செயலுருவம் கொடுக்க உள்ளூராட்சி பிரதிநிதிகளால் மட்டும் இயலாது. சகல பங்காளிகளும் சேர்ந்து பல பக்க அணுகுமுறைகள் மூலம் எடுத்துச் செல்லும் மாபெரும் செயல் இயக்கம் ஒன்றினூடாகவே இது சாத்தியமாகும்.. இதற்கான வாய்ப்புக்களை இந்தக் கொள்கை உறுதி செய்கின்றது.

4) உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் நியாயாதிக்கத்திற்கு முதல் நிலை கொடுத்தல் (பிரிவு 4.1.2)

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமது பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லும் போது வெவ்வேறு தடைகள், அழுத்தங்கள், பாதுகாப்பற்ற நிலைகள் என்பன உருவாகின்றன. இவை யாவற்றிலிருந்து விடுபட்டு உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் நிலையினை பாதுகாத்து அதற்குரிய பணிகளின் பொருட்டு அதனது அதிகாரத்திற்கே முன்னுரிமை வழங்குவதை இந்தக் கொள்கை உறுதி செய்கின்றது. நடைமுறையில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் புறத்தலையீடு ஒன்றுவரும் போது தமது நியாயாதிக்கத்தை விட்டுக் கொடுக்கின்ற இன்றைய நிலையை மாற்றுவதற்குத் தேவையான முன்முயற்சிகளை மேற்கொள்ள ஆளுகைப் பங்காளிகளுக்கு தற்போது வழியுள்ளது. இதற்காக பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மற்றும் நிறுவன சட்ட ரீதியான வழிமுறைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தற்போதுள்ள நியதிச் சட்டங்கள் மற்றும் உதவிச் சட்டங்கள் போன்றவற்றினை மாற்றுவதையும் கூட இது உள்ளடக்கும்.

5) உத்தமளவிலான தந்துணிவு அதிகாரங்கள் (பிரிவு 4.1.3)

இக் கொள்கையின் படி உள்ளூராட்சி பிரதேசத்தினுள் திட்டமிடல், நிர்வாகம், நிதி மற்றும் வரி அறவிடல் போன்ற விடயங்களில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை தந்துணிவு அதிகாரத்துடன் செயற்படக் கூடிய நிறுவனங்களாக மாற்றிக் கொள்ள வழியுள்ளது. இப்பிரதேசத்திற்குள் வேறு எவரும் அபிவிருத்திக்காகத் திட்டமிடவோ, சமூக, பொருளாதார மற்றும் பௌதீக கட்டமைப்புக்களை திட்டமிடவோ அமுலாக்கல் செய்யவோ உள்ள அதிகாரத்தினை மட்டுப்படுத்தும் வகையில் இதற்குத் தேவையான உத்தம அளவிளான தந்துணிவு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும். இவற்றினை நடைமுறையில் செயலுருவம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

6) நிறுவன அளவையும் ஆற்றல்களையும் யதார்த்தமானதாக ஆக்குதல்(பிரிவு 4.1.4)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களை உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் என்ற அந்தஸ்த்துக்கு உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமாயின் தற்போதைய நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு முறை மற்றும் அதற்குத் தேவையான ஆற்றல்கள் ஆகியன உரிய வகையில் பரிமாற்றம் செய்துகொண்டு செல்லல் வேண்டும். தேவைக்கும் சூழலுக்கும் பொருத்தமான வகையில் இவற்றினை யதார்த்தமாக அடைந்து கொள்வதற்கு இந்தப் புதிய கொள்கை வழிவகுக்கின்றது. இதற்குரிய முன் முயற்சிகளை செய்வதும் சகல ஆளுகைப் பங்காளிகளினதும் பொறுப்பாகும்.

7) உள்ளூராட்சி அமைப்பை திட்டமிடலுக்கான அதிகாரம் பெற்ற அலகாக மாற்றுதல் (4.1.5)

தற்போதைய பிளவுபட்ட உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்பில் ஒரு பிரதேசத்தில் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை தயாரிக்கும் முறைமையும் இதற்கான அதிகாரத்தை வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் குறிப்பாக மத்திய அரசின் அங்கமான பிரதேச செயலகம் செய்வதனையும் காணலாம். ஒரு பிரதேசத்திற்குப் பலர் பல திட்டங்களை வகுக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு திட்டத்தை பலரும் பங்களிப்பு செய்து உருவாக்கலாம். அதற்கான அதிகாரம் மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பிரதேச சபையிடமே இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய செயல் முறைமையை உள்ளூர் மட்டத்தில் செயற்பட வைத்தல் வேண்டும். இது தொடர்பாக நல்ல நடைமுறைகள் ஏற்கனவே சில பிரதேச சபைகளில் அமுலில் உள்ளன.

8) உள்ளூர் சபைகளின் கூட்டு செயற்பாடு (4.1.4.10)

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமக்கிடையே பொதுவான வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு இந்தக்கொள்கை வழிவகுக்கின்றது. இதனடிப்படையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதேச

சபைகளை ஒன்று சேர்த்து பொதுவான அபிவிருத்தி முன் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

9) இணக்கப்பாடான அரசியல் (4.2)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் பணிகள் பெருமளவு மக்களுடைய வாழ்க்கையுடன் நேரடியாக தொடர்புபட்டிருப்பதனால் மக்களின் தேவைகளும் பிரச்சினைகளும் முன்நிலைப்படுத்தப்பட்டதாகவே அங்கு நடவடிக்கைகள் இடம் பெறல் வேண்டும். விடயங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மக்களுடைய பிரச்சினைகளும் தேவைகளும் ஒரே உருவில் தான் இருக்கும். ஆகவே ஆட்சியில் யார் இருந்தாலும் அவை தீர்க்கப்பட வேண்டியனவாதலால் வினைத்திறன், உயர் தரம், நோக்குடமை ஆகியனவற்றை நோக்கிற்கோண்டே தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டு செயற்பட வேண்டுமே ஒழிய அரசியல் கட்சிகளின் விருப்பின் அடிப்படையில் செயற்படுவது மக்களுக்கு நட்டம் விளைவிப்பதாகவே முடியும். மேலும் பதவிக்கு வருகின்ற அரசியல் கட்சிகள் ஒரு பங்காளிகள் மட்டுமே. உள்ளூர் ஆளுகையில் ஏனைய பங்காளருக்கே அதிக பங்கு உண்டு. மோதலற்ற அரசியல் கலாச்சாரம் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்திற்கு கூடிய பங்களிப்பை வழங்கும். ஆதலால் உள்ளூராட்சி விடயங்களில் இணக்கப்பாடான அரசியல் கலாச்சாரத்தை பின்பற்ற வேண்டும் என்று இக்கொள்கை வலியுறுத்துகின்றது.

10) சட்டத்தின் ஆட்சி (பிரிவு 4.2.2)

உள்ளூர் ஆட்சி அதிகார பிரதேசத்துக்குட்பட்ட மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற சமூக ரீதியான மற்றும் ஏனைய பாரபட்சமான அடித்தளங்களிலிருந்து வரக்கூடிய முரண்பாடுகளைக் கவனத்தில் கொள்ளாது சகலருக்கும் சமமான நிலையில் நீதி வழங்கப்படல் வேண்டும். இதற்கு ஒரே வழி சட்டத்தின் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்துவதாகும். உள்ளூராட்சி மன்றங்களினால் மக்கள் பங்கேற்புடன் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதற்கும்

சிறப்பான ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும், சட்டமும், ஒழுங்கும் பற்றிய பிரதேச ஆலோசனைக்குழு ஊடாக நடவடிக்கை எடுக்க இக் கொள்கை வழிவகுக்கின்றது. இது ஒரு முக்கியமான வாய்ப்பாகும்.

11) வெளிப்படைத்தன்மையும் வகை கூறுதலும் (பிரிவு 4.3.1)

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமது நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் உச்ச அளவான வெளிப்படைத்தன்மையை மேலும் பேணும் பொருட்டு சிறந்த நடைமுறை ஏற்பாடுகளை அமுல் செய்வதற்கு இக் கொள்கை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. இதன்படி கேள்விப்பத்திரங்கள், நியமனங்கள், சந்தேகங்கள், முறை கேடுகள் போன்றவை தொடர்பாக மக்களுக்கு பொறுப்புக் கூறுகின்ற உபாய முறைகளை ஏற்படுத்தவும் இது வகை செய்கின்றது.

12) மக்களின் முறைப்பாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் செயற்பாடு (பிரிவு 4.3.1.3)

மக்களின் குறைகள் கேள் நடைமுறைகளாக குறைகேள் உத்தியோகத்தர் பதவி (Ombudsman) மற்றும் மக்கள்

மதிப்பீட்டறிக்கை (Report card) போன்ற சமூக கணக்காய்வு முறைகளை அமுலாக்கவும் இக்கொள்கை உத்தேசம் கொண்டுள்ளது.

13) தகவல்களைப் பெறும் உரிமை (பிரிவு 4.3.3.1)

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமது அன்றாட நடவடிக்கைகளின் போது திட்டமிடல் நோக்கம் மற்றும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணுதல் தொடர்பாக உபயோகமுள்ள பல தகவல்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. இவை உரிய முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டு அனைத்துப் பங்காளிகளின் உபயோகத்திற்குமாக வழங்கப்படல் வேண்டும். இந்த தகவல்களைப் பெறுவதற்கான உரிமை மக்களுக்கு உண்டு. இவற்றினை

கையாளுவதற்கு முன்னேற்றகரமான தகவல் தொழிநுட்ப வசதிகளை பயன்படுத்தி மக்களுக்கு அறிவூட்டும் செயன் முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்தக் கொள்கை சந்தர்ப்பம் வழங்குகின்றது. இது வெளிப்படைத் தன்மையை பேணுவதற்கும் வகை செய்வதாக அமையும்.

14) வறுமை ஒழிப்பு (பிரிவு 4.5)

வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பான முன் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு இக்கொள்கை உறுதியான ஏற்பாடுகளை செய்கின்றது. இவ் ஏற்பாடுகளின் கீழ் பாரிய வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு வழி உள்ளது.

15) பெண்களும் நலிவுற்ற பிரிவினரும் (பிரிவு 4.4.2)

பெண்களும் மற்றும் நலிவுற்ற பிரிவினரும் உள்ளூர் ஆளுகை நடவடிக்கைகளில் பங்கு பற்றி தமது நிலைமைகளை முன்னேற்றுவதற்கான பங்களிப்பு நடைமுறையினையும் இக்கொள்கை உறுதி செய்கின்றது. இவற்றின் நன்மைகளை அவர்களுக்கும் பெற்றுக்கொடுக்க உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் முன்வர வேண்டும்.

16) வள முகாமை (பிரிவு 4.4.3)

நிதி வளங்கள் மற்றும் இயற்கை வளங்களை முறையாகப் பராமரித்தல் மூலமும், புதிய வருமான வழிகள், முறைசார் மற்றும் முறைசாரா தொழில் முயற்சி ஆகியவற்றினூடாவும் நிதி மற்றும் வளங்களை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு இக்கொள்கை உறுதி செய்கின்றது.

17) சமூக உள்வாங்கல் (Social Inclusivity) (பிரிவு 4.5)

எந்த ஒரு பிரிவினரும் அவர்களது நலன் சார்ந்த விடயங்களில் தீர்மானம் எடுக்கும் நடைமுறைகளில் புறந்தள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதையும் இது வலியுறுத்துகின்றது. இதற்கான பல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

18) ஏனைய பங்காளிகளின் வகிபாகம் (பிரிவு 4.5.2 & 4.5)

சிவில் சமூகம் மற்றும் தனியார் துறை ஆகியன உள்ளூர் ஆளுகையில் உரிய முறையில் பங்களிப்பதற்கு தேவையான வழிமுறைகளையும் ஏற்படுத்தித்தர இந்தக் கொள்கை வழிவகுக்கின்றது. உள்ளூர் ஆளுகையில் அரசாங்கத்தினது ஆதிக்கத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள இது மிகவும் அத்தியாவசியமானது ஆகும். அத்தோடு சமூகம் தனது பொறுப்புக்களைப் பாரமெடுப்பதற்கும் கூடிய கட்டுப்பாட்டினை தனது கைகளில் எடுப்பதற்கும் வழிவகுக்கும்.

19) முன்னேற்றகரமான முகாமைத்துவ முறை (பிரிவு 4.6)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களை உள்ளூர் அரசாங்கங்களாக மாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு தேவையான உன்னதமான முகாமைத்துவம், தொழிற்திறன் சார் மனிதவளமுகாமை, ஆக்க பூர்வமான அரசியல் நிர்வாக சமநிலை, மற்றும் ஏனைய தேசிய மாகாண அரசாங்கங்கள் இவை பொருட்டு வழங்குகின்ற உத்தரவாதங்கள் ஆகியனவும் இந்தக் கொள்கையிலே உறுதிசெய்யப்படுகின்றன. சிவில் சமூகத்தவரும், தனியார் துறையினரும் பங்கு கொள்ளக்கூடிய பல வழிகளை இவை ஒவ்வொன்றும் திறந்துவிடுகின்றன.

8.2 மறுசீரமைப்பிற்கான வீதப்புரையின் படி உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களுக்குள்ள வாய்ப்புகள்

1998 ஆம் ஆண்டு கொளரவ ஜனாதிபதியினால் அமைக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவின் சிபார்சுகள் அடங்கிய அறிக்கை 1999 இல் முதலாம் இலக்க கூட்டத்தொடர் அறிக்கையாக பாராளுமன்றத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அதன் சிபார்சுகளை அமுல்படுத்தும் நோக்கத்தோடு உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண சபைகள் அமைச்சின் செயலாளர், பொதுவான வழிகாட்டுதல்கள் அடங்கிய

13 சுற்றறிக்கைகளை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கும் மாகாண சபைகளுக்கும் 2004 ஆம் ஆண்டுமுதல் காலத்திற்கு காலம் அனுப்பியிருந்தார்.

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தங்களது அதிகாரங்களின் கீழ் பணிகளை நிறைவேற்றும் பாங்கில் மாற்றங்களை கொண்டுவருவதன் ஊடாக புதிய உள்ளூர் ஆளுகை இலக்குகளை எய்துவதே இவற்றின் நோக்கமாகும். இங்கு இலக்கிடப்படும் மாற்றங்கள் யாவும் குறுகிய காலத்தில் எய்த முடியாதன ஆயினும் உடனடியாகவே உள்ளூர் மட்ட ஜனநாயகத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து சமூக அபிவிருத்தி நடைமுறைகளில் நல்ல ஆளுகையை எய்துவதற்கு வேண்டிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளூர் பொருளாதார சமூக அபிவிருத்திக்கு வழிவகுக்கக் கூடியவையாக உள்ளன. அத்துடன் உள்ளூர் ஆளுகையில் பாரிய மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்த இவைகள் வழிகளை வழங்குகின்றன.

மாகாண சபைகளும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் இந்த விதப்புரைகளை உரிய முறையில் அமுலாக்குதல் வேண்டும். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிலவிய சூழல் காரணமாக இவ்வழிகாட்டல்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட மாற்றங்கள் பெருமளவில் செயலுருவம் பெறவில்லை. தற்போதைய சூழலில் இந்த பரிந்துரைகளில் உள்ள விடயங்களை உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் சரிவரப்புரிந்து உத்வேகத்துடனும் உரிமையுடனும் கைக்கொள்வார்களாயின் சிறப்பான உள்ளூர் ஆளுகை ஒன்று எமது பிரதேசங்களில் உருவாக வழிவகுக்கும். இவ் அறிவுறுத்தல்களின் கீழ் என்னென்ன விடயங்களில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்களை இந்த மறுசீரமைப்பு வழங்குகிறது என்ற பட்டியல் கீழே தரப்படுகின்றது.

இப்பணிகளை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் உள்ள அனுபவங்களையும், இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள அனுபவங்களையும் கவனத்தில் எடுத்து எமக்குப் பொருத்தமான வகையில் உருவாக்கப்பட்ட செயல் நடைமுறைகள்

பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கு அடிப்படையாக உள்ள கருத்தியல் ரீதியான விளக்கங்கள் மற்றும் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டிய நுட்பங்களையும் கருவிகளையும் கொண்ட விளக்கமான கைநூல்களையும், பயிற்சிகளையும் வழங்குகின்ற விசேட நிபுணத்துவம் பெற்ற நிறுவனங்களும் உள்ளன. அவர்களை அணுகி இந்த விடயங்கள் தொடர்பாக தேவையான செயற்படு ஆற்றல்களை பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

01. உள்ளூராட்சி மன்றம் சிறந்த மக்கள் பிரதிநிதிகள் மன்றமாக செயற்படுதல் (சுற்றறிக்கை இல -02)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சபை நடவடிக்கைகள் உள்ளூராட்சி நிர்வாக நடைமுறையில் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. இங்குதான் உள்ளூர் மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் உயர்மட்டத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதனால் சபை நடவடிக்கைகள் கடந்த காலங்களில் செய்யப்பட்டதுபோல் அன்றி உயர்தரத்தில், கௌரவத்தையும் உயர் பண்பையும் தமது அந்தஸ்தையும் பேணிக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் கண்ணியமாக நடைபெற வேண்டும் என்ற இலக்கைநோக்கி மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் நிகழ்ச்சி நிரலை துணை விதிகளுக்கு அமைவாக தயாரித்தல், தெளிவுத் தன்மையுடைய வினாக்களை அனுமதித்தல், காலம் கடத்தாது பதிலளித்தல், திருப்திகரமான வரவை வலியுறுத்துதல், தவிசாளரை வேண்டுமென்று சங்கடத்திற்குள்ளாக்கும் உள் நோக்கம் கொண்ட விவாதங்களையும் வினாக்களையும் தவிர்த்தல், பிரதேசத்திற்குரிய பிரச்சினைகள் பற்றி அதிக அக்கறை காட்டுதல், கட்சிபேதம் இல்லாது ஒரே நோக்கத்திற்காக தீர்மானங்களை எடுத்தல் போன்றவை நிகழ வேண்டும் எனவும் அதற்கேற்ற வகையில் சபையினுடைய கூட்ட ஒழுங்குகள் மாற்றம் பெற வேண்டும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இம் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதில் எல்லா பங்காளிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் பங்கு உண்டு. அதனை சரிவர கையாளுவதன் மூலம் ஒருவரின் அல்லது சிறு குழுவினரின் அடாவடித்தனமான போக்குகளை இல்லாது செய்து கௌரவமானதும் எல்லோருக்கும்

திருப்தி தரக்கூடியதுமான அவை நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். மேலும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு அறிவாற்றல் மிக்கவர்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவதன் மூலம் அவையில் பயனுள்ள கலந்துரையாடல்கள் நிகழ்வதோடு மேற்கொள்ளப்படும் தீர்மானமும் சிறப்பானதாக அமையும். ஆதலால் இம் மாற்றங்கள் அறிவுசார் உள்ளூர் ஆளுகையை ஏற்படுத்தச் சாதகமாக அமையும். மக்களுக்கு “இது எமது உள்ளூர் அரசாங்கம்” என்கின்ற உணர்வு வரக்கூடிய முறையில் அந்தஸ்து மிக்க நிறுவனமாக இம் மன்றங்கள் உயர்வடைய வேண்டும்.

02. குழு முறை (சுற்றறிக்கை இல: 02)

அவைத்தலைவர்கள், முதல்வர்கள், தவிர்சாளர்கள் ஆகியோரின் ஏக போக விருப்பப்படியன்றி துறைசார் நிபுணத்துவத்தின் அடிப்படையில் உயர்வான பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய அங்கத்த வர்களையும் பொதுமக்களையும் கமிட்டிகளுக்கு நியமிப்பதன் மூலம் அதிகளவு வெளிப்பாட்டுத்தன்மையையும் உயர்வான தீர்மானங் களையும் இங்கு எய்திக்கொள்ள முடியும். இவ் விடயத்தில் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் விழிப்பாக இருப்பதன் மூலம் பங்களிப்பு என்ற விடயம் சிறப்பாக செயற்படும்.

குறிப்பாக நிதி, திட்டமிடல் போன்ற கமிட்டிகளிலும் விசேட துறைசார் விடயங்களிலும் சிறந்த பிரதிநிதித்துவத்தையும் செயற்பாடுகளையும் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் உறுதிசெய்தல் வேண்டும்.

03. நிறுவன செயற்பாட்டிற்கான ஆளணி, நிதி மற்றும் சொத்து முகாமைத்துவம் (சுற்றறிக்கை இல.03)

உள்ளூராட்சி சேவைகளை வழங்குவது தொடர்பில் முழு உலகமும் ஏற்றுக்கொண்ட எண்ணக்கருக்களின் அடிப்படை நோக்கங்கள் யாதெனில், சேவை பெறுபவர்களின் விருப்பத்திற்கு அமைய அவை வழங்கப்படுவதும், உச்ச அளவிலான செயற்திறனுடன் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களைப் பயன்படுத்தி உயர்தரத்தில்

அவற்றை வழங்குவதுமாகும். இவற்றினை எய்திக்கொள்வதற்கு ஆளணி மற்றும் அலுவலக முகாமை முறைகள் தனியார் துறையில் மேற்கொள்ளப்படுவது போன்று உயர்தொழில் சார் அணுகு முறையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே நிதி முகாமைத்துவ முறையிலும் உரிய மாற்றங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனக்கூறப்படுகிறது.

குறிப்பாக சட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரிகள் கட்டணங்கள் ஆகியவை தற்காலத்திற்கு ஏற்றவகையில் மாற்றி அமைக்கப்படல் வேண்டும். உதாரணத்திற்கு மேலும் வருமான வாய்ப்புக்களை தரக்கூடிய வகையில் தொலைபேசிக் கூண்டுகள், தொலைபேசிக் கம்பங்கள், பகுதிநேர வகுப்புக்கள், சட்டம் மற்றும் வைத்திய ஆலோசனைச் சேவைகள், குதிரைப்பந்தய ஓட்ட நிலையங்கள், வீடியோ காட்சி அறைகள், வியாபார நோக்குடன் நடைபெறும் தனியார் பாடசாலைகள் போன்றவற்றிற்கு வரி அறவீடு செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டங்களையும் உபவிதிகளையும் திருத்த வேண்டியுள்ளது. வரி அறவிடுதலில் உயர்வான செயற்றிறனை நிறுவும் பொறுப்பு உத்தியோகத்தர்களினதும் நகர முதல்வர்கள்/தவிசாளர்கள் உட்பட தேர்தலின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பொறுப்பு என்பதை உணர்த்துதலும் வேண்டும். இவை மட்டுமன்றி உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு வருமானம் மற்றும் தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கக்கூடிய திட்டங்களையும் உருவாக்குதல் வேண்டும். இவற்றிற்கு கமிட்டி முறை மூலம் சிறந்த ஒரு கருத்துருவாக்கத் தளத்தை நிறுவிக்கொள்ளலாம்.

4. வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரித்தல் (சுற்றறிக்கைஇல.03)

வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரித்தல் தொடர்பாக வழங்கப்படுகின்ற அறிவுறுத்தல்கள், வரவு செலவுத் திட்டயோசனைகளை ஆராய்வது முதல் அவை அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிறைவேறும் வரை கைக்கொள்ள வேண்டிய படிமுறைகளில் மாற்றம் செய்வது தொடர்பானவையாகும்.

இவற்றினது நோக்கம் குறிப்பாக பொது மக்களுடைய தேவைகளுக்கு ஒதுக்கீட்டு முன்னுரிமை வழங்குவதோடு புதிய வேலைகளுக்கும், பராமரிப்பு வேலைகளுக்கும் அபிவிருத்தி, வேலைகளுக்கும் உரிய அளவான நிதியையும் முன்னுரிமை அடிப்படையில் வழங்குவதில் சரியான தீர்மானங்களை மக்கள் பங்களிப்புடன் செய்து கொள்வதே ஆகும். இந்த செயல்முறையில் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் விழிப்பாகப் பங்கு பற்றுவதன் மூலம் உச்ச அளவில் வருமானத்தை திரட்டவும் அவற்றை விரயமில்லாது முன்னுரிமைகளுக்கு ஒதுக்கிக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றில் வெளிப்படையான மற்றும் செயற்றிறன் மிக்க தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளவும் முடியும். உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகள் யாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக அமைவது வரவு செலவுத்திட்டம் தயாரிக்கும் நடைமுறையாதலால், ஆளுகைப்பங்காளிகள் இந்நடைமுறையில் தவறாது உயரிய பங்களிப்பினைச் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

5. அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் (சுற்றறிக்கை இல.4)

பிரதேச மட்டத்திலான திட்டமிடலுக்கு உரிய தத்துவம் உடையதும் அதற்குரிய பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய நிறுவனமுமாக உள்ளூராட்சி மன்றம் இருத்தல் வேண்டும் என்று மறுசீரமைப்பு சுற்றறிக்கை பாரிய மாற்றம் ஒன்றை அறிவுறுத்துகின்றது.

அதன் பொருட்டு மிகவும் விரிவான படிமுறைகளைக் கொண்ட மக்கள் பங்கு பற்றுதலுடனான திட்டமிடல் நடைமுறை ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டு சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நடைமுறை இன்னும் உரிய முறையில் கைக்கொள்ளப்படவில்லை. உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் திட்டமிடல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதானால் உள்ளூர்பிரதேச அபிவிருத்தி பற்றிய தெளிவான பார்வை, அவை பற்றித் தீர்மானம் எடுப்பதில் உபயோகிக்கப்படும் புதிய செயல் முறைகள், கருவிகள் ஆகியன பற்றியும் ஆழமான விளக்கங்களை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பிரதேசத்திற்கான சிறந்த அபிவிருத்தி

திட்டத்தினை தயாரித்துக் கொள்ள வழிவகுக்கும் இச்செயற்பாடு உள்ளூர் அபிவிருத்தி ஆளுகையில் பாரிய வழிப்புணர்வையும் மாற்றத்தையும் உண்டாக்கும் என எதிர்பாக்கப்படுகின்றது. இச்செயற்பாடு பற்றி பொது மக்கள் மத்தியில் போதிய விழிப்புணர்வு இல்லை. மக்கள் இந்த வாய்ப்பினை உரிய வகையில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

6. பௌதீகத் திட்டமிடல் (சுற்றறிக்கை இல.04)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களே தமக்குரிய பிரதேசத்தின் பௌதீகத் திட்டமிடலுக்கான தத்துவத்தினையும் பொறுப்புக் கூறும் கடப்பாட்டையும் கொண்ட நிறுவனமாக இருத்தல் வேண்டும் என மறுசீரமைப்பு சுற்று நிருபம் அறிவுறுத்துகின்றது. இவ்விடயத்தில் குறிப்பாக பௌதீகத் திட்டங்களைத் தயார்செய்தல், சட்டவிரோதமான நிர்மாணிப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்துதல், காணிகள் துண்டாடுவதைத் தவிர்த்தல், போன்ற நடவடிக்கைகளில் செயற்றிறன் மிக்க செயற்பாட்டு முறைகளை அறிமுகம் செய்வதோடு உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு இச் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்புச்செய்யும் அதிகாரத்தையும் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி திட்டமிடல் அதிகார சபையாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் முதன்மை நிறுவனமாக மாற்றம் பெறுதல் வேண்டும். இச்செயற்பாடு பற்றி பொதுமக்கள் மத்தியில் போதிய விழிப்புணர்வு இல்லை.

7. நிர்மாண வேலைகளும் பராமரிப்பு வேலைகளும்.(சுற்றறிக்கை இல.5)

உள்ளூராட்சி மன்றம் ஒன்றினது வருமானத்தில் கூடுதலான தொகை நிர்மாணிப்பு மற்றும் பராமரிப்பு நடவடிக்கைகளுக்காகவே வருடா வருடம் செலவிடப்படுகின்றது. எனினும் பொது மக்களிடத்தில் இது பற்றி தவறான கருத்துக்களே பெருமளவு காணப்படுகின்றது. விரயம், ஊழல், தரக் கட்டுப்பாடின்மை போன்ற குறைபாடுகள் கூறப்படுகின்றன.

இவர்களுக்கு இவை தொடர்பான நடைமுறைகளில் தெளிவின்மை, சரியான தேவைகளை இனங்காணாமை, பொதுமக்களின் பங்கேற்பு இன்மை, வெளிப்படாதத் தன்மையின்மை, பொதுக்களுக்கு பொறுப்புச் சொல்லும் கடப்பாட்டிற்கு கவனம் செலுத்தப்படாமை, விரிவாக தயாரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளுக்கு அமைவாக செய்யப்படாத பராமரிப்புக்கள் தொடர்பான தெளிவான நடைமுறைகள் இல்லாமை மற்றும் பொறுப்புக்கள் வெளிப்படையாக இல்லாமை ஆகியன காரணங்களாக கூறப்படுகின்றன. இவை தொடர்பில் பாரிய கலாச்சார மாற்றம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் விரிவான அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அறிவுறுத்தல்களின் படி உரிய கேள்வி நடைமுறைகள், ஒப்பந்த நடைமுறைகள் மற்றும் பராமரித்தல் நடைமுறைகள் என்பன வெளிப்படையான முறையில் கடைப்பிடிக்க உத்தேசம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவைகள் உரிய முறையில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்பதை உறுதி செய்யும் வாய்ப்பும் ஆளுகைப் பங்காளிகளுக்கு உண்டு. சிவில் சமூகத்தினதும் தனியார் துறையினதும் பங்களிப்பிற்கு இவ்விடயங்கள் பெருமளவு வழிகளைத் திறந்துவிட்டுள்ளன.

8. வீதி அபிவிருத்திகள் (சுற்றறிக்கை இல.06)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு உரித்தான முக்கியமான மூன்று விடயப்பரப்புகளில் ஒன்று வீதிகள் ஆகும். மற்றயவை பொதுச் சுகாதாரமும் பொதுப்பயன்பாட்டு சேவைகளுமாகும். வீதிகள் மக்களின் பொருளாதார சமூக நடவடிக்கைகளுக்கு மிகவும் அடிப்படையானது ஆகும். எனவே வீதிகளில் இடம்பெறுகின்ற தொல்லைகள், சேதங்கள், தடைகள் ஆகியவற்றினை தடுத்து உரிய நிர்மாணப்பணிகளை மேம்படுத்தல், புதுப்பித்தல், பராமரித்தல் தொடர்பான செயற்திறன் மிக்க முறை ஒன்றினை நிறுவுவதற்கு பல வழிகளை மறுசீரமைப்பு சிபார்சு செய்கிறது. குறிப்பாக உள்ளூராட்சி மன்ற மட்டத்தில் வீதிகள் தொடர்பான சகல நடவடிக்கைகளையும் ஒருங்கிணைப்புச் செய்ய அதிகார சபையொன்று இல்லாமை காரணமாக ஏற்படும் சிக்கல்களை

தவிர்க்கும் முகமாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களே தமது அதிகார பிரதேசத்தின் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையாக இருத்தல் வேண்டும் என சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கு செயலுருவம் கொடுக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது.

இது தவிர பராமரிப்பு முறைகளில் மாற்றம், மற்றும் புதிய நியமங்களை நிறுவுதல் உதாரணமாக புதிய வீதிகளை நிர்மாணிக்கும் போது தொலைபேசிக்கம்பிகள், நீர்க்குழாய்கள் போன்றவற்றைப் பொருத்துவதற்கு பிரத்தியேகமான காணிப்பகுதியை ஒதுக்குதல் போன்றன விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தொடர்பான செயற்பாட்டுத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில் உள்ளூர் ஆளுகைப் பங்களிகளுக்கு பங்கு உண்டு.

9. பொதுச் சுகாதாரம் (சுற்றறிக்கை இல.07)

பொதுச் சுகாதாரம் சகல உள்ளூராட்சி மன்றங்களினதும் ஓர் அடிப்படைப் பொறுப்பாகும். தத்தமது அதிகார எல்லைக்குள் பொதுச் சுகாதார அதிகார சபையாக அவை குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தொடர்பான பல சட்டங்கள் உள்ளன. அதற்கு மேலதிகமாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் துணைவிதிகளும் உள்ளன. எனினும் இவற்றிற்கு அமைவாக பொரும்பாலான உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகள் அமைவதாக தெரியவில்லை. குறிப்பாக மகப்பேற்று மற்றும் சிறுவர் நலன்புரி சேவைகள், வர்த்தக நிலையங்களும் சந்தைகளும், மலசல கூடங்கள், மலசலம், குப்பைகள் அகற்றுதல், வடிகால் அமைப்பு, சுகாதாரத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் கட்டடங்கள், தொல்லைகளை அகற்றுதல் அத்துடன் மாடு அறுக்கும் இடங்கள் போன்றன திருப்திகரமாக செயற்படவில்லை. இம் மாற்றங்களை கொண்டுவருவதற்காக மாகாணசபை மட்டத்தில் ஒரு சுகாதார சேவைகள் ஒருங்கிணைப்பு செயற்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டிய உபாயங்களும் நடைமுறைகளும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இச் செயற்குழுவின் செயற்பாடுகள் இன்னும் உரிய முறையில் உருவாக்கம் பெறவில்லை. இதனது இச்செயற்பாட்டில் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் மாற்றங்களை முன்னின்று நிகழ்த்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் உள்ளன.

10. மாநகர சபைகள் சம்மேளனம், நகர சபைகள் சம்மேளனம், பிரதேச சபைகள் சம்மேளனம் (சுற்றறிக்கை இல.07)

உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்பு சுற்றறிக்கை இலக்கம் 07 இன் 4வது பிரிவில் 10 ஆவது விதப்புரையின் படி மாநகர சபைகள் சம்மேளனம், நகரசபைகள் சம்மேளனம், பிரதேச சபைகள் சம்மேளனம் ஆகியவை நிறுவப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என கருதப்படுகின்றது. இந்த சம்மேளனங்கள் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எதிர்கொள்கின்ற பல பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு ஒரு சிறந்த வாய்ப்பை வழங்குகின்றது. இச் சம்மேளனங்கள் ஒரு தொகுதி நிபுணர்களை தமது சேவைக்கு அமர்த்தி மன்றங்களுக்கு பொதுவான பிரச்சினைகளுக்கு ஒரேமாதிரியான திட்டங்களை தயாரித்தல், நிர்வாக மட்டம் மற்றும் அரசியல் மட்டங்களில் தமது பிரச்சினைகளை முன்னெடுத்துச் சென்று தீர்வு காணுதல் போன்ற அணுகுமுறைகளை கைக்கொள்வதற்கு வழிவகுக்கும். உள்ளூராட்சிச் செயற்பாடுகளில் ஒரு மாபெரும் சக்தியாக சம்மேளனங்கள் செயற்பட வாய்ப்பு இருந்தும் இது தொடர்பாக முன்முயற்சிகள் இதுவரை போதுமானவையாக வில்லை.

11. சூழல் முகாமைத்துவம், பாதுகாப்பு (சுற்றறிக்கை இல-08)

சூழல் தொடர்பாக விரிவான மாற்றங்கள் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளன. சூழல் மாசடைவதை தடுத்தல், பொதுப் பூங்காக்கள், திறந்தவெளிகள், இயற்கை வளங்கள், செயற்கைச்சூழல் ஆகியவற்றைப்பேணுதல் சூழல் கல்வியும் பொதுமக்களின் பங்கேற்பும் மற்றும் நகர அலங்காரம், வருமானம் உழைக்கும் வழிகள் போன்றன பற்றியும் மாற்றங்களை விளைவிக்கும் அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அவை தொடர்பான நடைமுறைகளில் பொதுமக்களும் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களும் தனியார்துறையும் பங்குகொள்ளக்கூடிய ஏற்பாடுகளும் போதியளவு உள்ளன.

12. பொதுப் பயன்பாட்டுச் சேவை (சுற்றறிக்கை இல-09)

பொதுப் பயன்பாட்டுச் சேவைகள் என்ற வகையில் முக்கியமான வையாக நீர்வழங்கல், வாடிக்கையாளர்களுக்கும், வீதிகளுக்கும் பொதுக் கட்டடங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்குதல், வடிகால் அமைப்பு, மலசலம் அகற்றல், குப்பைகளை அகற்றுதல், பொது வியாபார நிலையங்களும் சந்தைகளும், வீடமைப்பு அபிவிருத்தி, மயானங்கள், தீயணைப்பு சேவை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றினை விட நீரேந்து பரப்பு, பயன்பாடு குறைவான வயல் வெளிகள், சதுப்பு நிலங்கள், தனியார் துறையுடன் கூடிய வீடமைப்பு திட்டங்கள் போன்ற இன்னும் பல சேவைகளும் சேருகின்றன. இவ்விடயங்கள் தொடர்பாக பிரதேச மக்களின் நன்மைகருதி திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வழிவகைகளும் சிபார்சு செய்யப்படுகின்றன. இவைகள் எமது பிரதேச மக்களின் பாரிய பிரச்சினையான வீடமைப்புக்கு தேவையான நிதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் வெளிநாட்டு உதவிகளின் கீழான திட்டங்களை அமுல் செய்தல் போன்றவை தொடர்பாக முன் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள் முன்வர வேண்டியதேவை உள்ளது.

13. சமூக சேவைகள் (சுற்றறிக்கை இல. 11)

பொதுமக்களுக்கு மிகப் பயன்வாய்ந்த சேவைகளை வழங்கக்கூடிய உத்திமுறைகள் பற்றி இந்த அறிவுறுத்தல்களில் தெளிவாக்கப் பட்டுள்ளன. நூலக சேவை, பாலர் பாடசாலை, மத கலாசார நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், இளைஞர் மகளிர் விடயங்கள், சிறுவர் துஸ்பிரயோகம், தொல்பொருளியல் விடயங்கள், முறைசாரா கல்வி, வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள், இடர் முகாமைத்துவம், ஊனமுற்றோர் மற்றும் வயோதிபர்கள் நலன் திட்டங்கள் போன்ற விடயங்களை பற்றி

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிவுறுத்தல்கள் உள்ளன. இவை தொடர்பாக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

14. விவசாயமும் மிருகவளர்ப்பும் (சுற்றறிக்கை இல. 12)

உள்ளூர் பிரதேசத்திற்கான பயிர்ச்செய்கை, காணிப்பயன்பாட்டு திட்டமிடல், உற்பத்தி, விநியோகம் போன்றவற்றுக்குத் தேவையான உதவிகள், மிருகங்களுக்கு தேவையான புல்வெளிகள் போன்றவை தொடர்பாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் முன்முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். விவசாய ஆராட்சி நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ள முடியும். இவ்விடங்கள் பற்றி தற்போது உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் போதிய கவனம் செலுத்துவதில்லை.

15. மிருக வளர்ப்பு (சுற்றறிக்கை இல. 12)

அலைந்து திரிகின்ற மிருகங்களை கட்டுப்படுத்துதல், மிருக வளர்ப்புக்கு உதவி செய்தல், மிருக வளர்ப்பு பண்ணைகளை ஏற்படுத்தல், மிருக உற்பத்தி போன்ற துறைகளிலும் முன்முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இவை தொடர்பாகவும் இன்றைய உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் முன்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

16. சிறிய நீர்ப்பாசனம், கால்வாய்கள், நீர்நிலைகள் (சுற்றறிக்கை இல. 12)

பிரதேசத்திலுள்ள சிறிய நீர்ப்பாசன குளங்களை உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பொறுப்பெடுத்தல் வேண்டும், கால்வாய்கள், நீர்நிலைகள் நீர் ஊற்றுக்கள் ஆகியவற்றின் பராமரிப்பு அந்தந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு பொறுப்பளித்தல் வேண்டும் என்ற வகையில் முக்கியமான அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு குறிப்பாக மாகாண சபைகள் உரிய நியதிச்சட்டங்களை உருவாக்கி இந்த அதிகாரங்களை கையளித்தல் வேண்டும். மேற்படி விடங்கள் தொடர்பாக உள்ளூராட்சி பிரதேச சபைக்குரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தனித்தனியாக தயாரிக்கப்படவும் வேண்டும்.

இதே போன்று ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பாகவும் மாகாண சபைகள் நியதிச் சட்டங்களை உருவாக்கி உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகார கையளிப்பு செய்யலாம். ஆனால் உள்ளூர் ஆளுகையாளர் களிடமிருந்து இது தொடர்பான அழுத்தங்கள் மாகாண சபைகளுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை.

17. சுற்றுலாத்துறை நடவடிக்கைகள் (சுற்றறிக்கை இல. 12)

சுற்றுலாத்துறை தொடர்பாக விரிவான அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூராட்சி மன்ற அதிகார பிரதேசத்திற்குள் அவர்களது அங்கீகாரமின்றி ஹோட்டல்கள், சுற்றுலா விடுதிகள், சுற்றுலா நிலையங்கள் அமைப்பதை தடுத்தல், சுற்றுலா வழிகாட்டிகளுக்கான ஒழுக்கக்கோவைகள், மனமகவர் நிலையங்களை அபிவிருத்தி செய்தல், சூழலில் உள்ள மக்களின் உற்பத்தி விற்பனை வாய்ப்புக்களை அதிகரித்தல், போன்ற பல நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தலாம். சமூகம் நன்மை பெறவும், கலாசார சீரழிவற்ற இயற்கையுடன் இயைவுபெறும் சுற்றுலாத்துறையை விருத்தி செய்து உள்ளூர் மக்களது தூட்டுப்பாட்டில் அத்துறையை வைத்திருக்க இதன் மூலம் வழிகள் உள்ளன.

18. சுதேச வைத்திய முறைமை (சுற்றறிக்கை இல. 13)

யுத்தத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சுதேச வைத்தியத் துறையை குறிப்பாக சித்தவைத்திய மற்றும் ஆயுர்வேத முறைகளை முன்னேற்றுவது தொடர்பாக அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் துறையின் பல்வேறு அங்கங்களையும் முழுமையாக அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு அதாவது மருத்துவமனைகள், மூலிகை உற்பத்தி, மருந்து உற்பத்தி அருகிவரும் நூல்களைப் பேணுதல், கல்வி முறையுடன் இணைத்தல் போன்றன தொடர்பாக அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் படி பல்வேறு முன்முயற்சிகளை செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

19. வர்த்தக நடவடிக்கைகள் (சுற்றறிக்கை இல.12)

வருமானத்தைப் பெருக்கும் நோக்கில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு சில வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியும். உபகரணங்கள், தளபாடங்கள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்தல், போக்குவரத்து

சேவைகள் நடாத்துதல், ஓய்வூதியங்காக்கள், பகல் நேரப்பராமரிப்பு நிலையங்கள் போன்றவற்றை நடாத்தலாம். இவற்றிற்கு தற்போது தேவையும் உள்ளது.

20. வரி செலுத்துவோர் அமைப்புக்கள் (சுற்றறிக்கைகள் இல.10)

மக்கள் செலுத்தும் வரிப்பணம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சேவைகளை வழங்கத் தேவையான நிதியை வழங்குகிறது. வரி செலுத்துவோருக்கு தாம் செலுத்தும் கட்டணத்திற்கு உகந்ததான உயர்தர சேவையைப்பெறும் உரிமை உண்டு. சேவைகள் உயர்ந்த தரத்திலானதாக வழங்கப்படுகின்றனவா என்பதை உறுதி செய்யவும், வரியிறுப்பாளர்களது தேவை என்ன என்பதை தொடர்ச்சியாகக் கண்காணிக்கவும், வரியிறுப்போர் அமைப்புக்கள் அவசியமானதாகும். இது உள்ளூர் ஆளுகையின் தரத்தை மேல்நிலைக்கு கொண்டு செல்ல உதவும் இது புதிய மறுசீரமைப்பின் கீழ் ஊக்குவிக்கப்படும் ஒரு வாய்ப்பாகும்.

21. நியாயமானதும் நேர்மையானதுமான சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் (சுற்றறிக்கை இல.10)

உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் மக்கள் நம்பிக்கை வைத்தல் வேண்டும். அவர்களது செயற்பாடுகள் நீதியானதாகவும் நேர்மையானதாகவும் இருக்கும் போது மக்கள்சமூகமும் நீதியும் நேர்மையும் மிக்கதாகவே மாறும். அத்தகைய சமூகம் பேண்தகு நல்லாளுகை முறைமைக்கு அத்தியாவசியமானதோடு, சிறந்ததொரு நல்லாளுகை நடைமுறையின் பலனாகவும் அமையும். அத்தகையதொரு சூழல் ஏனைய நல்லாளுகைக்கு அத்தியாவசியமானதாக இருப்பதனால் “கல்வி

ஆளுகை”, “சுகாதார ஆளுகை”, “பொருளாதார ஆளுகை”, “சட்டம் ஒழுங்கு பற்றிய ஆளுகை” போன்ற ஏனைய ஆளுகைத்துறைகளும் சிறப்பாக முன்னேற வாய்ப்பளிக்கும். புதிய மறுசீரமைப்பின் கீழ் விதப்புரை செய்யப்பட்ட முக்கியமான ஒரு விடயம் இதுவாகும். மாற்றங்களும் விரைவாக கைக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். ஊள்ளூர் ஆளுகையாளர்களுக்கு பல வாய்ப்புக்களை உணரவைக்கும் செயற்படு துறை இதுவாகும்.

22. இன ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துதல் (சுற்றறிக்கை இல.10)

கடந்தகால வரலாறு தோற்றுவித்த ஒரு கசப்பான யதார்த்தமான இன ஒருமைப்பாட்டின்மை காணப்படுகிறது. பண்பு மிக்க, தரமான உள்ளூர் ஆளுகை என்ற ஒன்று நடைமுறையில் இருக்குமானால் இன ஒருமைப்பாடு மேலோங்கியிருக்கும். மறுபுறத்தில் இன ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்காத உள்ளூர் ஆளுகை, நல்லாளுகையே அல்ல. சகல இன மக்களும் நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடிய உள்ளூர் ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். மறுசீரமைப்பின் கீழ் இது தொடர்பான செயற்பாடுகள் ஊக்கு விக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தவகையில் சமூகத்தின் பல்வேறு ஆற்றல்கள், பிரச்சினைகள், திறன்கள் உள்ளவர்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் பொது வாழ்வில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு செயற்படுவதற்குத் தேவையான செயற்பாட்டுத் தளத்தினை தேசியக் கொள்கையும் மறுசீரமைப்பு விதப்புரைகளும் ஏற்படுத்தித்தர உறுதியளிக்கின்றன. இதன்படி உருவாகும் சந்தர்ப்பங்களை உணர்த்தி மக்களை பங்கு கொள்ள வைப்பது உள்ளூராளுகையாளர்களின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

9. யார் இந்த உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள்

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் உள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளா இந்த உள்ளூர் ஆளுகையாளர்கள்? 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் அடிக்கடி பின்வருமாறு மக்கள் பிரதிநிதிகள் கூறியதாக கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். அதாவது நீங்கள் எங்களுக்கு வாக்களித்து எங்களை தேர்ந்தெடுத்து பாராளுமன்றத்திற்கு அல்லது உள்ளூராட்சிமன்றத்திற்கு அனுப்புங்கள் நாங்கள் மிகுதியைப் பார்த்துக் கொள்கின்றோம் என்று கூறினார்கள். இந்த வகையிலான அணுகுமுறைகள் நாம் முற்காலத்தில் “ஆட்சிசெய்தல்” “அரசாங்கம்” என்ற விடயங்களைப் பற்றிப்பேசும் போது கருத்தில் இருந்த அணுகு முறையேயாகும். தற்போது 21ஆம் நூற்றாண்டில் “ஆட்சியைப்” பற்றியும் “அரசாங்கத்தைப்” பற்றியும் பேசுவது குறைந்து “ஆளுகை” பற்றியே பேசப்படுகின்றது. ஆளுகை பற்றி விளக்கும் புதிய ஆட்சியியல் கருத்துக்கள் நாம் ஏற்கனவே கூறியிருந்தது போலவே புதிய அடித்தளம் ஒன்றிலிருந்து எழுகின்ற விடயங்களாகும். இதன் படி ஆளுகையின் பொருட்டு அரசாங்கத்திற்கு ஏகபோக உரிமை-கிடையாது. அரசாங்கத்தைப்போல சமஅளவான பங்கு ஏனைய ஆளுகைப்பங்களிகளான பொது மக்கள், சிவில்சமூகம், தனியார்துறை அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், தொழிற்சங்கங்கள் போன்றவைகளுக்கும் உண்டு. அவர்களுக்குப் பொறுப்பும் உண்டு. அவர்களுக்கு பங்குபற்றுவதற்கான இடைவெளிகளையும் முறைமைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அரசாங்கத்தினது கடமையாகும். அதாவது இது பராளுமன்ற உறுப்பினர்களதும் ஏனைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளினதும் பிரதான பொறுப்புமாகும்.

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களினூடாக சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் என்பவை தொடர்பாக ஆர்வம் கொண்ட சகலரையும் ஆளுகைப் பங்களிகள் எனக்கூறிக் கொள்ளலாம். மேலும் உள்ளூர் நல்லாளுகையாளர்கள் யார் என்று குறிப்பாக வினாவினால், உள்ளூர் நல்லாளுகையில் அக்கறை உள்ள அனைவரும் உள்ளூர் நல்லாளுகையாளர்கள்

என்றே கூறப்படல் வேண்டும். இவர்கள் மக்களது அன்றாட வாழ்வினைப் பாதிக்கின்ற விடயங்களையிட்டு எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் பற்றி அக்கறை கொண்டவர்கள். அத்தீர்மானங்களை எடுப்பதில் மக்களுக்கு உரிய பங்கு வழங்கப்பட வேண்டும் எனப்பாடுபடுபவர்கள். இவர்கள் எந்தத் தொழிலை செய்பவர்களாகவும் இருக்கலாம், எந்த வகுப்பினராகவும் இருக்கலாம். உள்ளூர் ஆளுகை அமைப்பு அதாவது உள்ளூர் அரசாங்கம் உள்ளூர் ஆளுகையில் ஒரு பங்காளியே தவிர அதிலும் பார்க்க கூடிய உரிமையுள்ளவர்களான சிவில் சமூகம் மற்றும் தனியார் துறையினர் உரிய பங்கினை பெறவேண்டும் என்றும் வாதிடுபவர்கள். சிறந்த உள்ளூராளுகை நடைபெறவேண்டும், அதனூடாக ஏனைய துறைசார் நல்லாளுகைகளும் மலர வேண்டும் என்றும் தொடர்ந்து பாடுபடுபவர்களே இவர்கள்.

உள்ளூர் ஆளுகைப்பங்காளிகள்

பங்காளிகள்

வகிபாகம்

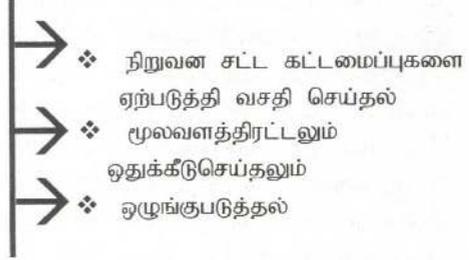
1. உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் உள்ளூர்

வசதிசெய்து தரல்

அரசாங்கத் திணைக்களங்களும்

Facilitation Role

- * உத்தியோகத்தர்கள்
- * மக்கள் பிரதிநிதிகள்
- * அரசியல்வாதிகள்

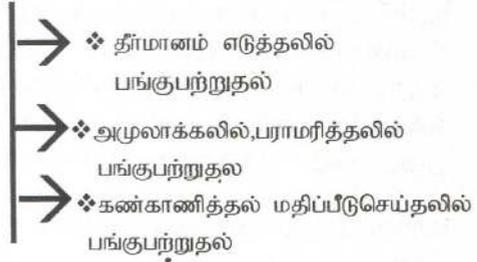

2. சிவில் சமூகம்

பங்கு பற்றுதல்

Participation Role

- * மக்கள் / பயனாளிகள்
- * சமூக நிறுவனங்கள்
- * அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள்
- * தொழிற்சங்கங்கள்
- * சமூகநிறுவனங்களின் சம்மேளனங்கள்

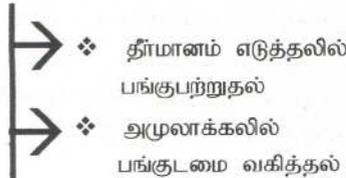

3. தனியார் துறை

பங்குடமை வகித்தல்

Partnership Role

- * தனியார்நிறுவனங்கள்
- * கம்பனிகள்
- * வர்த்தக சம்மேளனங்கள்

9.1 முரண்பாடுகளில் இருந்து மீண்டெழும் சமூகம் என்ற வகையில் உள்ளூர் ஆளுகைத் தலைமைத்துவங்களுக்கு விசேடமாக உள்ள மட்டுப்பாடுகள்

நீண்டகாலமாக நிலவிய யுத்த சூழலும் மேலே கூறியவாறு அதனாலே ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார சூழ்நிலைகளும் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் மீது பல்வேறு மட்டுப்பாடுகளையும் சவால்களையும் திணித்துள்ளது. இவற்றில் சிலவற்றினைப் பட்டியலிட்டு கூறுவது நல்ல உள்ளூர் ஆளுகையை நிறுவுவதில் எதிர்கொள்ளக்கூடிய பிரச்சினைகளை விளங்கிக்கொள்ள உதவிசெய்யக்கூடியதாக இருக்கும். இங்கு மரபு ரீதியான நிறுவனங்கள் செயலிழந்து அல்லது திரிபடைந்துள்ளன. நியமங்களும் நிர்ணயங்களும் (Norms, Standards) ஒருமித்தனவாக இல்லை. உட்கட்டுமானங்கள், நிறுவனங்கள், சேவை வசதிகள், உள்ளூர் உற்பத்தி முறைகள் ஆகியவற்றை மீள உருவாக்கிக் கொள்வதற்குத் தேவையான ஆற்றலிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் மிக்க மனிதவலு பற்றாக்குறையாக உள்ளது. ஆற்றல் கொண்ட உள்ளூர் தலைவர்கள் பற்றாக்குறை, உகந்த சட்ட ஒழுங்கு பாதுகாப்பு நிலைமைகள் இல்லாமை, சமூகம் அரசியல் ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்படாமை, போன்றவைகளை ஏனைய முக்கியமான சில தடைகளாகக் கூறிக்கொள்ளலாம். இவற்றைவிட மேலும் பல தடைகளும் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளும் உள்ளன.

மாறிவரும் அரசியல் பொருளாதார சமூக சூழலில் உள்ளூர் ஆளுகை தொடர்பான புதிய பொறுப்புக்களை இட்டு நிறைவேற்றுவதில் உள்ளூர் ஆளுகைத் தலைமைத்துவங்கள் விசேடமான தலைமைத்துவ பண்புகளை வேண்டிநிற்கின்றன. முரண்பாட்டிலிருந்து மீண்டெழும் சமுதாயம் என்ற வகையில் மரபு ரீதியான சமூக பொருளாதார கோட்பாடுகளின் படி விளக்க முடியாத பல புதிய பிரச்சினைகளை வடக்கு கிழக்கு மாகாண சமூகம் எதிர்கொண்டுள்ளது. விசேட தொழில் திறன் நிபுணத்துவத்துடன் கூடிய அறிவுசார் தலைமைத்துவங்களின் மூலமாகவே இப் புதிய பிரச்சினைகளை

இவற்றினைக்கையாள முடியும் என்பதும் இது பிற்போட்ப்படின மேலும் பல்வேறு சீரழிவுகளும் பலவீனப்பாடுகளும் ஏற்படும் என்பதும் முக்கியமான விடயங்களாகும். எனவே ஆளுகைப்பங்களிகளிடம் உள்ள தலைமைத்துவங்கள் புதிய வகையான தலைமைத்துவப் பண்புகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகும். இதற்குப் புதிய பயிற்சிகள் தேவை. முன்னுரிமைகள், பிரச்சனைகள், தேவைகள் என்பவற்றினை சரியாக அடையாளம் காணக்கூடிய ஆற்றல்கள் தேவை. சமூகத்தின் பெறுகை ஆற்றல்களை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கி அமுலாக்கம் செய்தல் வேண்டும். இதற்கு உகந்த ஜனநாயக குழலை அரசியல் ரீதியாக ஒழுங்குபடுத்தித்தரல் வேண்டும். நிதி வளங்களைத் திரட்டுவதில் மரபு சாராத ஆனால் சட்டரீதியாக மேற்கொள்ளக் கூடிய புதிய வழிமுறைகளை கண்டுபிடித்தல் வேண்டும். முகாமைத்துறையில் செயற்றிறன் மிக்க நவீன முறைகளை அறிமுகம் செய்ய வேண்டும்.

பொது நோக்கத்திற்கே முதன்மை வழங்கும், சுயநலமும், நான் எனது என்ற அகங்காரம் அற்ற நாணயத்தன்மையுடன் கூடிய துணிவுமிக்க தலைமைத்துவமே இன்று தேவை. ஒற்றுமையாகவும் சகிப்புத் தன்மையுடன் செயற்படுகின்ற தலைமைத்துவம் தேவை. ஒட்டுமொத்தத்தில் புதிய தலைமைத்துவ கலாசாரம் ஒன்று தேவை. தங்களால் முடியாவிட்டால் நிபுணர்களை வேலைக்கமர்த்தியாவது பணிகளை செய்துமுடித்தல் வேண்டும். இது தற்போதைய சமூகத்தில் ஏற்படக்கூடிய மனோபாவ மாற்றம், நடத்தை மாற்றம், அறிவு மாற்றம் ஆகியனவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது.

9.2 தீர்க்கப்பட வேண்டிய உயர்நிலை விடயங்கள்

உள்ளூராட்சி மன்றங்களை தற்சார்புடைய சுயாதீன உள்ளூர் அரசாங்கம் என்ற நிலைக்கு கட்டியெழுப்பி உள்ளூர் ஆளுகையில் உயர் தரத்தை எய்துவதாயின் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டியுள்ளன. இவை தொடர்பாக உயர் அழுத்தங்களும்

(Exerting Pressure) உரியமட்டங்களில் வாதிடல் நடவடிக்கைகளும் (Advocacy) தேவையாக உள்ளன.

அத்தகைய விடயங்கள் தொடர்பாக சிறிய புரிந்துணர்வு ஒன்றினை ஏற்படுத்தும் நோக்கோடு சில விடயங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

1. பாராளுமன்ற சட்டங்களின் மூலம் மாற்ற முடியாத வகையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறைமை 3வது ஆளுகை அமைப்பு என்று அரசியல் திட்ட அந்தஸ்தினைப் பெறுதல் வேண்டும்.
2. உள்ளூர் அரசாங்கங்களாக மாறுவதற்கு பொருத்தமான வகையில் நிறுவன அமைப்பு, ஆளணி ஏற்பாடு மற்றும் நிதி ஏற்பாடுகள் அரசியல் திட்டத்தின் கீழேயே உத்தரவாதம் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.
3. பாராளுமன்ற சட்டங்களின் படி மத்திய அரசாங்க நிறுவனங்களின் கீழ் செயற்படுத்தப்படும் அனேகதுறை சார் செயற்பாடுகள் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கே உரியன. அவற்றின் சேவைகளை உள்ளூராட்சி சபைகளை உரிய முகவர் நிறுவனங்களாகக் கருதி அவற்றினூடாக வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்தல் வேண்டும்.
4. உள்ளூராட்சி மன்ற செயற்பாடுகள் தொடர்பான சகல சட்டங்களும் புதிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் திருத்தப்படுதல்.
5. உள்ளூராட்சி கொள்கைகளின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்ட பிரதான கொள்கை இலக்குகளை அடைவதற்கு உரிய வகையில் புதிய சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும்.
6. புதிய உள்ளூர் அரசாங்கங்களை நிறுவிக்கொள்ளும் செயற்பாட்டில் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களால் கையாள முடியாத மேலும் பல விடயங்கள் உள்ளன. அவை உரிய முறையில் உயர்மட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முறைசார் ஒழுங்கமைப்புக்கள் உருவாக்க வேண்டும்.

7. உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் தற்போதய அதிகாரங்களுக்கு மேலதிகமாக மத்திய அரசாங்கமும் மாகாண அரசாங்கமும் தத்தமக்குரிய விடயங்களுக்கு கீழே அதிகாரப்பகிர்வினை செய்துகொள்ள முடியும். மாகாண அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரங்களில் ஒரு பகுதியினை உரிய நியதிச் சட்டங்கள் மூலம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு கையளித்து அதற்குரிய மனிதவளம், நிதிவளம் ஆகியவற்றையும் வழங்குதல் வேண்டும்.

9.3 புதிய உள்ளூராட்சிக் கொள்கைகளையும் மறு சீரமைப்பு விதப்புகைகளையும் அமுலாக்கு வதிலுள்ள சவால்கள்

மேலே இப்பிரசுரத்தில் பிரச்சினைகளாக கூறப்பட்ட விடயங்கள் யாவற்றையும் அவை எமக்கு முன்னுள்ள வாய்ப்புக்கள் என்ற வகையில் கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இந்த வாய்ப்புக்களை கைப்பற்றி அதனுடாக நாம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளூர் நல்லாளுகை ஒன்றை நிறுவுவது ஓரருமாதங்களில் அல்லது ஓரரு வருடங்களில் முடியக்கூடிய விடயங்கள் அல்ல. அதற்கிடையில் புது வகையான கருத்துக்கள் கூட தோற்றம் பெறலாம். எவ்வளவு விரைவாக தேசிய மட்டத்தில் சட்டங்கள் மற்றும் நிறுவன சீரமைப்புக்கள் நிறைவேறுமோ அதைப்பொறுத்தே இந்தப் புதிய மாற்றங்களையும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் விரைவாக கைக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இதே போன்று இவ்விடயங்கள் தொடர்பாக ஒவ்வொரு விடயத்தின் பொருட்டும் ஏற்கனவே விரிவான கருத்துக்கள் செய்முறைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் பயிற்சி என்பன தயாரிக்கப்பட்டு பல உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் அவை அமுலாக்கலுக்கு வந்துள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்களை கையாளும் உத்தியோகத்தார்களுக்கும் உள்ளூர் ஆளுகையாளர்களுக்கும் ஆற்றல்களை வழங்கக்கூடிய பயிற்சித் திட்டங்களும் விசேடமாக உள்ளன. மேலே கூறப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக எவ்வகையில் புதிய முறைமைகள் நடைமுறைக்கு வரவேண்டும் என்பவற்றை விரிவாக விளக்கும் பிரசுரங்களும் பல நிறுவனங்களினால் ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டும் உள்ளன.

9.4 என்ன செய்தல் வேண்டும்

உள்ளூர் நல்லாளுகை இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச்செல்ல நல்லாளுகையாளர்களின் முன்னணி நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும். அது தனக்கென நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை உருவாக்கி அமுலாக்கவும் வேண்டும். பின்வருவன உசிதமானதாக இருக்கலாம். உள்ளூர் நல்லாளுகைமீது மக்களது கவனம் திசைதிரும்பப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் உள்ளூர் பிரச்சினைகளை உள்ளூரிலேயே தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக்களைக் கைப்பற்ற வருமாறு அழைப்பு விடுக்கவேண்டும். இதற்கு சிவில் சமூகத்தினர், தனியார்துறையினர் மற்றும் அரசாாப்பற்ற நிறுவனங்கள் ஆகியோரை ஒன்றுதிரட்டல் வேண்டும்.

எம்மைச்சுற்றி நடைபெறும் மாற்றங்களை சமாதான முகவர்களின் கையில் இருந்துவிடுவித்து, உள்ளூர் நல்லாளுகை முயற்சிகள் ஊடாக தமக்கு உள்ள வாய்ப்புக்களைப் பொறுப் பேற்குமாறு பிரசாரம் செய்தல் வேண்டும்.

உள்ளூர் ஆளுகை ஆர்வலர்கட்கு தேவையான ஆற்றல்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும். ஆற்றல்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கான ஆற்றல்களை (Capacity for Capacity Development) உள்வாரியாக நிறுவனமயப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இது தங்கியிருத்தலைத் தவிர்க்க அத்தியாவசியமானதாகும்.

முன்னர் கூறிய இம் மாற்றங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல தொழிற்திறன்கொண்ட அறிவுசார் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் ஆதரவும், அழுத்தங்களை வழங்கக்கூடிய ஆற்றல்படைத்தோரும் தேவை. அவர்களை இனங்கண்டு ஒன்று திரட்டல் மூலமே இவற்றினைச் செய்து முடிக்க இயலும்.

உள்ளூர் ஆளுகையை மேம்படுத்தல் என்பது பற்றி சர்வதேச ரீதியில் தற்போது பேசப்படுகின்றது. இதனை ஊக்குவிக்கவும், இதற்காக

வாதிடவும், பயிற்சி அளிக்கவும், பல்வேறு நிறுவனங்கள் தொழிற்படுகின்றன. அவற்றின் உதவிகளைப்பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

9.5 உதவி செய்யும் நண்பர்கள்

உள்ளூராட்சி செயற்பாடுகளை சிறப்பான முறையில் செய்வதற்கு தேவையான நிறுவன ஆற்றல்களை வளர்ப்பதிலும் முறைமைகளை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதிலும் உதவிபுரின்ற பல நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவை பற்றிய சிறிய பட்டியல் ஒன்று அறிதற் பொருட்டு இணைப்பு - II இல் கீழே தரப்படுகின்றன. இவற்றை அணுகினால் உள்ளூர் ஆளுகையை விருத்திசெய்யும் பொருட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் பல வற்றை அமுல்நடாத்த வாய்ப்புக்கள் உண்டாகும்.

9.6 பங்களிப்பினதும்(சிவில் சமூகம்) பங்குடை மையினதும் (தனியார்துறை) முக்கியத்துவம் (Participation and Partnership)

முரண்பாடுகளிலிருந்து மீண்டெழும் சமூகம் ஒன்று பேண்தகு சமாதானத்தையும் மற்றும் அபிவிருத்தியையும் அடைவதற்கும் அதே போன்று உள்ளூரில் நல்ல ஆளுகையை ஏற்படுத்துவதற்கும் அத்தியாவசியமான அடிப்படை அம்சமாகக் கூறப்படுவதுமான ஒரு விடயம் பங்களிப்பாகும். மக்கள் பங்களிப்பு என்ற விடயம் மிக மலிவான முறையில், சிரமதானம் ஒன்றிலோ பொதுவேலைத்திட்டம் ஒன்றிலோ மக்களால் வழங்கப்படுகின்ற வேதனமற்ற உழைப்பு, பொருட்கள் அல்லது பண உதவி என்றவகையில் பொதுவாக கொச்சைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. நல்ல ஆளுகையில் மக்கள் பங்களிப்பு ஏன் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது என்றால் அது நல்லாளுகையில் மக்கள் அடிப்படையில் ஒரு பங்காளிகள் என்பதனாலாகும். பழைய கருத்தின் படி ஆட்சி அல்லது அரசாங்கம் என்பவை பற்றி பேசப்படும் பொழுது அரசாங்கம் என்பது ஆட்சிக்கு ஏகபோக உரிமையாளர்

அல்லது அதிகாரம் கொண்டவராகவே கருதப்பட்டு இருந்தது. தற்போதைய ஆளுகை பற்றிய விடயங்களில் களில் அதில் அரசாங்கத்தினுடைய பங்கு வெறுமனவே 1/3 என்றே பருமட்டாகக் கூறிக்கொள்ளலாம். பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு பிரதானமான பொறுப்பு தனியார் துறை என்பதோடு சேவைகள் மற்றும் பொதுப்பண்டங்கள் (Common Foods) என்பவற்றினை உற்பத்தி செய்வதிலும் வழங்குவதிலும், தனியார் துறைக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. அதே போல் சகல செயற்பாட்டு முறைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்வதற்கு பொதுமக்களுக்கு பாரிய பொறுப்பு உண்டு என்றும் தற்போது உணரப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே அரசினால் வழங்கப்படும் சகல சேவைகளும், திட்டங்களும் சிவில் சமூகம் மற்றும் பொதுமக்களின் பங்களிப்புடன் சேர்ந்ததாய் இருத்தல் வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது. இதை வலியுறுத்தும் ஆர்வலர்கள் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற எந்தவொரு சேவையும் பொதுமக்களின் பங்களிப்பு இல்லாமல் நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது. அங்கு செயல்முறையில் மக்கள் சேர்ந்து இருத்தல் வேண்டும். அதன்மூலமே நல்லாட்சி அடிப்படைத்தத்துவம் நடைமுறைக்கு வரும் என வாதிடுகிறார்கள்.

முக்கியமாக, எமது சமூகம் போல, முரண்பாடுகளிலிருந்து மீண்டெழும் சமூகம் ஒன்றில் பேண்தகு சமாதானத்தையும் அபிவிருத்தியையும் நிறுவிக்கொள்ள வேண்டுமாயின் அங்கு மக்கள் பங்களிப்பு இன்றி அது சாத்தியமாகாது. அமுலாக்கப்படுகின்ற சகல அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் சேவை வழங்கலிலும் பொதுமக்களுடைய ஆழமான ஈடுபாடும் பங்களிப்பும் இல்லாமல் “தங்களுடையது” என்ற உடைமை உணர்வு இல்லாது போகக்கூடிய சாத்தியக்கூறு ஏற்படும். இதனால் முரண்பாடுகளுக்கு மூலகாரணமாக இருந்த காரணங்கள் சிலவேளை மீண்டும் தலைதூக்கக்கூடும். அதாவது தம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளாத நடைமுறைகளும் திட்டங்களும் தம்மீது திணிக்கப்படுகிறது என்ற உணர்வு ஏற்படக்கூடும் என்பதனால் முரண்பாட்டுக்குப் பின்னரான சமாதான முயற்சிகள் கூட தோல்வியடையும் என கருதப்படுகின்றது.

அந்தவகையில் மக்களின் பங்களிப்பு முரண்பாட்டிலிருந்து மீண்டெழும் சமூகத்திற்கு ஆதாரமானதுமாகும். இவ்விடயம் தொடர்பாக மேலும் ஒரு கண்டிப்பான நிபந்தனையாக கூறப்படுவது யாதெனில் பங்குடமை மற்றும் பங்களிப்பு என்பன, அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு செயல்முறையிலும் பொதுமக்கள், சிவில் அமைப்புக்கள் தனியார் துறையினருடன் இதுவரை இருந்துவந்த உறவுமுறைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்றவேண்டும் என்பதாகும். இந்தப்பங்களிப்பு மற்றும் பங்குடமை என்பது ஒரு நிரப்பித் தன்மை வாய்ந்த உறவு முறையாக (Complementary role) மாற்றம் பெறுவதற்கு உரிய முறையில் ஒரு முன்னேற்றகரமான செயற்படு ஆளுகை முறைமையாக உருவாக வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது.

இந்த வகையில் நோக்கும் போது புதிய உள்ளூராட்சி கொள்கைகளின் கீழும் மறு சீரமைப்பு விதப்புரைகளின் கீழும் மிகவும் விதந்துரைக்கப்படுகின்ற பொதுமக்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தினுடைய பங்களிப்பும் தனியார் துறையுடனான பங்குடமையும் மிக அத்தியாவசியமானதான வாய்ப்புக்களை வழங்குபவையாக உள்ளன.

இணைப்பு - I

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகளை வரையறுக்கும் ஏனைய சட்டங்கள்

1. 1915 ஆம் ஆண்டு 19 ஆம் இலக்க வசிப்பிட மற்றும் நகர அபிவிருத்திச் சட்டம்.
2. 1978 ஆம் ஆண்டு 41 ஆம் இலக்க நகர அபிவிருத்தி அதிகாரசபைகள் சட்டங்கள்.

3. 1962 ஆம் ஆண்டு 15 ஆம் இலக்க தொந்தரவு சட்டம்.
4. 1980 ஆம் ஆண்டு 26 ஆம் இலக்க உணவுச் சட்டம்.
5. 1861 ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் இலக்க பெருந்தெருக்கள் கட்டளைச் சட்டம்.
6. 1893 ஆம் ஆண்டு 09 ஆம் இலக்க ஆயக் கட்டளைச் சட்டம்.
7. 1946 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்க களியாட்ட கட்டளைச் சட்டம்.
8. 1969 ஆம் ஆண்டு 17 ஆம் இலக்க இலங்கை மின்சாரசபைச் சட்டம்.
9. 1974 ஆம் ஆண்டு 16 ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சிமன்ற சேவைகள் சட்டம்.
10. 1979 ஆம் ஆண்டு 03 ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சி நிறுவன விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம்.
11. 1974 ஆம் ஆண்டு 02 ஆம் இலக்க தேசிய நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அமைப்புச்சபைச் சட்டம்.
12. 1975 ஆம் ஆண்டு 04 ஆம் இலக்க வீதிகள் பெயரிடல் மற்றும் சிலை நிர்மாணித்தல் சட்டம்.
13. 1980 ஆம் ஆண்டு 31 ஆம் இலக்க சமூக சங்கங்களை பதிவு செய்தல் சட்டம்.
14. 1985 ஆம் ஆண்டு 32 ஆம் இலக்க வறுமை நிவாரண சட்டம்.

15. 1897 ஆம் ஆண்டு 01 ஆம் இலக்க பாதைகளில் கொடை வசூலிப்பது - (478) தொடர்பான சட்டம்.
16. 1866 ஆம் ஆண்டு 08 ஆம் இலக்க தொற்று நோய் தடுப்புக் கட்டளைச் சட்டம்.
17. 1950 ஆம் ஆண்டு 09 ஆம் இலக்க காணி சவீகரிப்புச் சட்டம்.
18. 1958 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் இலக்க விலங்குகள் சட்டம்.
19. 1915 ஆம் ஆண்டு 19 ஆம் இலக்க வீடு மற்றும் கிராம நிர்மாணக் கட்டளைச் சட்டம்.
20. 1946 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்க கேளிக்கை வரி அறவீடு கட்டளைச் சட்டம்.
21. 1952 ஆம் ஆண்டு 06 ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சி நிறுவன (அங்கீகரிக்கப்பட்ட துணைவிதிகள்) சட்டம்.
22. 1884 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க கிணறு மற்றும் குழிகள் தொடர்பான கட்டளைச் சட்டம்.
23. 1861 ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் இலக்க பொதுப்பாதைகள் சட்டம்.
24. 1951 ஆம் ஆண்டு 11 ஆம் பிரதான வீதிகள் சட்டம் அதன் பின்னரான சட்டங்களும்.
25. 1980 ஆம் ஆண்டு 47 ஆம் இலக்க சூழல் அதிகாரச் சட்டம்.
26. 1889 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் இலக்க மயான கட்டளைச் சட்டம்.
27. 1901 ஆம் ஆண்டு 25 ஆம் இலக்க நாய்கள் பதிவுச் சட்டம்.
28. 1956 ஆம் ஆண்டு 25 ஆம் இலக்க உணவு மற்றும் மருந்துச் சட்டம்

இணைப்பு - II உள்ளூர் ஆளுகையில் உதவீ செய்யும் நண்பர்கள்.

Name	Address	Website	Type	Specific Local government support
1. The Asia Foundation	3/1A, Rajakeeya Mawatha, Colombo-7 2698356	www.asiafoundation.org	International NGO	Local Government capacity building. Issuing free Books for library, Technical support for policy advocacy
2. United States Agency for International Development - USAID.	44 Galle Road Colombo - 2 2498000	www.srilanka.usaid.org	Donor agency	Funds for specific LG projects.
3. Supporting Regional Economies (SurG) Program	72,5th Lane Colombo - 3 2370806		Project supported by USAID upto 2013	Capacity building for Local development Planning

Name	Address	Website	Type	Specific Local government support
4. GTZ Performance Improvement Project (GTZPIP)	Country Director Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GTZ) GmbH GTZ Office Colombo - Sri Lanka 6, Jawatta Avenue, Colombo 5 Tel +94112599713-6		International NGO	Capacity building
5. World Vision Lanka	National Director 1119/2/1, Maradana Road, Colombo 8 Sri Lanka. Phone: +94 11 2691233 2691234 2687980	www.wvasiapacific.org	Local NGO exclusively setup for advocacy for LG	Capacity building, Policy advocacy

Name	Address	Website	Type	Specific Local government support
6. Federation of Sri Lanka Local Government Association	Federation of Sri Lankan Local Government Authorities No 22, Gothami Road Borella Colombo 8 Tel: +94112665310 +94112665310	www.fslga.org	Local NGO exclusively setup for advocacy for LG	Capacity building Policy advocacy

இணைப்பு - III

மக்கள் பிரதிநிதிகளின் புதிய வகிபாகம்,
பொறுப்புக்கள் மற்றும் கடமைகள்

“பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் என்பது 650 தனி
வியாபாரிகளின் மன்றம் ஆகும்”

“House of Commons is a house of 650 Sole
Traders”

VIRGINIA BOTTOMLEY

**(Cabinet Minister Concervertive Party & Life
Member of Torry Reform Group)**

வகிபாகம்

புதிய நல்லாளுகைக் கொள்கைகளின்படி ஆளுகைக்கு மூன்று பிரிவினர் பொறுப்பானவர்களாவர். அரசாங்கம், சிவில் சமூகம், தனியார் துறை என்பவர்களே அப்பங்காளிகள். அரசாங்கம் என்பதில் அரசின் பல்வேறு அங்கங்களான சட்டத்துறை, நீதித்துறை, நிர்வாகத்துறை போன்றனவும் அவற்றின் விரிவான அமைச்சுக்கள் திணைக்களங்கள் மாகாணசபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் ஆகியனவற்றில் உள்ள உத்தியோகத்தர்களும், மக்கள் பிரதிநிதிகளும் அடங்குவர். அதாவது அரசு உத்தியோகத்தர்களும், மக்கள் பிரதிநிதிகளும் பங்காளியாவர். ஆளுகையில் இவர்களது வகிபாகம் சட்டபுறவுரு, நிறுவன புறவுரு, வளங்களைத் திரட்டல், மற்றும்

ஒழுங்குபடுத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் வசதி செய்து (Facilitation) தருதலாகும். தனியார் துறையினர் பொதுச்சேவைகளை, பொதுப் பண்டங்களினை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதில் பங்குடமையாளராக (Partnership) செயற்படுவதோடு, தீர்மானம் எடுத்தலிலும் டுங்குவகிப்பர். சிவில் சமூகத்தினர் பொதுப்பண்டங்கள் சேவைகளை உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்வதிலும் ஒழுங்குபடுத்தும் நடவடிக்கைகளிலும் தீர்மானம் எடுத்தலிலும் பங்குபற்றுவர் (Participation).

எனவே மக்கள் பிரதிநிதிகளின் வகிபாகம் வசதி செய்தல் (Facilitation) என்பதாகவே அமையும். இதன்பொருட்டு மேலே மேற்கோள்காட்டப்பட்ட கூற்றினை உற்றுநோக்குதல் பொருத்தமானதாகும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை நோக்கிக் கூறப்பட்ட கூற்றாக இது இருந்தாலும்கூட அது சகல மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் பொருந்துவதாகும். ஒரு தனி வியாபாரி தானே தனது வெற்றிக்குப் பொறுப்பானவர். அவர் தனது செயற்பாடுகளின் அளவையும் தரத்தையும் தானே தீர்மானிக்கிறார். அவரது ஈடுபாடு, தான் கொண்ட நோக்கத்தில் உள்ள விசுவாசம், கடின உழைப்பின் அளவு, அவர் தரும் தலைமைத்துவப் பண்புகள், அவரின் அறிவாற்றல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அவரது வெற்றி தங்கியுள்ளது. இதுபோலவே மக்கள் பிரதிநிதியானவரின் வெற்றி அவரைப்பொறுத்து அமையும். மேலும் அவர் தான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தொகுதியின் மக்கள், பாராளுமன்றம், அரசாங்கம், தனது கட்சி, நாட்டு மக்கள் ஆகியோருக்கு பதிலிறுக்கும் பொறுப்பும் கடப்பாடும் உடையவராவார். அவரை வழிநடாத்துகின்ற கட்டுப்படுத்துகின்ற பல நிறுவனங்களும், சட்டதிட்டங்களும், மரபுகளும் உள்ளன.

இவற்றிலிருந்து எழுகின்ற பொறுப்புக்கள் கடமைகளை விட அவர் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளி என்ற வகிபாகத்திலிருந்து விரிவடையும் பொறுப்புக்களும் கடமைகளும் இன்னும் கனதியானவையாகும். சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டின்படி மக்கள்தமது பொது வாழ்க்கையைப் பற்றித்

தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை இவர்களிடம் ஒப்படைத்து தமது உரிமைகளையும் கூட முற்றாக சமர்ப்பித்து அரசு அனுதித்தவற்றை மட்டும் தம்மிடம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அரசுக்குரிய வருமானம் சொத்துக்கள் மற்றும் மக்களின் அத்தனை நலன்களுக்கும், பாதுகாப்பிற்கும் அரசு பொறுப்பேற்றது என்றால் அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் இதற்குப் பொறுப்பேற்றார்கள் என்றே பொருள்கொள்ள வேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்புடைய அத்தனைபேரும் நம்பிக்கைப்பொறுப்புடையவர்கள் என்ற வகையில் மக்களின் நலனுக்குத் தாமே பொறுப்பாக இருக்கிறோம் என்ற பயபக்தி உள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இந்த மனோநிலையை ஒட்டிய பண்புகள்தான் ஒரு மக்கள் பிரதிநிதியின் செயற்பாட்டு வெற்றிகளை உண்மையில் நிர்ணயிப்பவையாகும். இத்தகைய பொறுப்பு மிக்க மனோ நிலையில் செயற்படும் மக்கள் பிரதிநிதி ஊழல், லஞ்சம், தனிநலன், குழு ஆதிக்கம் போன்ற எதிர்மறையான செயற்பாடுகளிலிருந்து இயல்பாகவே விடுவிக்கப்படுவர்.

இங்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளின் மாறிவரும் வகிபாகம் என்ற விடயத்தை நோக்க முற்படும் போது ஒவ்வொரு விடயத்தையும் “பாராளுமன்ற ஜனநாயக ஆட்சி” என்ற கருத்தியல் தளத்தில் இருந்து விலகி “நல்லாளுகை” என்ற கருத்தியல் தளத்திலிருந்து நோக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஏனெனில் எமது மக்கள் பிரதிநிதிகள் இன்னமும் “பாராளுன்ற ஜனநாயக ஆட்சி” என்ற கருத்தியல் தளத்திலிருந்தே செயற்படுகின்றனர்.

பொறுப்புக்கள்

- 1) அடுத்து வருகின்ற 4 - 5 ஆண்டு கால வரலாற்றை நிர்ணயிக்கின்ற பொறுப்பு மக்கள் பிரதிநிதிகளைச் சார்ந்ததாகும். அதனால் தாம் தெரிந்து எடுத்து அனுப்பிய மக்களின் எதிர்காலம் தாங்கள்தான் என்ற அசையா உணர்வுடன் செயற்பட இவர்கள் கடப்பாடுடையவர்களாவர்.

- 2) மக்கள் இவர்கள் மீது வைத்த நம்பிக்கை அவர்களிடமுள்ள பணமோ நிறுவன பலமோ அடியாள் கூட்டமோ இவை போன்ற வேறு எவையுமோ அல்ல. இவர்களது விசுவாசமும், அறிவும், ஆற்றலும், பண்புமே மக்கள் வைத்த நம்பிக்கையாகும். நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருந்து, மக்களது எதிர்கால, கலை, கலாச்சாரம், கைத்தொழில், விவசாயம், என்பவற்றின் வளர்ச்சியாகவே தங்களைக் கருதவேண்டும்.
- 3) இவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய அறிவை உற்பத்தி செய்யும் கற்கை நெறி ஒன்றினை தமது பதவிக் காலத்தில் பயிலுகின்றார்கள். அதன் மூலம் ஒவ்வொரு சமூகமும் தங்களைச் சூழ்ந்துள்ள சமூகங்களுடன் சகவாழ்வு வாழக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கும் பொறுப்பும் இவர்களுடையதாகும்.
- 4) தலைவர்கள்/ தவிசாளர்கள் என்பவர்கள் நீண்டகால நிறுவனங்களாகும். அவர்களது பாரம்பரியங்கள், மரபுகள், பண்புகள் என்பனவற்றை முன் மாதிரியானவையாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இவர்களுக்கு உண்டு. அவற்றினைத் தொடர்ச்சியாக பகிரப்பட வேண்டிய பெறுமதிகளாக வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியது இவர்களுடைய பொறுப்பாகும்.
- 5) சட்டங்கள், ஒழுங்கு விதிகள், உபவிதிகள் என்பவற்றை ஆக்குபவர்கள் என்ற வகையில் ஏனைய ஆட்சிப்பங்காளிகளான மக்கள், சிவில் சமூகத்தினர் மற்றும் தனியார் துறையினர் ஆகியோர் அரசாங்கத்துடன் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதற்குரிய ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு இவர்கள் பொறுப்பு பானவர்களாவர்.
- 6) இவர்கள் முன்வைக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு அறிக்கையையும், சட்ட முன்மொழிவுகளையும், வரவு செலவுத்திட்டத்தையும், கொள்கை ஆவணத்தையும், செலவு மதிப்பீடுகள், உபவிதிகள்

போன்றவற்றை மதிநுட்பத்தோடு பரிசீலனை செய்தல் வேண்டும். குறிப்பாக ஒவ்வொரு இலக்கங்களையும் கூர்மையாக நோக்க வேண்டும்.

- 7) குழுநிலைகளின் போது ஒவ்வொரு விடயத்தையும் மிக விரிவாகப் பேசித் தகவல்களைப்பெற்று, விளைவுகளை ஆழமாக ஆராய்ந்து விதப்புரைகளையும் தீர்மானங்களையும் தருதல் வேண்டும்.
- 8) அங்கிகரிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளிலும், கட்சி செயற்பாட்டு நடைமுறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
- 9) பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றும் போதும் ஒரு தலையீட்டாளர் (Ombudsman) என்ற வகையில் மக்கள் சார்பில் விடயங்களை அணுகும் தன்மையுடன் செயற்படல் வேண்டும்.
- 10) தாம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற ஆளுகை அமைப்பின் செயற்படு பிரதேசத்திலுள்ள மக்களது சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியின் பொருட்டு அமுலில் உள்ள சட்டதிட்டங்கள், ஒழுங்கு விதிகள், உப விதிகள், நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பான தகவல்களை பூரணமாக அணுகும் ஆற்றலினைக் கொண்டிருப்பதோடு அவை பற்றி பொதுவான அறிவையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
- 11) அதே போன்று நடைமுறையிலுள்ள கொள்கைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் நடைமுறைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தொடர்பாகவும் போதிய அறிவும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
- 12) தமது பிரதேசம் மற்றும் பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் விடயங்கள் தொடர்பாகவும், சிறந்த தெளிவான புள்ளி விபரத்தரவுகளைத் தம்வசம் பேணுவதோடு, அதைத் தொடர்ந்து புதுப்பித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

- 13) தமது கட்சியின் தொலைநோக்கு, பொதுக் கொள்கைகள் நெறிமுறைக்கொள்கைகள், நடத்தைக்கோவை பற்றி பூரணமாக அறிந்திருப்பதோடு, தம்மை சுற்றியுள்ள நிறுவன முறைகள் அவற்றின் கொள்கைகள், நடத்தைக் கோவைகள் என்பன பற்றியும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.
- 14) தந் திரோபாய ரீதியில் முக்கியமானவை என முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள், நிலமைகள் தொடர்பாக தொடர்ந்து விழிப்புடன் இருத்தல் வேண்டும்.
- 15) தொடர்ச்சியான வகையில் பல்வேறு சமூக ரீதியான வலைப்பின்னல்கள், அழுக்கக் குழுக்கள் தொழிற்சங்கங்கள் என்பவற்றுடன் உறவுமுறைகளைப் பேண வேண்டும்.
- 16) புதிய ஆளுகைக் கருத்துக்களின் நோக்கங்களை அடைந்துகொள்ள ஏட்டில் உள்ள கருத்துருவங்களை செயற்படு கருத்துக்களாக உருமாற்றும் ஆற்றல் விஷேடமாகத் தேவையானதாகும். எனவே புதிய வாய்ப்புக்களைக் கைப்பற்றுவதற்கான முகாமைத்துவ தொழிந்திறன்கள் ஆற்றல்களை தேடிப்பெற்றுக்கொள்ளல் இவர்களது பொறுப்பாகும்.
- 17) சிவில் சமூகம், தனியார்துறை, அரசாங்கம், சட்டங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவை நல்லாளுகை நோக்கிச் செல்லக்கூடிய வகையில் ஒரு புதிய இயைபு சூழ் நிலையை உருவாக்கிக்கொள்ளும் (New Configuration) பாரிய பொறுப்பும் இவர்களிடம் உண்டு.
- 18) ஏனைய துறைசார் நல்லாளுகைகளுக்கு இவர்கள் முன்நிபந்தனையான உள்ளூர் நல்லாளுகையை இவர்கள் முன்நின்று நிறுவவும் பொறுப்புடையவர்களாவர்.

மரபுரீதியான இறுக்கமான வரையறைகளை நியாயபூர்வமாக உடைத்து அவற்றிற்கு அப்பால் செல்லும் நல்லாளுகை நோக்கி பயணிக்கவேண்டிய பொறுப்பு இவர்களுடையதாகும்.

கடமைகள்.

மக்கள் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் அவர் எந்த உள்ளூராட்சி மன்றத்தில் அல்லது மாணசபையில் அல்லது பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பவராயினும் சரி நாளாந்தம் /வாராந்தம் /மாதாந்தம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகள் சில உள்ளன. அவற்றில் சில கீழே குறிப்பிடப்படுகின்றன. மேலே விபரிக்கப்பட்ட பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற அவரவரது ஆளுகை மட்டத்தில் வாரத்திற்கு 100 மணித்தியாலங்களாவது இக்கடமைகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தல் வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

1. தமக்குக் கிடைக்கும் கடிதங்கள் ஒவ்வொன்றினையும் பதிவேட்டில் பதிந்து, பதில் அனுப்பி உரிய கோவைகளில் எதிர்கால உசாத்துணைக்காக பேணிவைத்தல் வேண்டும்.
2. தமக்குக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு தொலைபேசி அழைப்புக்களுக்கும் உரிய கவனத்துடன் பதிலளித்தலும் தொடர் நடவடிக்கை எடுத்தலும் வேண்டும்.
3. மக்களுடனும் தனிநபர்களுடனும் சந்திப்புக்களுக்காக அலுவலகத்திலும் களத்திலும் நியாயமான முறையில் பிரசன்னமாதல் வேண்டும்.
4. அழைப்பு வழங்கப்படும் கூட்டங்களுக்கு சமூகமளித்தல் வேண்டும்.
5. மக்களின் சார்பாக எழுதிய கடிதங்களுக்கு அக்கறையுடன் தொடர் நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்.

6. வெவ்வேறு மேலிடங்களுக்குக் கொண்டுசென்று தீர்க்கப்படவேண்டிய விடயங்கள் தொடர்பாக சரியான தகவல்களைச் சேர்த்து உரியமுறையில் தயார் செய்து சந்திப்புக்களை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

7. கட்சி மற்றும் அரசாங்கத்தின் சார்பாக முன்னெடுக்கப்படும் கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் தொடர்பான செயற்பாடுகளில்

8. இவை பற்றித் தமது பிரதேசத்து நிலமைகளையும் ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். மக்களுடன் கலந்துரையாடி விவாதித்தல் வேண்டும், கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்தலோடு பேச்சு வார்த்தைகளிலும் ஈடுபடுத்தல் வேண்டும்.

9. சபை நடவடிக்கைகளில் பயனுறுதியுள்ள வகையில் பங்கு கொள்ளும் பொருட்டு.

- விவாதத்திற்கு தயார் செய்தல் வேண்டும்.
- வாக்களிக்கப் பிரசன்னமாயிருத்தல் வேண்டும்.
- குழுக்களில் ஈடுபாட்டோடு பங்குபற்றுதல் வேண்டும்.
- கட்சிக் குழுக்கூட்டத்தில் பங்கு பற்றுதல் வேண்டும்.
- பயனுறுதி மிக்க வினாக்களைத் தயாரித்தல் வேண்டும்.

10. கட்சி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் பொருட்டு

- பொதுக் கொள்கைகளையும், வேலைத்திட்டங்களையும் விவாதித்தல்.
- தனது செயற்பாடுபற்றிய முன்னேற்ற அறிக்கைகளை ஒழுங்காக கட்சித் தலமைக்கு அனுப்புதல்.
- அவசரமானதும்/சிக்கலானதுமான (Hotspots) விடயங்களை உடனுக்குடன் கட்சித் தலமைக்கு அறிவித்தல்.

- ஊடகவியலாளர் களுடன் ஒழுங்கான முறையில் கருத்துக்களைப் பரிமாறுதல்.
- கட்சித்தலைமையுடன் நியாயமான கால இடைவெளிகளில் தமது செயற்பாட்டு அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்து அதுபற்றி நேரடியாக விளக்கமளித்தல்.
- கட்சியால் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேலைத்திட்டங்களை ஏனைய பிரதிநிதிகளின் முன்னேற்ற அறிக்கையுடன் ஒப்பிட்டு பரிசீலனை செய்தல்.
- தம்மால் முன்னெடுக்கப்பட்ட நல்ல முன்முயற்சிகளை கட்சிக் கூட்டத்தில் ஏனைய பிரதிநிதிகளுடன் பகிர்ந்துகொள்ளல்.
- இவை பற்றி மக்களுக்கு அறியத்தரல்.

11. மக்களுடன் நல்லுறவைப் பேணும் பொருட்டு

- குடும்ப, சமூக வைபவங்களில் பங்குபற்றுதல்.
- திறப்பு விழாக்கள் போன்ற பொது வைபவங்களில் பங்குபற்றுதல்.
- நலன்புரி விடயங்களை முன்நின்று செயற்படுத்தல்.
- கலை நிகழ்ச்சிகள், ஊர்வலங்கள் போன்றவற்றில் உற்சாகமாக பங்குபற்றுதல்.

12. தொடர்ச்சியை உறுதி செய்யும் நோக்கில் நல்லவற்றை நிறுவன மயப்படுத்தல்.

- நல்ல முன்முயற்சிகளை மற்றவர்களுக்கும் அறிவித்தல். (Sharing Good Practice)
- விழுமியங்களை மற்றவர்களுடன் பகிர்தலும் அவற்றினை ஒம்பிப் போற்றுதலும்

- சிறந்த முகாமை மற்றும் பராமரிப்பு முறைகளை நிறுவுதல்.

- நலன்புரி உதவிகளின் தொடர்சியை பேணுதல்.

13. இவையாவற்றையும் பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் தமக்கென ஒரு மாதாந்த அல்லது காலாண்டு, அரையாண்டு, வருடாந்த முன் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினைத் தயாரித்து அதன் பிரதிகளை தனது சகாக்களுக்கும் நிறுவனம் சார்ந்தோருக்கும் அனுப்புதல்.

14. முன் நிகழ்ச்சித்திட்ட அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற நாட்குறிப்பேடு ஒன்றினையும் பேணுவதோடு அதன் பிரதிகளையும் கட்சித்தலைமையின் பார்வையின் பொருட்டு அனுப்புதல் வேண்டும்.

இது ஒரு பூரணமான கடமைப்பட்டியல் அல்ல, இதனை ஒரு வழிகாட்டல் குறிப்பாகக் கொள்ளலாம்.

முற்றும்...

**This Project is Funded By the
European Union**

EU Non State Actors in Development

NEW SELECTION
OFFSET PRINTERS

T: 067 2278855 / M: 0777 678684